

Febbraio

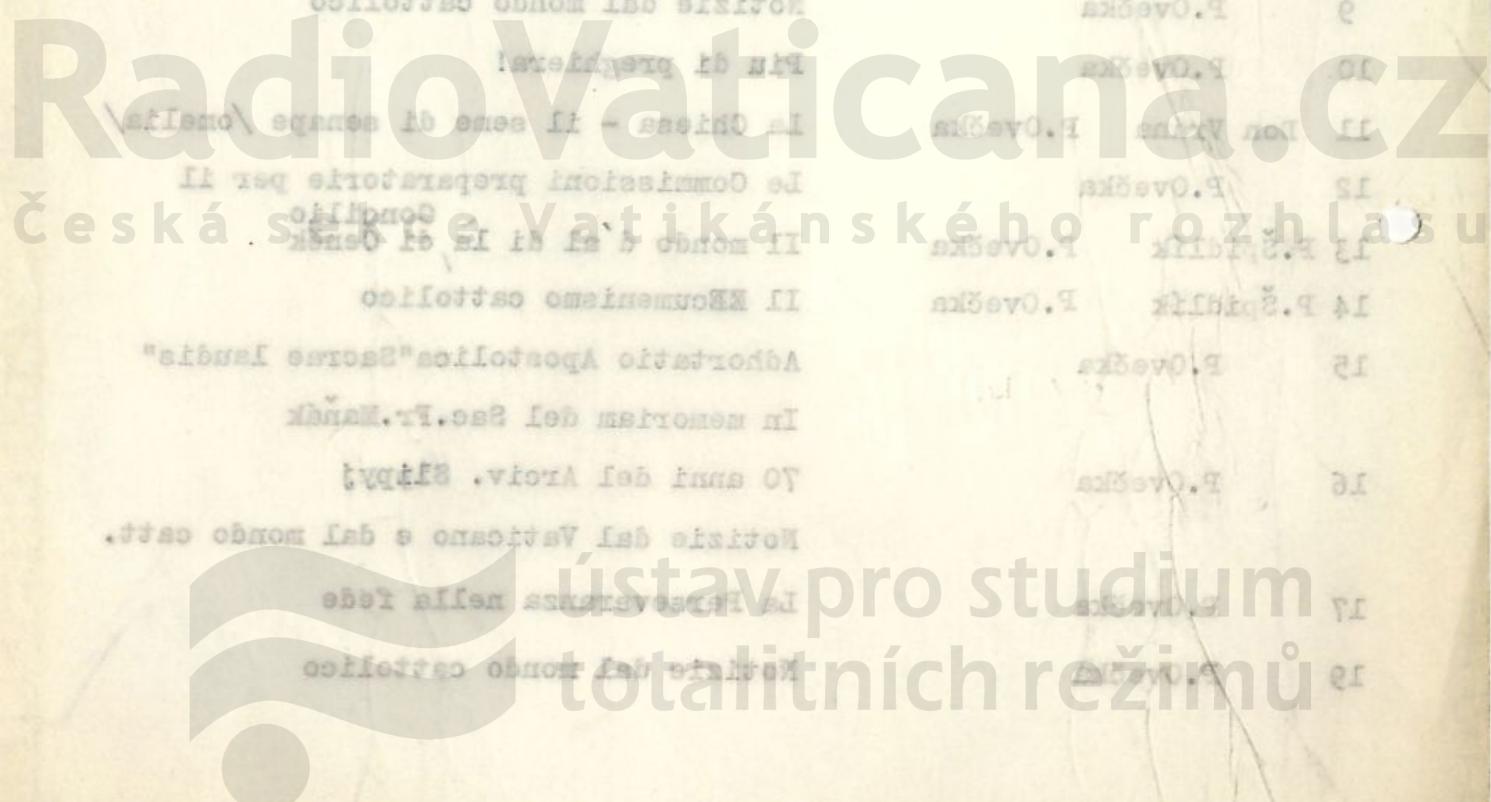
1962

c e c a

tutti i giorni eccetto domenica, con
una ripetizione v.Orario
seconda domenica del mese: omelia /1005/
1005/

1	P.Ovečka	14' Notizie dal mondo cattolico
Per la festa del Candelora
2	P.Ovečka	La festa dell'Candelora nel Vaticano -
3	P.Špidlík P.Ovečka	La Bolla "Concilium, diu" -Messaggio
di Sua Santità
Servo di Dio Giovanni Nep.Neumann
5	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico
6	Dott.Vrána P.Ovečka	Il cosmo e la sua eternità?
7	P.Špidlík P.Ovečka	Cattolici e le funzioni di altre religioni
8	P.Špidlík	100 anni dalla nascita di M.Blondel
9	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico
10	P.Ovečka	Piu di preghiera!
11	Don Vrána P.Ovečka	La Chiesa - il seme di senape /omelia/
12	P.Ovečka	Le Commissioni preparatorie per il
Concilio
13	P.Špidlík P.Ovečka	Il mondo d'al di là di Ceněk
14	P.Špidlík P.Ovečka	Il Eucumenismo cattolico
15	P.Ovečka	Adhortatio Apostolica "Sacrae laudis"
		In memoriam del Sac.Fr.Maňák
16	P.Ovečka	70 anni del Arciv. Šlipyj
		Notizie dal Vaticano e dal mondo catt.
17	P.Ovečka	La Perseveranza nella fede
19	P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico

- s o s
- 20 P.Špidlík P.Ovečka 14' La situazione religiosa nell'Unione
Sovietica
- 21 P.Ovečka La sessione della Pont.Comm.Centrale
- 22 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
- 23 P.Ovečka Giovanni XXIII ai sacerdoti di Roma
- 24 P.Špidlík P.Ovečka La Scienza e la Fede
- 26 P.Ovečka Sessione della Pont.Comm.Centrale
- Lettera del S.Padre per il Centenario
di morte di S.Gabriele a B.M.V.
- 27 P.Vrána P.Ovečka Il cosmo e il tempo sono infiniti?/1/
- 28 P.Ovečka Un Vescovo Lituano Mons.Matulionis
Notizie dal mondo cattolico

V Strassburku se konal v posledních dnech proces týkající se eutanazie, usmrcení nemocného, aby se ukončilo jeho trápení. v příležitostném prohlášení biskup mons. Weber připomněl katolickou nauku v této věci: Život je dar od Boha, on je jejím pámem. Nikdo kromě případu spravedlivé obrany, ~~nikdy~~ byl-li nespravedlivě napaden, a pak státní moci, která má právo ano povinnost hájit svobodu a život občanů, nikdo nesmí ukončit život svůj nebo bližního. Křesťanská morálka nezná eutanazii, a nazývá každý útok na život vraždou, končí mons. Weber. - Mezinárodní katolická filmová rada ~~a mezin. kat. organizace pro film, rozhlas a TV-Úndalou~~ bude letos koncem června po ~~společný~~ prvě konat svůj výroční sjezd mimo evropský světadíl. Sjezd je svolán do Montrealu do Kanady. Bude přítomno ~~na 300 zástupců zemí.~~

V roce 1961 Katolická charita v Makau pomohla 4118 uprchlíků z komunistické Číny. Při svém příchodu do Makaa dostali oděv, obuv a potraviny na dobu 8 až 10 dní. 11 000 dětí Charita dávala denně chléb. Kat. Charita v Makau konečně úplně vydržuje 300 slepců, rovněž uprchlíků z Číny.

Ministr školství Japonska dal svolení k otevření nové fakulty inženýrství při Katolické universitě Sofia v Tokyu. Na vybavení nové fakulty darovala německá společnost Krup půl milionu západoněmeckých marek.

Východoněmecká komunistická strana zesiluje nátlak na rodiče a děti, kteří se dosud nerozhodli k tzv. dobrovolné účasti na obřadu zasvěcení mládeže. V okrese ~~xxxxx~~ Cottbuspři Frankfurtu nad Odrou komunistický funkcionář přiznal, že počet těch, kdo se ~~neúčastní~~ obřadu zasvěcení, je ~~xxxxx~~ daleko nižší než se čekalo.

Na mnoha místech prý rodiče se nevzdali názoru, že k výchově dětí v dobré občanské ~~křesťanské~~ občany stačí naučit je zachovávat Desatero. Rabíni z evropských zemí shromáždění na své konferenci v Paříži vyslovili své supokojení nad tím, že sv. Otec Jan 23. dal změnit v katolické liturgii všechny texty, které by mohly nemile dotknout židů. Prý je zřejmé úsilí Vatikánu odstranit předsudky vůči vyznavačům židovského náboženství.

V městě Jolo na Filipínách stavějí karmelitky svůj nový klášter. Velké podpory, morální i finanční se jim přitom dostává od místních mohamedánů.

Někteří se zavázali, že budou přispívat pravidelným peněžním darem na klášter. Anglikánští veríci v Anglii se modlí za svatořečení 40 mučedníků, kteří v 16. a 17. století položili život za svou víru a za věrnost římskému papeži. Na tento úmysl se konala pobožnost v domácí kapli koleje sv. Štěpána v Oxfordu. Některé farmní kostelíčky lze koupit ^{anglik. bohoslužebnou} kat. obožurky o životě mučedníků. Kanonický proces za svatořečení anglických mučedníků byl zahájen v květnu m.r. při římské kongregaci obřadů.

Na 1.srpna t.r. připadá 10. výročí vydání ap.listu ~~konstituce~~ Familia. Tímto ~~xix-~~
 výnosem Pius XII. dal právní ráz duchovní správě mezi vystěhovalci a uprch-
 líky. K oslavě tohoto výročí kongregace konsistoriální, již je svěřena duch.
 správa jako nejvyšší instanci, upořádá velkolepou pouť vystěhovalců a uprch-
 líků do Říma, aby svou přítomností poděkovali nástupci Pia XII. za veškeru
~~starostlivost o jejich osud~~; ~~mal~~ ji najevo nejednou, např. naposled
 v sociální encyklike Mater et magistra, v níž poukazuje na to, že bohatství
 země patří všem, že všem se má dostat práce k důstojné obživě pracujících i
 jejich rodin; a není-li to možné v zemi, v níž se zrodili, pak mají právo
 hledat práci a obživu jinde; státy jim to mají ulehčit a umožnit. Pouť bude
 též novým důkazem lásky všech pracujících vůči Církvi a vůči její viditelné
 hlavě na zemi římskému papeži. Pouť se uskuteční ve dnech od 3. do 7. srpna;
 na programu je slavnostní audience u sv.Otce, mše svatá v bazilice sv.Petra
~~x~~, pobožnost u hrobu Pia XII. a konečně slavnostní ~~manifestace~~ akademie a vzpomínka
 ap.konstituce; při této akademii přítomní vystěhovalci a uprchlíci předvedou
 své ~~národní~~ zpěvy a tance; uprostřed zřícenin Kolosea, kde mnoho křesťanů položilo život
 za Krista účastníci pouti při společné křížové cestě vzpomenou dnešních Kri-
 stových vyznavačů a mučedníků; ~~Církev je dnes pronásledována právě~~ v zemích,
 ze kterých velký počet poutníků pochází, mnoho z nich dobrovolně odešlo ze
 své vlasti, protože tam nenašli náboženskou svobodu. Pouti se zúčastní též
 skupina českých katolických uprchlíků, z Itálie, Německa, Francie, Anglie.

Užívá
 9.prosince zahájil svou činnost Pap. ústav pro liturgiku. Ústav má své sídlo při
 Pap. učilišti otců benediktinů Anselmianu na Aventinu. Bylo přítomno 12 kardi-
 nálů a dalších osobnosti římského církevního a občanského světa. Cílem ústavu
 je vychovávat schopné profesory liturgiky pro církevní ústavy. Opatu primasov
 mons.Gutovi, který je současně velkokancléřem Anselmiana, sv.Otec poslal prost
 řednictvím svého státního tajemníka kard.Cicignaniho příležitostný list. Čteme
 v něm, že papežové vždycky hleděli, aby liturgie byla výrazem tradice, ale aby
 se dovedla vždy též přizpůsobit své době, potřebám a charakteristickým rysům
 národnů. Je nutné pozvednout studium liturgie a liturgiky. Pravý křesťanský duch
 se živí a posiluje ~~větěv~~ církví ~~větěv~~ církví rozumějí božím tajemstvím a se jich aktiv-
 něji účastní.

ústav pro studium
 totalitních režimů

II. vatikánský koncil začne 11. října tr., na svátek Mateřství P. Marie; který papež Pius XI. ustanovil ^{r. 1931} na památku 1500. výročí konání Efeského sněmu. Na tomto sněmu byla pravda o Božském mateřství P. Marie prohlášena za článek víry, Sv. Ótec Jan 23. ohlásil den začátku koncilu ap. listem Motu proprio, který podepsal na svátek Očištování P. Marie, a celému světu jej pověděl v rámci mimořádného rozhlasového projevu po skončení tradičního obřadu odevzdání posvěcených svící hromniček.

Podáme v českém překladu text apoštolského listu:

"25. prosince minulý rok na svátek Narození Páně jsme uskutečnili rozhodnutí, které už dlouho zrálo v Našem srdci; splnili jsme všeobecné očekávání katolického světa a ap. konstituci Humanae salutis jsme ohlásili na nynější rok II. vatikánský koncil.

Po zralé úvaze, a abychom účastníkům koncilu umožnili včas učinit patřičná opatření, rozhodli jsme se, že stanovíme na 11. října den, kdy bude zahájen tento II. vat. sněm. Den byl zvolen především proto, že je spojen s památkou na významný efeský koncil, který měl tak velkou důležitost v dějinách Církve. Protože se tedy blíží ono slavné shromáždění, vybízíme ještě jednou všechny své děti, aby zasadily své modlitby k Bohu za zdar této události, která je středem naší pozornosti, spolu s ctihonými bratry a milovanými syny, přímo zapojenými v přípravných pracích na koncil, a ve spojení se všemi kněžími a věřícími lidem, kteří se na nejtěší. Od koncilu očekáváme jako ovoce především život Církve, Kristova snoubenka, povídají vše své božské energie a aby víc rozšířily svůj blahodárný vliv na srdce lidí. A tak můžeme též doufat, že národy obrátí v důvěře svůj zrak ke Kristu, jenž je světlo k osvícení národů, zvláště těch, které těží následkem konkurenční, nesvornosti mezi lidmi a válkami, a že konečně dosáhnou opravdového pokoje v úctě k vzájemným právům a povinnostem.

Proto po zralé uváze - motu proprio, z vlastního popudu - a naší apoštolské autority stanovíme a rozhodujeme, aby II. vatikánský koncil začal 11. října tohoto roku.

Dáno v Římě u Sv. Petra dne 2. února 1962, na svátek Očištování P. Marie, čtvrtého roku našho pontifikátu.

totalitních režimů

Celému světu oznámil den, kdy začne II.vat.konec, sám sv.otec v rohlasovém poselství, které pronesl po skončení tradičního obřadu odevzdání posvěcených ~~učeleckých~~^{ozdobených} svící hromniček. Svíce odevzdali kanovníci patriarchálních a ostatních bazilik, ^{zástupci} římských národních kostelů, různých arcibiskupstev, národních bohosloveckých kolejí () (Trvanlivá krypta) a 194 vlnám. → Škol. h. p. M. v. m. p. m. v. P. m. ... x

V dnešní svátek tento rok chceme upoutat vaši pozornost ne na klid a mír, ale na bolestné události; pláč nad nimi nám doléhá z mnoha částí světa, z Evropy, Asie, Afriky, Ameriky. Tam vnitřní neklid znamená zvrácení a zničení sociálních zřízení.

Nejbolestnější nebezpečné body tohoto porušení řádu plného hrozeb je znáte. Výslovně chceme jmenovat jednu zemi, kterou jsme navštívili r.1950 a která zanechala v našem srdci nesmazatelné krásné dojmy. Je to Alžír. Každý den a každou noc tam násilné činy zvyšují počet obětí. Tak smutné události, k nimž došlo v různých částech světa jsou ~~jsou~~ důvodem k úzkosti a bolesti; vždyť se za poslední týdny (situace) zhoršila do té míry, že ~~propukla~~ v činy ~~zjevné revoluce~~ a zločinu. Velmi často slyšíme o nových atentátech na život a na majetek občanů. Bohužel zkušenost dokazuje, že násilí budí násilí: "Kdo raní mečem, mečem též hyne." Takto se nebrání posvátné staky člověka: jeho svoboda, občanský řád, opravdový pokrok, kultura a pokoj.

Všechny tyto ~~násilné~~ činy ~~nás~~ naplnují bolesti: ~~jsou~~ neuvážená revoluci a na druhé straně k neorpávnění jejímu potlačení, které stále dávají téci krev (). V těchto bouřích bylo usmrcono i mnoho misionářů, kteří ~~si~~ poslušně rozkazu Kristova, ~~si~~ nesli světlo zjevní a tak podporovali i duchovní a sociální pokrok. Aby všude došlo ke kýženému pokojnému soužití občanů rozdílných národů je na prvním místě nutné odložit jakoukoliv řevnínost a chovat mšlenky pokoje a nepráby.

Sv.Otec dále pravil, že tento úmysl, pokoj ve světě, svěřuje modlitbám věřících dnes na svátek Očištování P.Marie: "Pro zásluhy Pána Ježíše Spasitele na přímluvu P.Marie nechť vzejde hvězda trvalé svornosti mezi lidmi, bratry kteří dnes bohužel stojí jeden proti druhému; nechť národy uslující o klidné činorodé soužití se dočkají, že budou vyslyšeny jejich oprávněné tužby. Nechť skane krev Vykupitelova na všechny lidi, kteří by si už neocítili cizími ani ne nepřáteli, nýbrž bratry; nechť posílí vůli k míru, touhu po klidu a blahobytu; nechť uhasí každé ohnisko rozdělení a nepřátelství tak, aby se rozšířila a kralovala výjimečná láská, základ to každé křesťanské a jakékoli trvanlivé kultury.

V další části svého rozhlasového projevu sv.Otec sdělil přítomným a poslu-chačům, že 11. října t.r. začne II.vat.sněm. Tento den nám připomíná efes-ky koncil, přesněji řečeno den, kdy z kostela sv.Petra v okovech odjel kněz Filip do Efesu, aby na tamním koncilu zastupoval papeže Celestyna. Půso-bí mu radost a plní ho nadějí, že věřícím může oznámit začátek sněmu. Í vě-řící vybízí k důvěře v ~~Pána~~ ale zároveň aby se zamyslili, aby uznali svůj omyl, ~~odložili zavrzlost~~, nedorozumění a krutost a vrátili se k zákonu lidské a křesťanské moudrosti, k tomu, jenž je světlo a osvícení národů; k opravdové slávě tvého lidu Izraelu. hráč funkce nebyl zn. n.p.

To byly hlavní myšlenky z ~~projevu~~, který sv.Otec Jan 23.pronesl na svátek Očiš!tování P.Marie po skončení obřadu odevzdání posvěcených svící hromniček. V projevu sv.Otec vyzýval svět k opravdovému pokoji a ohlásil den, kdy začne II. vat.sněm. Bude to 11.října. Posvěcené svíce, které sv.Otec dostal, budou určeny předním kostelům v městech, kde se konalo 20 předcházejících koncilů: Niceji, Cařihradu, Efezu, Chalcedonu, Římu, Lyonu, městu Vienne ve Francii Konstanci, Florenci a Tridentu; dále městům zvlášt drahym sv.Otci a konečně některým válečným hřbitovům. Předcházející koncily se konaly v L... Mezi města drahá sv.Otci, kam budou poslány hromničky, patří Bergamo, Sofia, Istanbul, Paříž a Benátky, kde sv.Otec působil; řada římských kostelů, kte-re mají vztah k jeho kněžské působnosti; hromničky budou poslány do biskup-ských sídel krajů, vekterých žili světci a blahoslavení, kterým Jan 23.

(ludov) povýšil naoltář, a do římských farních kostelů, které jsou sídlem tzv. prefekktur v něž jsou sekupeny římské farnosti. Válečné hřbitovy, do nichž budou poslány hromničky jsou ~~mno~~ hřbitovy vojáků padlých za II.světové války: Cassino Anzio, Nettuno a na Kasijské cestě. Hromničky na těchto hřbitovech mají být viditelným důkazem Ab. m. ~~úsilí sv.~~ Otce šířit pokoj a vzájemné porozumění mezi lidmi a národy. halváček

V Dublinu bylo oficiálně oznámeno, že ~~17x19xx~~ president irské republiky De Valera vykoná ~~ministr~~ oficiální audienci u sv.Otce. Audience se bude konat 17.bře-zna, na svátek sv.Patrika, patrona Irska; touto slavnostní audiencí bude za-končen rok oslav k 1500.výročí smrti sv.Patrika. Bude to první oficiální cesta presidentsa de Valera do zahraničí.

Sv.Otec daroval ~~xxxxx~~ milionů italských lir pro pomoc příbuzných obětí že-lezničního neštěstí u Harmelen v Holandsku. Neštěstí zahynulo 90 osob. Dar sv.Otce odevzdal řediteli holandských státních drah ap.nuncius mons.Beltrami. Světící biskup z Nového Yorku mons.Fulton Sheen sloužil pohřební obřady za slavného houslistu Fritze Kreislera. Fritz Kreisler zemřel jako katolík,

„při jeho konverzi ke katolictví mu pomáhal právě mons. Fulton J. Sheen

8. ročník
druhý vydání 10. vydání

„Inně vůvodně Boh zavádějící je jistý kde mít stant.
K němuž ještě měřit se obecně mohou měřit a obec. On w. On,
má mnoho příspěvku k významu mnoho důvěr v Pána.“

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. přijal v sobotu dopoledne v slavnostní audienci nového velvyslance republiky Kubánského dr. Luis Amado-Blanco y Fernandeza, který sv.

Otcí odevzdal své pověřovací listiny. Velvyslanec ujistil sv. Otce úctou a

✓ blahosklonností celého kubánského národa. Sv. Otec ve svém proslovu piál
národnímu velvyslanci, aby jeho práce v diplomatickém poslání byla provázena úspěch

Nato sv. Otec zavedl velvyslance do své soukromé knihovny, kde s ním setrval
v soukromém rozhovoru. Velvyslanec dr... vykonal též návštěvu u vatikánského

státního tajemníka kard. Cicognaniho a nakonec sestoupil do baziliky sv. Petr
Ve středu 7. února uplyne 84 let od smrti papeže Pia IX. U jeho hrobu v bazi

lince sv. Vavřince za hradbami se bude konat pobožnost na úmysl, aby nastávají
cí II. vat. sněm ~~přinesl osnovu křestanů~~, který světlal I. vat. koncil

K 400. výročí smrti sv. Petra z Alkantary, františkánského světce, které při
padálo na ~~let~~ rok, sv. Otec zaslal zvláštní list generálnímu představenému

řádu františkánů P. Augustinovi Šepinskému. Sv. Otec připomíná především ctno-
sti světcovy, jeho rozvážnost, duch modlitby, pokání a lásky a dává jej za
vzor všem kdo jsou členy františkánského řádu.

11. února se bude konat ve stádiu Ebue v Brazzaville biskupská konsekrace
prvního domácího biskupa v býv. francouzského Konga mons. Mbemby. Mons. Mbemba
bude světicím biskupem arc. z Brazaville, mons. Bernarda, který bude světitele
spolu s dvěma africkými biskupy mons. Mongem ^{z Duary} a Nžitou z Matabi.

Ap. nuncius v Senegalu mons. Maury odevzdal presidentovi této repub-
liky Leopoldovi Sedaru Senhorovi své pověřovací listiny; též přítomen
ministerský předseda a ministr zahraničí mons. Maury ve svém proslovu vyzvedl
svornost, se kterou různé náboženské skupiny přispívají k pozvednutí země;

~~usili vlády klást na první místo uctu k duchovním hodnotám Republiky~~
Senegal tak hájí zásady, které odpovídají zásadám, na jejichž důležitost pou-
kázal papež Jan 23. v enc. Mater et magistra. President republiky Senegal ve

vsé odpovědi pravil, že jmenovaná encyklika má velký význam pro Afriku, proto
že prohlašuje vzájemnou solidaritu ^a ~~uznává~~ technický pokrok, jedním slovem
hájí lidskou osobu.

Péčí hongkongské diecézní Charity byl postaven útulek pro nemocné rakovinou.
Budou přijímáni především chudí nemocní, kteří dosud byli bez lékařské pomo-
ci protože se nemohli odebrat do města do státní nemocnice. Útulek je první
svého druhu na Dálném Východě.

Podle posledních statistik Oceánie má 2,917 000 katolíků z 16 a půl milionu
obyvatel.

~~Radikální dny, občal. světlice před vánoci dne ~~27.~~ prosinec, pořízeno
fotografií J. Nepomucký Neumann.~~

~~fermářské~~

~~R&oo~~

~~Brno 1. října 1962~~
~~Brno - město z nového světa~~
~~Nedávno vyšla německy knížka P. Augustina Reimanna s titulem:~~

~~"Boehmerwaldsohn und Bischof von Philadelphia", Syn Šumavy a biskup Filadelfie. Je to lidově psaný životopis Jana Nepomuckého Neumanna, rodáka z českých Prachatic, o jehož blahořečení se nyní jedná. Podáváme zde stručný obsah této knížky.~~

~~Jan se narodil r. 1811 v jihočeském městečku. Jeho otec pocházel z Bavorska, ale přiženil se do Prachatic. Od mládí toužil být knězem a misionářem. Doslechl se o daleké Americe, kam se tehdy stěhovalo mnoho krajanů, o jejichž duchovní správu se nikdo nestaral. Vstoupil do semináře v Českých Budějovicích, pak přešel do Prahy v naději, že se tam naučí cizím řečem. Doslechl se, že biskup z Filadelfie rád přijme cizí bohoslovce. Přihlásil se, a byl přijat. Neotákl, a dál se na cestu. R. 1836 jej vítá v Novém světě newyorský biskup Dubois a ještě téhož léta jej světí na kněze.~~

První kněžská práce čekala P. Neumanna v Nordbushu, blízko Niagarských vodopádů. Usadil se v podnájmu v malé světničce a začal obcházet svou farnost rozlehlou 80 mil. Zpočátku pěšky, později mu dobrí lidé koupili koně. Jeho farníci byli většinou chudí Irové, a stěmi si také nejlépe rozuměl. Bylo tu však i několik bohatých statkářů, kteří se rozhodli postavit kostel, ale chtěli také poroučet, jak má jejich farář kázat a jak se chovat. Ti ovšem působili knězi mnoho nesnází. Krajem procházeli protestanští kazatelé a odváděli vlažné katolíky. Rodinný život byl v úpadku. Jednou se vydal P. Neumann pěšky v dešti na dalekou cestu, aby urovnal rozvrácené manželství. Když však došel na místo, dostalo se mu veřejného výsměchu, nebo tam právě oslavovali nový, civilní sňatek. Jeho boty cestu nevydržely a natekla mu do nich voda. Naštěstí jeden chudý farmář jej vzal k sobě a boty mu vyměnil za své vlastní.

R. 1839 se dočkal P. Neumann zvláštního štěstí. Přišel ho navštítit z dalekého domova, Prachatic, jeho vlastní bratr Václav. I on chtěl být misionářem, ačkoliv nestudoval. Byl jeho hospodářem, kostelníkem, zpěvákem a opatrovníkem. Ale zdraví P. Neumanna už bylo otřeseno. Vážně onemocněl. Prosil P. Superiora Redemptoristů z Rochestru o škapulíř. Dostalo se mu pozvání ztrávit několik dní v jejich domě. A výsledek: On i jeho bratr vstoupili jako novicové do řádu. Biskup jen velmi nerad ztrácel jednoho z nejlepších kněží, ale na jeho naléhavé prosby konečně svolil. P. Neumann tak následoval cestu jednoho ze svých velkých krajanů, Moravana Jana Klementa Maria Hoffbaura. V lednu r. 1842 složil své sliby jako první novic americké provincie. Převzal pak péči o německou farnost sv. Alfonsa v Baltimore, a za dva roky byl už představeným domu v Pittsburghu. Představení mu svěřili novou funkci hlavně proto, že tu bylo třeba postavit nový kostel, a P. Neumann měl se stavbami zkušenosť a kromě toho znal zvláštní umění: t.j. postavit kostel za málo peněz. Splácel jeden dluh ~~za~~ druhým. Jak se mu to dařilo, nikdo neví, ale je jisté, že r. 1846, o svátku Růžencové P. Marie se už kostel světil. Ještě nestál celý kostel, a P. Neumann už začal stavět dům vedle pro řeholníky, pak farní místnosti, školu a pod. A protože pro školu musely být knihy, napsal sám katechismus. První národní synoda amerického kněžstva se o ~~tomto~~ tomto katechismu vyjádřila velmi pochvalně.

V duchovní správě si získával P. Neumann lidi svou velkou trpělivostí. Věřil pevně, že lidé v jádru nejsou nikdy tak zlí, i když tak jednají. Jeho oblíbené rčení bylo: "Nechte je, však ono to přejde." To odzbrojovalo jeho nepřátele. Jednou mu uličníci namalovali křídou kříže na kabátě. Nezlobil se, jak kluci čekali, ale řekl klidně po svém: "Nechte je, to se časem samo smaže." Mše sv. sloužil s takovou příkladnou zbožností, že se jednou při pouhém pohledu na něho jistý odpadlík rozhodl okamžitě vrátit do Církve. Když jeho nejoblíbenější farníci byli nemoci,

navštěvoval je v domech, zatápěl jím v kamnech a staral se o ně, jako vlastní matka. Ale při tom byl i schopný v obchodních záležitostech.

Belgický provinciál redemptoristů, který r. 1845 přijel do Ameriky, píše: "P. Neumann je skutečně velký člověk, spojuje pevnost charakteru s chytrostí a pravou zbožností." R. 1848 se ustavila první nezávislá americká viceprovincie ředemptoristů. P. Neumann, první americký novic se stal i prvním viceprovinciálem. Světlo bylo postaveno, podle slov Písma, na svícen, aby je viděli všichni. Filadelfský biskup Msgr. Kenrick se chodíval k P. Neumannovi zpovídat. R. 1851 se stal arcibiskupem v Baltimore. "Hledáme někoho na mé místo pro Filadelfii", řekl pak svému zpovědníkovi. "Je jich mnoho, kteří tam mohou jít", odpověděl P. Neumann. "To je pravda, ale nejsou všichni jako vy!" řekl zase arcibiskup a vyjádřil tak mínění ostatních amerických biskupů, kteří už o tom psali do Říma. P. Neumann se ~~XVII~~ ulekl. Stát se biskupem! Prosil generálního vikáře P. Smetanu, aby rychle poslal do Říma i jeho důvody, proč biskupem být nemůže. Byly uváženy, ale přesto 1. února jej Pius IX. jmenoval biskupem filadelfským.

K vyličení celé činnosti biskupa Neumanna by bylo potřebí celých knih. Jeho prvním činem po nastolení bylo, že šel do vězení a tam připravil na smrt dva polské vězňe, odsouzené k smrti. Příští neděli už kázal ve třech kostelích. Když uslyšel, že anglikánskému biskupu zemřela dcera řeška, pospíšil hned do jeho rodiny a daroval zarmoucené paní knížku sv. Alfonse o Bolestné P. Marii. Mnoho starostí mu způsobily třenice mezi různými národnostními skupinami katolických přistěhovalců. Musil hrozit i exkomunikacemi. Jedna skupina kostelní rady ve Filadelfii dohnala věc až k světskému soudu, kterému předsedal židovský soudce. Strana prohlašovala, že jako svobodní američtí občané se nedají komandovat "jezuitou". Civilní soudce se jich optal, jakého jsou vyznání. "Římsko-katolického", odpověděli žalobci. "Tak poslouchejte římsko-katolického biskupa. Nelíbí-li se vám ~~to~~, vystupte z římsko-katolické Církve. Americké zákony vám tuto svobodu dopřávají." Tak zněl rozsudek a záležitost byla naštěstí pak smírně urovnána.

Nejdůležitější prací biskupa Neumanna bylo zakládání katolických škol. Můžeme se zmínit ještě o jeho cestě do Říma. Na zpáteční cestě navštívil i vlast. V Praze byla jeho vlastní sestra představenou sester sv. Karla Boromejského a jeho přítel Dichtl zpovědníkem Ferdinanda I., který po své abdikaci žil na Hradčanech. Císař pozval biskupa na oběd a daroval mu 1.000 zlatých na stavbu katedrály. Samozřejmě, že nezapomněl ani na rodné Prachatic a na České Budějovice.

Biskup Neumann zemřel 5. ledna 1860. Dnes, po sto letech, je jeho hrob ve Filadelfii cílem mnohých poutí. Je zaznamenáno i několik zázračných uzdravení. Diecézní informační proces o blahořečení byl zahájen už v r. 1886 ve Filadelfii a v Českých Budějovicích současně. Dne 13. listopadu 1957 poslali čtyři američtí kardinálové a 167 biskupů Piu XII. žádost o vyhlášení blahořečení. Snad se brzy dočkáme, že se budeme smět modlit zase k jednomu z našich krajanů: Blahoslavený Jane Neumanne, oroduj za nás!

*(pochválení & blahořecení)
x) je jen někdo možná, ani t kdy už. Bla - fros. svátku lid.
Lounského města k. p. m. v. m. l.*

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. jmenoval pořadem kongregace pro vých. církve českého jezuitu P. Jana Řezáče. P. Řezáč je sekretářem ^{Národního} Pap. ústavu pro východní vědy; na kterém už 13 let přednáší východní právo.

Francie Biskup z Rodes ve Francii mons. Menard vydal pastýřský list o stavu horníků v Decazeville, která už trvá několik týdnů. Mons. Menard nejdříve poukazuje na klidný ráz s ávky; píše, že i jemu působí opravdovou bolest, že dosud nedošlo k vážnému vyjednávání mezi stávkujícími a zaměstnavateli. Je vhodné, ano je nutné, píše mons. Menard v duchu enc. Mater et magistra, aby byl slyšen i hlas dělníků. Každý dělník je v první řadě svobodný člověk, je manžel, je otec své rodiny. Dnes v roce 1962 máme sociální morálku, která dává člověku daleko větší cenu, než má věda nebo technika.

VM. V pondělí odpoledne zemřel kard. Kajetán Cicognani, prefekt kongr. obřadů. Bylo mu 81 let. Na kněze byl vysvěcen r. 1914 a na biskupa r. 1925. Dlouhá léta prožil jako apoštolský nucnius v řadě zemí: Bolívii, Peru, Rakousku a do r. 1953 ve Španělsku. Toho roku ho jmenoval kardinálem zemřelý papež Pius XII. Kard. sbor nyní čítá 79 kardinálů: 27 je z Itálie a 52 z ostatního světa. Kard. Augustin Bea, president koncilového přípravného sekretariátu pro jendotu křesťanů odjíždí z Říma do Německa. Bude mít přednášku v Heidelbergu a Tübingách v sále tamějších univerzit. Kard. Bea se též setká s řadou osobnosti evangelického světa.

Německo. V úterý slaví své 75. narozeniny arc. z Kolína nad Rýnem kard. Josef Frings. Kard. Frings je 51 let knězem a 20 let biskupem. Kardinálem ho jmenoval Pius XII. r. 1946. Kard. Frings ke predsedou konference německých biskupů; on má velké zásluhy na charitativní práci, kterou němečtí křesťané konají v zahraničí.

Belgie. P. Jiří Pire, belgický dominikán, nositel Nobelovy ceny míru, odjel do Pakistanu, aby položil základní kámen k tzv. Ostrovu míru. ^{Tento} podniku je pokus přispět k hospodářskému povznesení kraje dosud velmi málo vyvinutého a zároveň podat svědectví o křesťanském bratrství k tamějším obyvateli. P. Pire byl pozván do Pakistanu v prosinci 1958, když dostal Nobelovu cenu. P. Pire proslul svými vesničkami pro uprchlíky a vydědence a hrnutím Evropa srdečí.

Svatý Otec Jan 23. poslal vlastnoruční dopis svému státnímu tajemníkovi kard. Hamlétu Cicognanimu; dopisem mu vyjadřuje svou soustrast nad smrtí jeho bratra kard. Kajetána Cicognaniho, prefekta kongr. obřadů, který zemřel v pondělí odpoledne ve věku 81 let. Ujišťuje ho svými modlitbami za pokoj duše jeho bratra. Na tento úmysl ~~obětoval~~ v úterý ráno svou mši svatou. Pohřební obřady za kard. Cicognaniho se budou konat ve čtvrtek v bazilice sv. Petra. Mši svatou bude celebrovat kard. Ferdinand Cento a sám sv. Otec vykoná závěrečný výkříp.

melektu

Významný francouzský deník Le Monde věnoval ve svém pondělním čísle zvláštní článek vatikánskému sněmu. Nazývá ho opravdu všeobecným, protože nebude země která nebude zastoupena. Koncil bude vnitřní záležitostí Církve, píše dále, nebude schůzkou na nejvyšší úrovni. Na rozdíl od předcházejících koncilů, cílem II. vat. sněmu nebude odsoudit ten či onen blud, ani vyhlásit nové články víry. Bude mít pastorační ráz: uskutečnit posvěcení věřících, zlepšit přípravu kněží a dát Církvi tvářnost více odpovídající duchu evangelia. Bude-li mluvit o nauce, bude to kvůli vyjasnění. Nemá smyslu očekávat od koncilu nějaké do očí bijící a gybavky křiklavé výsledky. Už byla rozptýlena nedorozumění a iluze, které vládly při ohlášení koncilu: < >

Prostřednictvím ap. nunciatury ve Švýcarsku sv. Otec ~~dal zaslat~~ Fondu OSN pro uprchlíky symbolický dar 2000 dolarů. Dar je určen uprchlíkům, kterým pomáhá OSN. Na mezinárodní konferenci ^{o otázkách} ~~pro~~ týkajících se ^{ili} ~~obchodování~~ ^{ování} ~~obchodu~~ konferečního ~~uzavření~~.

Svatá stolice je oficiálně zastoupena mons. Maltonim, radou ap. nunciatury v Bernu a dominikánem P. De Riedmattenem. Cílem konference je obnovit a rozšířit dohodu z r. 1959 o obchodě obilím. Svatá stolice se tehdy zavázala, že bude nakupovat obilí prostřednictvím Mezinárodního úřadu pro obilí, aby tak svým příkladem povzbudila jiné státy k uzavření tak významné dohody.

Ve Francii se bude konat na Smrtelnu něděli 8. dubna sbírka ve prospěch boje proti hladu ve světě. Katolické rodiny jsou vyzvány, aby v ten den darovaly co ušetřily vlastním uskrovnením za dobu postní. ^{Tím} najdeme znovu křesťanský smysl postu, pravil nedávno mons. Guerry, arc. z Cambrai: to co jsme ušetřili na lahůdkách a zábavě nepatří nám ale potřebným bratřím.

Biskup z Allahabadu v Indii mons. Raymond byl zvolen za člena správní rady místní university, jedné z největších v Indii. Na území diecéze Allahabadské je z 10 milionů obyvatel 6600 katolíků.

11. února bude konsekrován na biskupa první biskup z býv. franc. Konga mons. Mbemba. Biskupský kříž je darem francouzských katolíků. Odevzdal mu ho velvyslanec Francie v konžské republice Jean Rossard.

Vážení posluchači,

mnozí z vás se ptají, jak se staví skutečná věda na Západě k náboženství. Ve svém prostředí slyšíte stále jen materialistický výklad a není Vám možno sledovat přímo vývoj vědy na Západě. To co Vám denně materialistická propaganda předpokládá jako jedinou a nezvratnou vědeckou pravdu je velmi pochybná věc ~~an~~ ^{nem} ení zdaleka přijímána vědci na Západě, kteří jsou mnohem kritičtější, strízlivější a nebojí se ~~krok~~ k polického řízení a stranické kontroly.

Jedním z bodů, v měnž se zásadně zozchází svobodná věda s výklady materialistů, je časový začátek vesmíru. Pošlechněte sá naši krátkou rozmluvu o tomto předmětu.

Právnický

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

II.
kosmogonická otázka.

1- Zvláštního psychologického výzkumu by si zasluhoval fakt, že člověk si hned na počátku své civilizace si položil nejtěžší fyzikální a kosmologickou otázku; jak vznikl svět a jak vypadá. Nejrůznější a nejfantastičtější mytologické zkazky a vyprávění, uchovávané v nejstarších kulturách, patřily jako neoddělitelná část ke všem primitivním náboženstvím. Později tentýž problém převzala řecká filosofie; ale i židovsko-křesťanské náboženství jej řešilo na rovině metafyzické. Konečně - poměrně pozdě - se o problém začala zajímat i věda. Mnohem později se člověk obrátil k hlubšímu poznání jednotlivých předmětů, které jej obklopují a které se mu zdají bez záhad a bez tajemství.

2- Otázka původu a tvaru vesmíru má svou prastarou a dramatickou historii. Nové objevy na poli jádrové fyziky vzbudily znova živý zájem o kosmogonickou otázku a posílily naději na lepší a doloženější odpověď.

- a- Patří k obecně uznaným a obecně přijatým jistotám soudobého bádání o vesmíru názor, že dnešní stav a rozložení hmoty ve vesmírném prostoru je výsledkem dlouho trvajícího vývoje. Vesmír má svě dějiny; je v pohybu. Má svůj včerejšek, který se liší od jeho dneška a má i svou budoucnost, která bude opět zcela jiná než je jeho minulost a přítomnost.
- b- Težší problém začíná otázkou po směru, smyslu a povaze vesmírného vývojového pohybu. Většina astrofyziků na Západě se dnes kloní k domněnce, že vývojový pohyb vesmíru je nezvratný, irreversibilní a jednosměrný, že měl svůj začátek a že bude mít i svůj konec. O názoru sovětských vědců se zmínám později. Je pochopitelné, že tato domněnka se nelibí jejich dialektickému materialsimu.

Pravděpodobnost domněnky - a o víc nejde než o fyzikální

~~nepravidelný~~
~~nepravidelný~~

domněníku - o ~~irreversibilním~~ jednosměrném vývoji vesmíru se opírá o řadu fyzikálních a stronomických jevů, které se dají lépe vysvětlit, přijmemme-li právě tuto domněníku. Obyčejně se uvádí osm vesmírných jevů, ~~které nезнají~~: spektrální rozbor světla vzdálených mimogalaktických hvězdných mlhovin a rudý posud jeho čar, entropie tepelné energie, radiaktivní rozpad uranu, jeho istotopů a jiných těžkých prvků, vzdálenost dvouhvězd, tvar hvědokup, zákon rozkládání hybné energie, zásoba vodíku ve vesmíru, tvar spirálních mlhovin¹.

Fyzikální výzkum a matematický popis těchto přírodních dějů a jevů ve vesmíru vede vědce k tomu, aby přijali jako pravděpodobné - někteří dokonce tvrdí o jistotě - že vývoj našeho vesmíru začal ne dříve než před 10 miliardami let a ne později než před 4 miliardami roků. Obyčejně se bere jako přibližná hranice termín ^{začátky fyzik.} 4 miliard.² "Pokud jde o čas - píše Werner Heisenberg - zdá se, že je tu něco jako začátek. Mnohá pozorování ukazují nato, že vesmír "začal" asi před 4 miliardami let - anebo každopádně, že teďdy veškerý hmota vesmíru byla soustředěna na mnohem menším prostoru než je nyní a že vesmír se od té doby z tohoto malého prostoru v různých rychloscích stále více rozprostranil".

c- Na základě těchto úvah jsme oprávěni vyslovit tři věty:

aa- Vývoj a hluboké energetické přeměny našeho známého konečného vesmíru nemohou trvat od věčnosti, protože v tomto případě by musely být už dávno u konce.

bb- Vývoj našeho známého vesmíru musel začít někdy v bodě ^(čas uva) t^0 , pravděpodobně někdy před 4 miliardami roků.

cc- Před začátečním časovým vodem t^0 a před začátkem dnešních kosmických přeměn a pohybů, čas, pohyb a prostor musely podstoupit zásadní podstatné změny³. To znamená, že vesmírná hmota musela před bodem t^0 existovat podle jiných fyzikálních zákonů než podle jakých existuje dnes.

d- Dospíváme tak k zajímavé a dramatické alternativě:

aa- Bud v bodě t^0 začal existovat absolutně celý vesmír a
a jeho veškerá hmota. Pak t^0 se rovná T^0 . V tomto případě
empirická přírodní věda musí mlčet, protože absolutní začátek
času a prostoru, stvoření času a prostoru z ničeho nepatří
do jejího slovníku. Není jejím právem rozhodovat o platnosti
pojmu stvoření, nemůže jej ani tvrdit ani popírat. Problém
možnosti a skutečnosti absolutního časového začátku patří do
filosofické a theologické problematiky.

bb- Anebo v bodě t^0 začaly existovat jen nynější zákony, podle nichž se vyvíjí vesmír. Šlo by tedy jen o relativní začátek.
Bod t^0 by se nerovnal bodu T^0 . Vesmírná hmota, čas, prostor
a jejich zákonitost tedy existovaly v tomto druhém případě i před bodem t^0 ovšem musely mít zcela jinou stavbu, smysl,
a složení. Vesmír tedy není homogenní, symptomatický - nýbrž
heterogenní a asymptomatický. Nemůžeme soudit o vesmíru jako
celku podle jedné jeho části. Naše fyzika popisuje právě jen
náš vesmír. Zastavuje se výzkum u bodu t^0 . Její pojmy
a slovník se význam odvozuje z pozorování dnešního času, prostoru
a složení hmoty a jejích přeměn.

Čili tak nebo onak fyzika dospívá na svou hranici, naráží na oblastí, které leží za ní a nad ní, které transcednují její pole.
Mluvit o možnostech stvoření, absolutního začátku anebo vykládat
pojem jiného času, jiné hmoty, jiného prostoru atd. nemá smyslu pro fyziku, jak ji rozumíme dnes. O otázku se
musí ~~nanejvýš~~ zajímat filosofická kosmologie a teologie. Na tomto
poli filosofických a teologických věd se ukazuje neudržitelnost
někonečného a věčného homogenného vysmíru. Nikoliv materialismus, se
svými rozpory nýbrž křesťanství má tedy pravdu.

V úterý odpoledne zemřel arc. z Lourenco Marquez v portugalském Mozambiku kard. Teodosius Klement de Gouveia ve věku téměř 73 let. Po více jak 25 letech pracoval v Africe, třebaže byl rodák z Azor. Knězem byl vysvěcen r. 1909; r. 1936 byl jmenován tit. biskupem a správcem tzv. nezávislé průčelníkem milionů obyvatel tam jen 70 000 katolíků.

^{Na} R. 1940 Pius XII. ustanovil ^{Ze 4 milionů} církevní hierarchii v zemi a mons. de Gouveia byl jmenován prvním arcibiskupem v Lorencu Marquez. R. 1943 byl jmenován kardinálem jako první sídelní africký biskup. Dnes je Mozambik na 600 000 katolíků a 160 tisíc katechumenů. V zemi pracuje 458 kněží, 138 bratří laiků a 592 řeh. sester. 2 900 škol, které závisí na církevních autoritách navštěvuje 370 000 žáků; 60 žemesnických a odborných škol navštěvuje 5000 žáků. V Mozambiku je jeden mněšský seminář a 5 připravňáků.

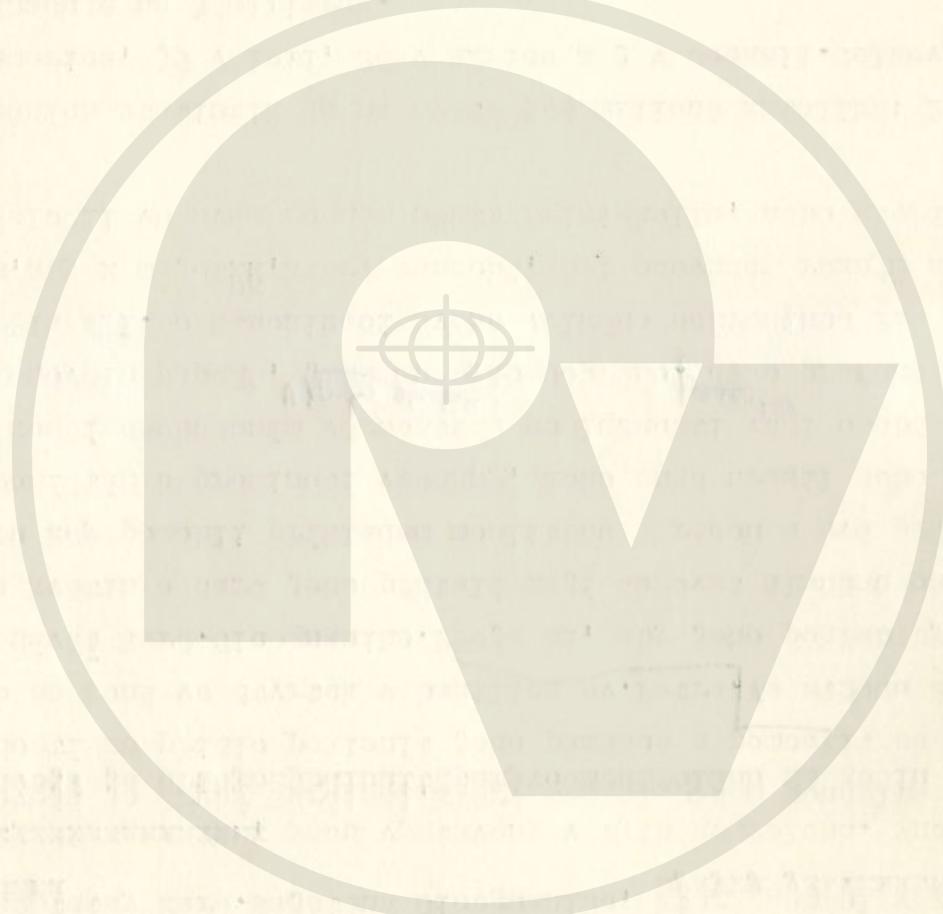
Kard. de Gouveja byl opravdový kardinál misionář. Posvátný sbor kardinálů čítá nyní 78 členů: 27 je z Itálie a 51 z ostatního světa: 8 je Francouzů, 6 ze Spojených států severoamerických, 5 Španělů, 3 Němci, 3 Brazilcané, 2 Angličané, Argentinci, a Kanadani; mnoho dalších národů má po jednom kardinále. Pozůstatky kard. Kajetána Cicognaniho, který zemřel v pondělí odpoludne, jsou vystaveny v bytě zemřelého. Mnoho církevních a civilních osobností se přišlo poklonit jeho památce a pomodlit se za pokoj jeho duše. Pohřeb se koná ve čtvrtek v bazilice sv. Petra. Ve středu dopoledne byl uveřejněna závěť kard. Cicognaniho. Přeje si, aby jeho pohřeb byl co nejjednodušší; místo květin a darů jeho přátelé mají darovat almužnu chudým. Děkuje všem, kdo mu kdy pomohli příkladem modlitbou a rádou a své přátele prosí o modlitbu. Prosí též o prominutí všechny, koho snad urazil nebo zarmoutil.

Svou závěť končí osvědčením věrnosti a poslušnosti vůči osobě římského papeže. Vzpomíná blahovůle papežů, ^{Uprchl - zemřel} jímž mu bylo dopráno. ^{fascistický} Jako prefekt kongregace obřadů žádal Pia XII. o kanonizaci svého velkého dobrodince Pia X. Závěť končí ustanovením, aby ~~z~~ majetek, který zanechá, byl odevzdán různým zbožným zřízením, která sám založil ve svém rodném městě Brisighella, nebo která mají být založena.

Podle posledních statistik je na světě 540 milionů katolíků: 248 žije v Evropě, 228 v Americe, 35 v Asii, 26 v Africe a 3 v Oceánii. Celkový počet obyvatel světa se odhaduje na 3 miliardy.

V Římě se bude konat od 14. do 17. června I. mezinárodní sjezd katolických pracovnic v domácnosti. Na studijních zasedáních bude diskutováno o tom, jak

pozvednout po materiální i duchovní stránce jejich životní úroveň. Na programu jsou různé kulturní i náboženské manifestace a slavná audience u Sv.Otce

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

CO BYSTE RÁDI VĚDĚLI O CÍRKVI.

/Catholic Digest , Nov. 1960./

Nekatolická čtenářka se dotázala "Katólického Výběru", stran návštěvy katolíků v nekatolických kostelích. Její dotaz není bez zajímavosti. Týká se také, dnes tak často přestřásané otázky, která Církev je pravá. Její dotaz zní takto:

" Pane redaktore: Ráda bych věděla, zda-li je to hřich pro katalíky navštěvovat kostely jiné než katolické. Nevidím v tom žádného poklesku, sama jsem byla ve Vašem, katolickém kostele. Když slyším katolíky říkat, že je to hřich, zdá se mi, že Vaše Církev se obává, aby neztratila věřící. Myslím, že ještě ~~jakový~~ návštěvník Vaším dobrým věřicím, tak neodpadne; není-li tak k Vám stejně ^{ač} neptří.- Já jsem navštívila kostel katolický, evangelický, luteránský a další jiné. Myslím, že to je výchovné, poučné a zajímavé sledovat pobožnosti jiných. Nic mi to neuškodilo, naopak pomohlo k tomu, abych chápala jiná náboženství."

"Odpověď redakce zněla takto: "Vážená paní: chápala byste stanovisko katolické, kdybyste důkladně uvážila základní učení naší Církve. Historicky a s výslovným úmyslem a cílem, Ježíš Kristus založil Církev, a sice jen jednu. Očekává, že všichni lidé se stanou jejími členy, v ní se vzdělají a posvětí. Kristus v ní zůstává, žije s ní, a jedná zkrze ní. Je to Jeho vlastní, mystické tělo. Církev je pokračováním jeho samotného. Obsahuje nás, své členy a vede nás k jednotě s Bohem. Neočekávám od Vás, že byste souhlasila s tím, že katolická Církev je jedině pravá, kterou založil Ježíš Kristus, že chce, aby všichni lidé k ní patřili; že je to jediné zřízení na zemi ~~u~~, určené k spásě lidí. Co od Vás žádám, je pouze to, abyste uznala, že to je naše pevná víra."

Naše přesvědčení je založeno na studiu učení Kristova, jeho úmyslu, života a příkladu; na jeho výběru a školení apoštolů. Kristus učinil Petra

hlavou Církve. Často se modlil, aby všichni s Ním byli zajato. Naše učení je založeno na historii původní Církve, jak se dočítáme v Apoštolaři a u církevních Otců. Obávám se, že Vás nepotěší ani sdělením, že Kristus nikdy neřekl, že ustanovuje, nebo že si přeje jiné Církve s různými názvy. Po stránce historické je nemyslitelné, že by Kristus založil církev, ~~kmammm~~ která by se uvedla v život až za 1.000 nebo 1.500 let po Jeho smrti. "

Po dalším objasnění důvodů o pravosti Církve, pokračuje redaktor ve své odpovědi na dotaz čtenářky takto: "Kdyby všechny církve byly pravé, členy mystického těla Kristova, pak bych chápal Vaši otázku. Pak bychom opravdu měli prohloubit své zkušenosti, chodit po kostelích, slyšet nejlepší kázání a nejlépe působící hudbu. Nakonec bychom se mohli připojit ke kongregacím, která by se nám nejvíce líbila. Říká se, že nejsme snášenliví a že jsme tvrdohlaví ve svých "předsudcích." Ale my nechodíme na bohoslužby do cizích kostelů hlavně proto, abychom se uchránili indiferentismu, náboženské lhostejnosti, že jedna církev je právě tak dobrá jako druhá. Kdybych běhal po kostelích, tak bych k tomuto názoru možná přišel sám, ohrozil bych svoji víru.

Zádná křesťanská pobožnost sama v sobě není závadná. Všichni věříme v jednoho, pravého Boha. Zvláště ve Vašem kostele, řecko-pravoslavném, sdílíte s námi pravou oběť Ježíše Krista a jeho posvěcující svátosti. Já sám mám velkou úctu k Vaší Svaté Liturgii. Přináší Ježíše na Váš oltář a opakuje jeho svatou smrt na kříži. Jenomže se Vaší bohoslužby nemohu zúčastnit, souhlasil bych veřejně se smutnou rozlukou Vaší církve od naší, katolické, ~~kmam~~ ke které Vaši otcové náleželi po staletí. Pokud se týče protestantů: Kdybych souhlasil s tím, že všechny pobožnosti a oběti, které si vymyslili lidé v různých sektách jsou zrovna tak dobré, jako oběť Ježíše Krista v Jeho smrti na Kalvárii, vyznával bych tím indiferentismus, náboženskou lhostejnost.

Na druhé straně, se mohu jako katolík volně stýkat se svými protestantskými přátely ~~v souladu~~^a ^{"souladu"}, být přítomen i jejich modlitbě, pokud tím nepodporuji

v nich nebo v sobě náboženskou lhostejnost; pokud tím neprojevují souhlas s jejich církví. Co bych chtěl hlavně zdůraznit je skutečnost, že katolická víra má velkou úctu pro upřímnost svědomí jednotlivce. Víra v dobrém 'umyslu, podle milosrdnství Božího, často přináší tytéž posvěcující účinky jako pravá víra. Ačkoliv spása přichází jedině zkrze pravou Církev, přece to nesnamená, že by můj protestantský bližní byl jako jednotlivec vyloučen za Spásy, nebo z možnosti dostat se do nebe. Vaše poctivá víra Vás jednotí nevysloveným, mlčky předpokládaným přáním, s jedinou Církví Kristovou, zkrze níž jedině přichází Spásy.

Pravý katolík musí být snášenlivý, láskyplný a musí mít pochopení pro ty, kteří se podle něho mýlí. Nesmí však zaměňovat pravdu za omyl a musí mít v úctě přesvědčení jiných. Nesmí znásilňovat svědomí druhého, i když se dotyčný mýlí. - Pokud se týče účasti na nekatolických pobožnostech, o tom se vyslovuje církevní Canon 1258: "Není dovoleno věřicím, aby se činně účastnili nebo pomáhali na pobožnostech nekatolíků. Pasivní, nebo materiální přítomnost, může být dovolena jako civilní povinnost nebo zdvořilost z vážného důvodu, o kterém, v případě pochybnosti, rozhodně biskup..., jako při pohřbech, svatbách a podobných slavnostech nekatolíků, předpokládaje, že neběží o nebezpečí, potupu či pohoršení."

Praktický výklad tohoto zákona závisí na mnoha činitelích. Např.: běží-li o země, či místa s převážným počtem protestantů, nebo naopak-katolíků; běží-li o různé funkce, běží-li o našeho souseda, přítele nebo příbuzného. Kdybychom odmítli účast, urazili bychom je. Kromě toho tu nebývá nebezpečí, že naše účast si bude špatně vykládána. Také různé diecéze mají zvláštní předpisy, místní okolnosti mění ráz věcí. - Téměř vždy se můžeme účastnit svateb, kde běží o spojení dvou nekatolíků. Ale nemáme se účastnit svateb rozvedených. Běží-li o činnou, aktivní účast na nekatolické svatbě/ svědek a pod./ katolík se má poradit s místním knězem.

"Já sám," píše redaktor "Katólického Výběru" na dotaz čtenářky, "jsem se

obřadu

osobně zúčastnil ceremonie "kněžského svěcení" v ~~anglikánském~~ kostele. Běželo o syna mého přítele, který znal mé přesvědčení, že anglikánské kněžství je neplatné. Věděl, že jsem svou účastí nic neslevil ze svého přesvědčení, ale že jsem se zúčastnil radosti a slávy v jeho rodině."

Redaktor zakončuje svůj dopis čtenářce tímto příkladem: "Dejme tomu, že za Zeleznou oponou" někdo se ocitne v nebezpečí smrti. Nemůže sehnat katolického kněze a jeho svědomí si žádá zpovědi. V takovém případě může zavolat Vašho řecko-^epravoslavného kněze a požádat o tuto svátost. Těmito příklady jsem chtěl naznačit, jak se varujeme náboženské lhostejnosti, nebo zdánlivého souhlasu s věroučnými omyly. Cítíme ale s náboženskou horlivostí a upřímností svého bližního- nekatolíka a nevyhýbáme se z náboženských důvodů svým společenským povinnostem jako dobrí bližní, přátelé a sousedé."

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

8/2/62
Ve čtvrtého dopoledne se konaly v los. w. Papežské mítinky 34/
obrací

W. Vaillant potříbný dřívější je řeck. Kestána Czernomys, když t
Vpřed. vlk. ~~Ab罰者~~ nešlo.

Při W. domníval řeck. ředitel původně výkrok
ned veřejný vykonal méně w. Řek; Slovansk. Vlč. knad., řeck. dřív
zde odkaz. na k. výkoku, jehož je výkrok, a další výkrok.

Vlč. kontinuál Výkrokem' poprvé řeck. ředitel Kestána Czernomy, když prohlásil
kompl. výkoku, ~~proč~~ aby jeho výkoku dce Brinsghely, když bude
další, s výčtem odpovídající.

(blíže Frenzy)

W. Du mohou do této zpráve o trvání dle místnosti,
že výk. dce v ~~stále~~ ^{fáru} řeck. ředitel mluví ap. mluva v NSR
mnoz. Řecké dle výkoku řecké ředitel mluví ap. mluva v NSR.
Pro třetí mluva řecké ředitel mluví ap. mluva v NSR.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

2. list. m. v. uplynulo rok od úmrtí Mořice Blondela
M. He. ~~Antoine~~ Blondel již víc. než
Mořic Blondel.

K stoletému jubileu narození francouzského filosofa Mořice Blondela se objevilo loňského roku více článků a studií ve francouzských časopisech.

Informations catholiques se pokouší v čísle z 15. prosince /1961/ ukončit jubilejní Blondelův rok článkem ~~de~~ René ~~Marie~~ Marlé ^{téma} T.J. s titulem Velký svědek katolické myšlenky. Podáváme tu překlad.

Mořic Blondel dal moderní náboženské myšlence nový směr, a v tom je jeho velký význam... Problémy, ve kterých žil, jsou z velké části ještě i naše vlastní problémy a i když si to mnozí nechtějí přiznat, jeho vliv trvá stále.

Život Blondelův probíhá v jednoduchém rámci. Je universitním profesorem spisovatelem. Narodil se v Dijonu 2. listopadu 1861 a ve dvaceti letech vstupuje do školy, které se ve Francii říká Ecole normale. Už tam pomýšlí napsat ~~do~~ thesis, Action, O činnosti, kterou publikuje r. 1893, a která mu dopomohla k jmenování ~~profesora~~ za profesora nejdříve v Lille a potom v Aix-Marseille, kde učil až do r. 1927. Tehdy totiž ztratil zrak. Poslední svá díla proto diktuje. Umírá 4. června 1949 ve věku 88 let.

Ačkoli tedy žil celý život v ústraní, Blondel byl jedním z těch, který nejlépe vycítil duchovní bídou svého věku a úkol který čeká katolickou Církev. Byl totiž vychován jako katolík a celý život jím chtěl bezvýhradně zůstat. Stejně jako Henri Bergson, jeho spolužák na "normální" škole, starší o dvě léta, také Blondel pomýšlel vědomě na to, aby zahájil nový směr, namířený proti posativistickému racionalismu, který tehdy kraloval na školách v celé Francii a který se domníval, že je na věky utvrzen a podporován technickým rozkvětem minulého století. Nebylo to však snadné. Ačkoli měl Blondel mnoho dobrých přátel, přece jen nedokázal přesvědčit většinu svých vrstevníků o upřímnosti svého plánu uvést znovu do popředí zájmu filosofie náboženský problém a především problém nadpřirozena. Zdálo se to ~~všem~~ mnohým porušením filosofického stanoviska a nevědeckým postojem.

Blondel tedy narazil se svými plány na pochopení v universitním prostředí. Obrátil se tedy přímo ke katolické inteligenci. Ale i tam nenašel snadno to, co hledal. Katolické myšlení jeho doby bylo totiž oslabeno útoky RACIONALISMU. Je si ce pravda, že papež Lev XIII vydal r. 1879 encykliku Aeterni Patris o studiu křesťanské filosofie, o obnově scholastického myšlení a zvláště tomismu, ale tato instrukce, tak cenná a autotaritivní, se uskutečňovala v praxi jen velmi pomalu. Ostatně už sám fakt, že papež vydává toto nařízení způsobem slavnostním, dokazuje, že potřeba byla velká. Křesťanská výchova v té době totiž zatila styk se svými vlastními zdroji. Stálým vyvracením námitek rationalistů, profesori bohosloví se buď dali nevědomky zatáhnout na jejich pole myšlení, nebo se pro stálé odpovidání na obtíže nedostali k ~~vlastním~~ hlubšímu vyložení vlastní nauky. Je přiznačné, že katolíci té doby znali daleko více Descarta, Rosminiho než sv. Augustina nebo sv. Tomáše.

Někdy se tvrdívá, že Blondel neměl rád tomismus. Je to úplně nesprávné. Velmi oceňoval filosofickou a teologickou obnovu, která se připravovala v rámci nového scholastického hnutí. Jeho denník svědčí o tom, jak on sám osobně vzýval sv. Tomáše. Také nikdy nebyl proti papežově přání o znovuzavedení tomismu do katolických škol. Vždy se však vzpíral proti chápání některých tomistů, kteří se povrchně spokojovali tím, že začali prostě vyučovat podle knih sv. Tomáše a nestarali se o to, aby spojili problémy jeho doby s otázkami aktuálními. Jakoby pravý tomismus mělo být jen ~~mechanické~~ opakování a ne oprádová a originální snaha myslit! V den sv. Tomáše r. 1892 si napsal modlitbu k tomuto ~~svatému~~ patronu křesťanských filosofů tohoto znění: "Dej mi, je-li to vůle Boží být tak trochu tím, čím ~~jsi~~ bys byl ty v dnešní době, abych mohl mohl osvítit a upevnit některé z chudých duchů dnešní~~s~~ doby, naplněné věděním marným a postrádající vědění pravého." Někomu se to může zdát příliš ctižádostivým ~~p~~ přáním. Ale Blondel tu nemyslel na sebe, myslěl především na hrozné předsudky, které zaplňovaly školy a myslí jeho současníků, strach před myšlenkou náboženskou. "Pocítil jsem na svém vlastním těle, píše r. 1894, sílu moderních předsudků a sny o novém lidství. Dovedu se dobré vžít do mysli těch ~~zahájených~~ mnohých učenců,

lidí nadaných, kteří se naprostoto mylí v otázkách filosofických a to docela rádi a ještě s pýchou. Pln bázně myslím na to, co je bez Tebe a jsem v srdci svém velmi zmaten." Na radu jednoho kněze se Blondel vzdává myšlenky stát se knězem, aby mohl proniknout do prostředí, které bylo knězi nedostupné.

Vytýkají Blondelovi někdy nedostatek úcty k církevní tradici. I to je velké nepochopení. On sám se hájí: "Kritizoval-li jsem někdy ~~zkrá~~ něco starého, to není proto, že je to staré, ale jen proto, že se někdy se chce popírat všechno Blondelova růst a vývoj." ... Upřímnost katolického vyznání se nejlépe projevila v době krize modernistické. Znamenalo to pro něho velkou osamocenost. Blondel totiž byl jedním z prvních, který odkryl nebezpečnou spletenuost myšlenek a problémů hnutí vedeného Loisym a jeho přáteli. S druhé strany však se mu nelíbili i jejich odpůrci, přívrženci t. zv., slepé pravověrnosti. ~~Kratikem~~ Bojoval tedy jakoby na dvou frontách. Proti modernistům dokazoval nedostatečnost jejich falešného historismu, klamy v jejich kritice podvědoma. S druhé strany však opakoval často, že nestačí jenom zevněšně opakovat formuly tradiční, že je potřeba proniknout do samého živého smyslu tradice.

Nejživější otázkou jeho usílí byl problém celistvosti poznání lidského. Psal stále proti t. zv. separatismu myšlení. Mluvíme o filosofii odděleně, o exegesi odděleně, o historii dogmat odděleně. Myslíme a žijeme v úsecích, které se nesnažíme spojit navzájem. Tímto problémem se zabývá už jeho these Action a zvláště pak Džiny dogmatu. Nejlépe se však jeho usílí projevuje v denníku. Jak sám пиše, šlo mu o to, jak "pochopit a spojit neústupnost a nezměnitelnost křesťanské pravdy s požadavky moderního ducha, snažit se proniknout oboji, pohřížit se do propasti, která je odděluje, ~~zkrá~~ a k tomu, aby se zaplnila obětovat svůj život, své srdce, svou myšlenku, svůj rozum, svou víru, svou budoucnost v čase i na věčnosti a sebe celého."

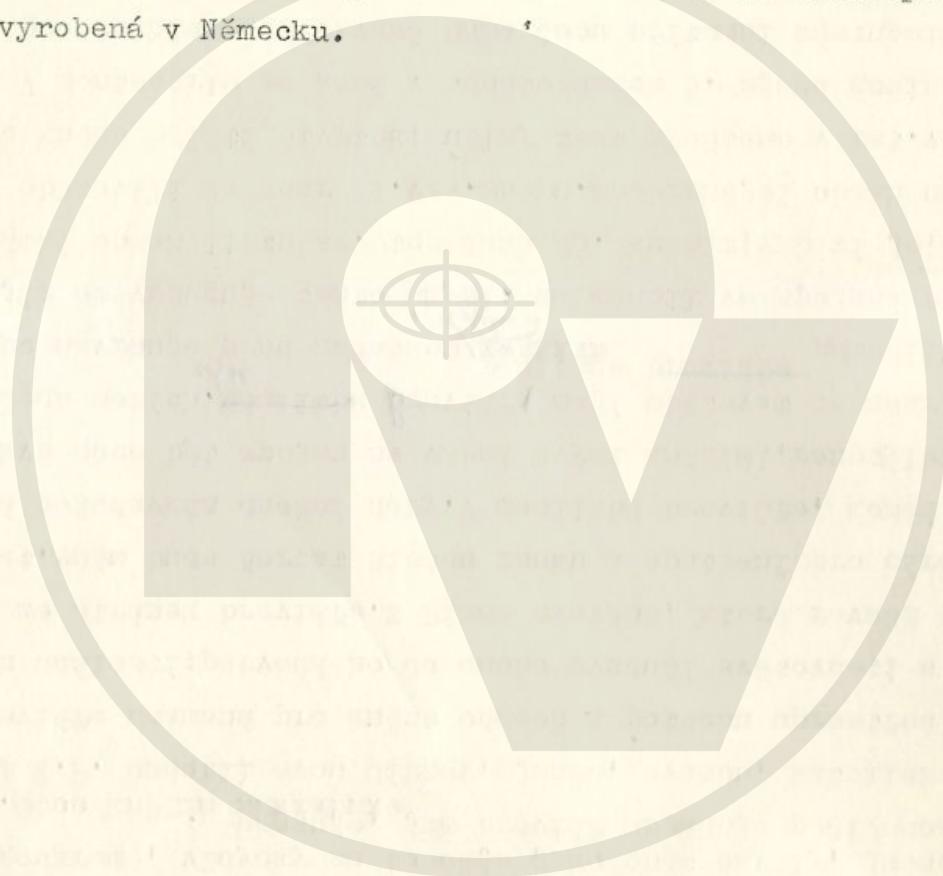
Kdo čte tyto řádky, ten jistě už nepochívá o tom, že Blondelovo usílí je i dnes časové, že je palivým problémem dneška.

totalitních režimů

VM. Svatý Otec Jan 23. obětoval svou mši svatou v pátek ráno za pokoj duše horníků, kteří zahynuli při důlním neštěstí v Sársku. Ve čtvrtek ráno ji sloužil za kard. de Gouveju, arc. z Lorento Marquez v Mozambiku, který zemřel v úterý. Dnešní L'Os. Romano přináší latinský text ap. listu určeného kněžím celého katolického světa. ~~V tomto listě, který sv. Otec ohlásil při závěru zasedání ústřední přípravné komise pro II. vat. sněm,~~ ^{Nebudu vydávat tento list} ^{23/12/1962} se kněží týzývají, aby svou modlitbu breviáře obětovali zazdar tohoto směnu. Sv. Otec nejdříve ukazuje na modlitbu jako první způsob spolupráce na zdaru koncilu a připomíná, že už několikrát zval kněze i věřící, aby se připravovali na koncil životem oprádově zbožným a horlivým. Nyní však chce ^m ~~zvláštním způsobem upozornit kat. kněze~~, všech zemí, všech obřadů, všech jazyků ~~na úkoly~~ přispět k zdaru koncilu svou modlitbou. A protože kromě mše svaté, která převyšuje jakoukoliv liturgickou modlitbu nic není dražší kněží nad modlitbu breviáře, považujeme za vhodné, ~~základní~~ ^{základní} ~~kněžím zvláštní péčí~~ o zbožnou tuto modlitbu, ^{to kud} ~~jako~~ jejich přípravou na koncil; ať už kdo se modlí breviář v kostele nebo v kapli, nebo v choru nebo každý soukromě, vždycky se to děje jako oběť chvály, jménem světové Církve. List sv. Otce kněžím ~~ukazuje~~ jak breviář obsahuje podivuhodnou připomínce známk, jimiž K.P. ozdobil svou Církev, jednu, svatou, katolickou a apostolskou. Modlitba breviáře znamená pro kněze oddech a potěchu uprostřed těžkostí a námah lidských událostí; pozvedá ho do onoho ovzduší světovosti a katolickosti, jež dýchají ze stránek breviáře. Z Písma svatého, které rovněž tvoří část breviáře, II. vat. sněm bude čerpat čistou nauku a opatření pro církevní kázeň, přispůsobená požadavkům dnešní doby. V modlitbě breviáře, končí sv. Otec, Pastýř světové Církve chce být spojen se všemi svými kněžími, rozptýlenými po celé zemi a po všech mořích. ~~Modlitba breviáře~~ mají obětovat za zdar koncilu, a proto sv. Otec navrhuje před začátkem ~~recitace breviáře~~ ^{čku} ^{recitace breviáře} pomodlit se zvláštní modlitbu, jíž se vzbuzuje tento úmysl: za koncil ve spojení se sv. Otcem.

- To byl krátký obsah listu sv. Otce Jana 23. kněžím; vybízí je, aby svou modlitbu breviáře obětovali za zdar II. vat. sněmu. Podobrnější obsah uslyší v našem vysílání pro kněze příští čtvrtek; úplný text přečteme v lat. vysílání v úterý Montekarlo. V Montecarlu se koná v těchto dnech 5. sjezd mezinárodní katolické společnosti pro rozhlas a TV. zvané UNDA. Jeou přítomni zástupci 17 zemí, ~~míx~~ po prvé je přítomen i zástupce afrického státu Horní Volta. Bude promítнуто na 50 televizních dokumentárních filmů s náboženskou tématikou, rozdělených ve 4 sekce: didaktické filmy, aktuality, misijní filmy a dramatické filmy.

Pozornost vzbudil španělský film o velkých španělských malířích a pak anglický "o konferencích sv. Vincence, dále serie filmů o hlavních příbězích z evangelia, vyrobená v Německu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. Vatikánský deník L'Os.Romano věnuje v pátek vzpomínku na 2.výročí smrti kard.Stepince, arc. ze Záhřebu. Toto výročí připadá na 10. únor.Zemřel ve své rodné vesnici Krasicích, kde žil internován řadu let; bylo mu zakázáno stýkat se s věřícími.Už po dva roky je jeho hrob v katedrále záhřebské cílem tisíců poutníků.Hrob je stále ozdoben čerstvými květinami.Vat.deník připomína slova ze závěti kard.Stepince://V okamžiku smrti,kdy se díváme na vše jinýma očima, znovu odporoučím svému lidu,aby zůstal věren sv.katolické víře a v jednotě s apoštolskou stolicí." Kard.Stepinac vyprošuje pokoj lidem a statečnost pro všechny kdo trpí pro spravedlnost.Kard.Stepinac je jako maják který připomíná existenci duchovního a věčného ve světě, který by chtěl připoutat lidí k zemi a zatarasit jim cestu Bohu. Při 2.výročí smrti kard.Stepinace, končí L'Os.Romano, se chceme zamyslit a upevnit se ve víře v společenství svatých; nech. to upevní naše svazky se všemi bratry, i těmi oddělenými státními hranicemi, kteří úpí v protivenství a nespravedlnosti.

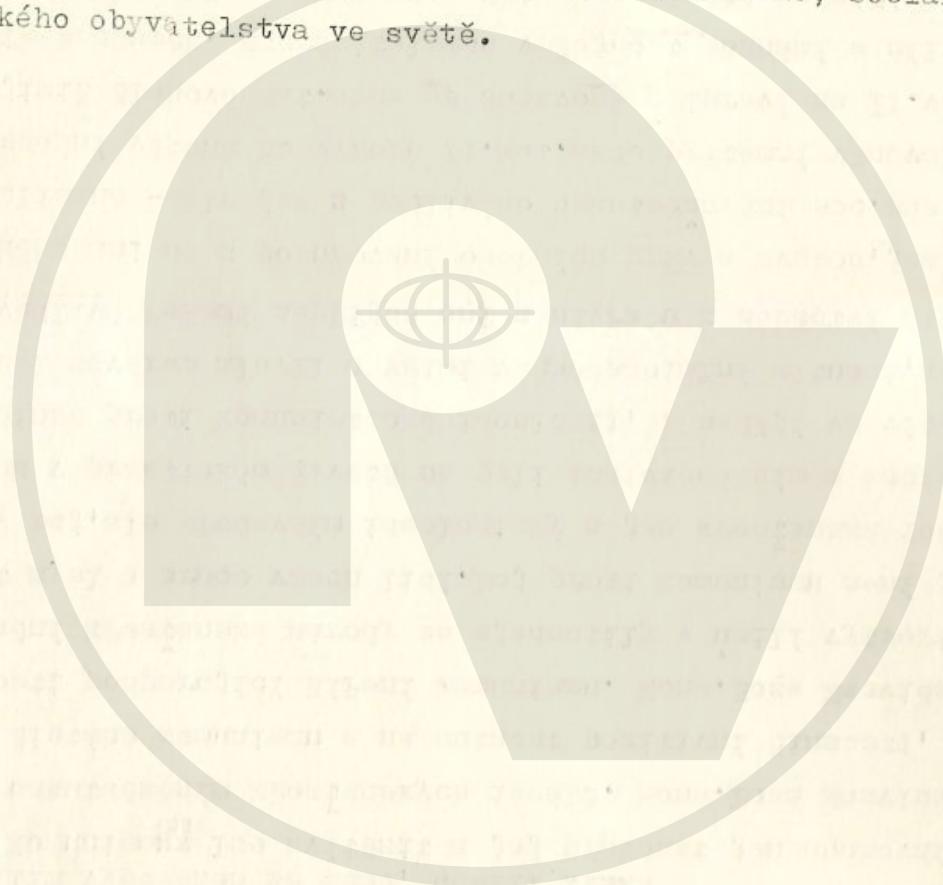
Sp.j.státy. Světicí biskup z "avany na Kubě mons.Boza Masvidal, který byl v září násilím vypovězen ze země, udělil rozhovor redaktorovi am.kat.tiskové kanceláře.) Komunismus lze zvítězit a jej překonat jen duchovními hodnotami a konkrétním uskutečněním křesťanských ideálů. Mons.Boza Masvidal poukázal na neplodnost čistého komunismu a na nutnost pozitivní činnosti, která by vyloučila okolnosti podporující šíření komunismu. Mons.Boza Masvidal vyslovil přání, aby západní křesťanské národy se sjednotily v úsilí vytvořit ideál schopný zaujmout mysl a srdce všech lidí.Boj proti komunismu není jen sociální a hospodářský boj, ale především ideologický a jen křesťanská ideologie, uvedená ve skutek v praktickém životě na poli individuálním a sociálním, může se postavit účinně proti komunistické ideologii, s nadějí ve vítězství.Mons.

Boza Masvidal závěrem mluvil o velmi vážné sociální situaci,která vládne na Kubě: spravedlivé řešení nepřijde ani z návratu k soběctví starého systému kapitalistického ani ne z porušování osobních práv a svobod,jak to činí marxistický socialismus - ale jen z pečlivého uskutečňování soc.zásad křesťanství.

Rím. Na zasedání výkonného výboru It.kat.akce přítomní věnovali pozornost podnikům, jimiž členové Kat.akce se duchovně připraví na II.vat.sněm.Bude vydanou několik brožurek, které italskou věřejnost seznámí s cílem sněmu a katolíky vyzvou k modlitbě za jeho zdar.Kat.akce chystá na září t.r. mezinárodní sjezd o otázkách života zemědělců.Na sjezdu v několika přednáškách bude řeč o soc.nauce Církve a zvl. o nauce poslední soc.encykliky Mater et magistra

o otázkách týkajících se života zeměděleckého a venkovského obyvatelstva.

Bude též věnována pozornost nynější situaci náboženské, sociální a ekonomické zemědělského obyvatelstva ve světě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

v lete členkou, mluvila a mluví v organech. V letošní článku je uveden 70
Ravat CECO 10-2-62 fotografií. - někdy už v roce 1961 byly uvedeny: 36/1

Sv. Otec Jan 23. navštívil v úterý odpoledne kard. Aloisa Josefa Muencha, který
leží vážně nemocen v jedné římské klinice.

V sobotu dopoledne byl sv. Otec odevzdan knihy Činnost sv. Stolice v r. 1961
o tom, co se událo ve Vatikánu v min. roce: u sv. Otce, v ufficiálních preme-
dium v církevních úřadech, a ostatních odvětvích správy vatikánského státu, knihy se na-
př. dovoříme o velké restaurační a opravných pracích, které byly loni vykonány
v papežském paláci, v muzeích a v tzv. věži sv. Jana ve vat. zahradách; v této
věži bude zřízen byt pro sv. Otce v letních měsících. V baště sv. Petra bylo v
uplynulém roce zavedeno nové elektrické vedení.

Na sobotu 10. února připadalo 23. výročí smrti papeže Pia XI. U oltáře blízko
hrobu toho papeže sloužilo mše svatou několik vat. honostářů, spolupracovní

Bylo by utopií očekávat, že II. vat. sněm uskuteční už sjednocení křesťanů,
prohlásil kard. Aug. Bea, president sekretariátu pro jednotu křesťanů v před-
nášce v Heidelbergu. Přece vša, dodal, koncil by mohl dát všem křesťanům pře-
svědčení o nutnosti jednoty křesťanů a probudit v nich opravdovou vůli

Monte Carlo Z dalších televizních filmů s náboženskou tématikou, které byly promítány v
Monte Carlo na mezinárodním sjezdu společnosti pro rozhlas a TV. vzbudily zájem

italský film o životě sv. Otce, dále holandský: "Cesta do zemí, o nichž mluví
Písmo sv.", pak film vzniklý belgickou a kanadskou koprodukcí O lásce a na-
ději a konečně franc. film o africké ženě QA, když osvobodil ženu."

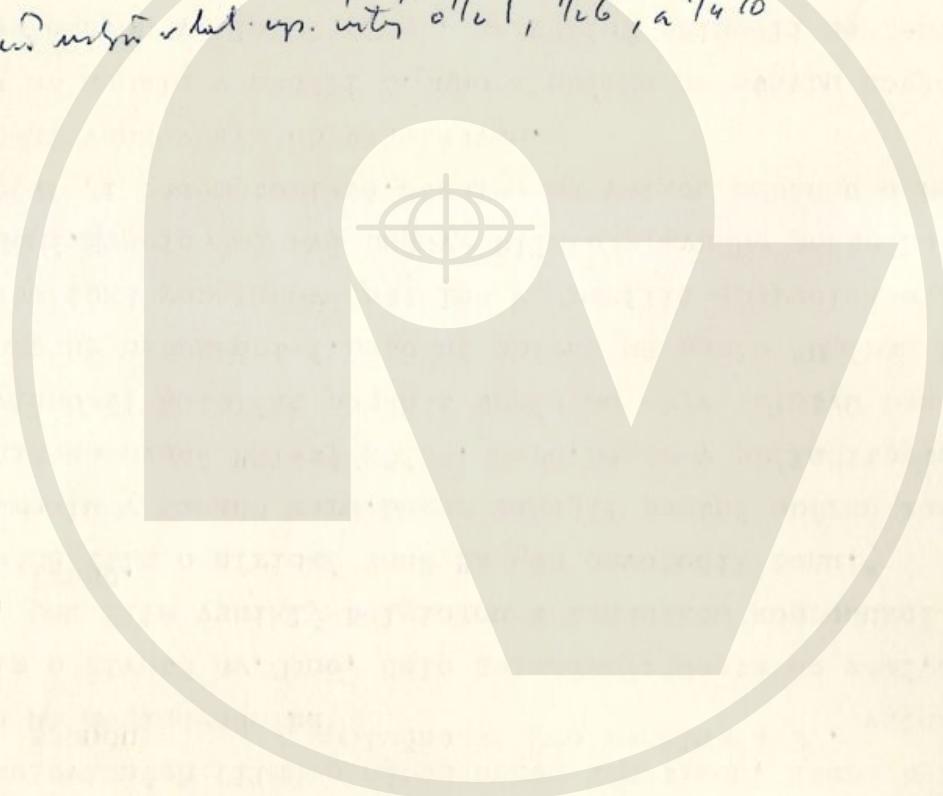
Arc. z Montrealu v Kanadě kard. Leger zahájil postní sbírku kanadské charita-
tivní organizace zvané 22latý kříž". Kard. Leger v příležitostním provolání
mluví o povinnosti katolíka pomáhat trpícímu obyvatelstvu bez ohledu na bar-
vu pleti nebo na náboženství. Letošní sbírka má heslo "Umírám hladem".

Největší katolická rozhlasová stanice v Brazílii Aparecida oslavila 10. výročí
svého založení. Stanice má své budovy blízko slavného poutního místa P. Marie
Aparecida; řídí ji redemptoristé. Stanice má velkou zásluhu o boj proti anal-
fabetismu mezi venkovským obyvatelstvem.

V Holandsku se konala v neděli 4. února sbírka na stavbu nových kostelů.

Už podle částečných výsledků vidět, že věřící přispěli na tento účel více než
minulý rok, kdy se vybralo přes 7 a půl milionů hol. zlatých. Od 2. světové války
bylo v Holandsku postaveno 430 nových farních kostelů. Během nastávajících 10
let biskupové chtějí postavit dalších 170 kostelů, aby mohli dát věřícím
místo k bohoslužbám.

frézí OR. písmo lat. třet. listu w. One Smeč - učebnice;
vzývají, až sna moh. hranáček vlastní období je poln. II. val.
mn. plné listy pl. v mni. typ. nejméně v roce 1966, lat. komplet
množstv. množstv. v lat. typ. výšky 0'101, 1'16, a 1'410

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

žádoucí je větší klid, lehké a snadné

362 (Uneseno)

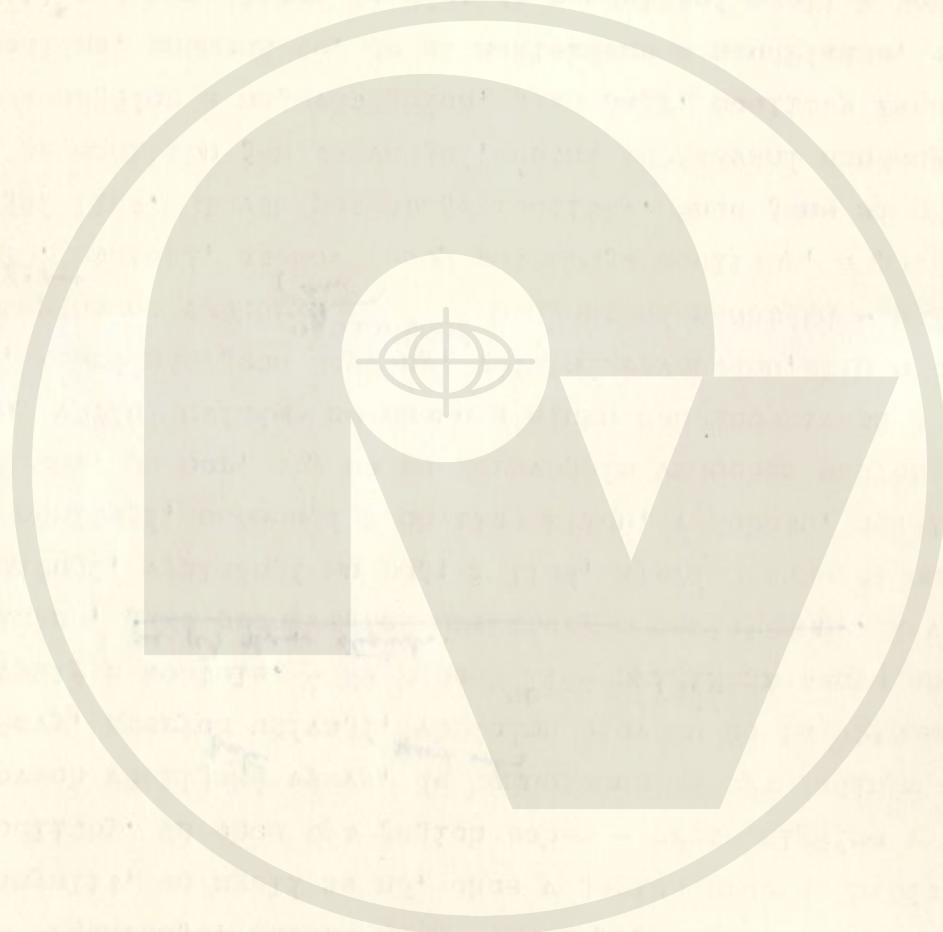
Jednou z věcí, které nejvíce tíží lidí v dnešním ČSR, je strašný shon. Už o půl šesté ^{rodiče} budí malé dítě, aby je odnesli do jeslí; rychle rychle se připraví snídaně, svačina a už aby se šlo do práce. A pak při nejmenším 8 hodin na běžícím pásu. Rychle ^{jist} chodí v závodní jídelně, ^{za} práce a konečně doma. Ale ani tu není chvíle klidu. Uklid, něco domácí práce a zbědování, unavení ^{un} lehají k odpočinku, ze kterého je ráno poloodpočinuté volá budíček, aby koloběh začal znova. Byli bychom však nespravedliví, kdybychom tento shon viděli jen ^{ukomu} nistu. Také na Západě ho najdeme. A přece je zde jeden velký rozdíl: kdežto komunismus sahá i na ~~tu~~ poslední chvíliku volného času, tím že pro ni chystá tzv. dobrovolné brigády a hodiny všelijakého školení, na Západě odborové organizace na státě a režimu nezávislé vymohly pracujícím opravdu volný čas.

Avšak ~~na tom nám dnes tolik nezáleží~~. Skutečnost je, že člověk dnes všude žije jak v kole, je uplně pohřízen v to, co ho obklopuje, co na něho čeká v nejbližším okamžiku, nemá čas se zastavit, zamyslit. Nemá čas pro Boha a pro modlitbu. A zde je hlavní rozdíl mezi shonem na Východě a na Západě. Komunismus vědomě organzuje, záleží mu na tom aby jeho občané neměli tu chvíliku času se zamyslit, on myslí za ně, chce v jejich srdečích zabít vědomí Boha a potřebu modlitby. On chce být jejich bohem - proto slyšíme v rozhlasových živých slovech všelijaké výzvy, že komunismus má být jediným obsahem života občanů; názvy, kterých užívají, věřícímu člověku zcela připomínají výrazy, jaké je zvyklý z kostela. - Na Západě ^{se} lidé ~~přijímají~~ tento shon jako rub své civilizace, ~~jako pronásledování praktický materialismus~~. A věřící lidé se s ním nesmiřují, vyhlašují mu boj; i lidé, kteří z toho či onoho důvodu naboženství odmítají, nabádají k chvíli klidu, v sobotu, neděli. Utíkají z měst na venkov, do hor, aby se se zdravějším vzduchem nadýchali i trochu klidu. Také my věřící utíkáme ze shonu a hluku denního života a hledáme v těch chvílkách, které nám jsou dopřány, vnitřní rovnováhu, klid u toho, který je věčný a kterého se veškerým ^{opachtění} a dychtění nedotýká - u Boha.

I člověk 20. století, atomové doby potřebuje modlitby, a potřebuje ^{snad} ji více než dřívější lidé. Člověk potřebuje modlitby. Snad jsme si příliš navykli považovat za modlitbu jen to vnější, ústní odříkávání naučených formulík, i těch nejkrásnějších a nejsvětějších, jako např. modlitby Páně; řehneme-li že se nemodlíme, znamená to, že si neklekneme a neodříkáme, co jsme se za mala naučili. Avšak modlitba je více: je pozdvižení mysli k Bohu, říkali jsme s katechismem, je rozmluva s Bohem. A pro rozmluvu máme jen málokdy připraveny, ^{ale} když je chvíle vlnění a ještě ^{je} vlnění; dokonc se ~~zad~~ stane klesání, a to funkce, násled. od něho následuje.

Nový opus modell. Vše je nové vlastníkem bratří, pán s novou mítivou, životním
jistinou.

(Tady bude již po deseti letech k mítivou.)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

vena do podrobnosti svá slova. Rozmluva jde od srdce, alespoň mezi osobami, které se opravdu mají rády. A Bůh nás má rád. Proto i naše ústní naučené modlitby jsou opravdovými modlitbami, jsou-li provázeny hnuším srdcem. Modlímě se podle situace, naše modlitba je a má být proud vytrysklý ze srdce. To je význam tzv. střelych modliteb, krátkých povzdechů myslí k Bohu. Kromě nich jistě občas musíme dát delší čas modlitbě, v soukromí, v kostele před Velebnou svátostí.

Modl, ať řekne, myží hnušíce všechno k svatosti Bohu. Nejdříve u k opravdové modlitbě budeš mít záruku, že ti v neustálém srdci a s tělem.

Dnešní člověk se musí učit znova modlitbě, musí se učit pozvedat se nad shon a klotoč, v těch prázdných vteřinách, které jinak ztratí planým sněním nebo slory. A co víc, právě v tomto shonu musí dovést naučit Boha nacházen. Naše lidská práce musí být pozvedána na vyšší úroveň, to je poslední smysl výnosu kterým sv. Otec uděluje plnomocné odpoustky všem kdo svou denní práci obětuje Bohu. Naše práce se stává modlitbou Církve, Církev přijímá naši práci a dává ji své razítko, milost pomáhající, podobně jako svátostní dává milost posvěcení. Snad nám minuli staletí odkázala určitý separatismus mezi denní prací a službou Bohu, a jedním z přínosů dnešní doby celkové světové náboženské kultuře je právě toto znova spojení denní práce a služby Bohu. Sloužíme Bohu svou denní práci.

a tím - díky
Mgr.

Aby... Modlitba vytvoří pevnou hráz proti materialismu; už vůli modlit se člověk vyznává svou víru ve svět neviditelný, nadpřirozený - ale stejně skutečný, ano jesště skutečnější než je svět viditelný. Boj proti komunismu není boj zbraněmi, ani neodstraníme komunismus tím že odst aníme těžkosti sociální a hospodářské. Je třeba duchovní ofenzívou, ofenzívou ideologickou, duchovním hodnotám dlužno vrátit jejich pravou cenu, jejich prvenství nad hodnotami duchovními. - Naučíme-li se vážit si modlitby, vrátíme též plný význam skutku křesťanského pokání a umrtvování. Novoyorský biskup mons. Fulton Sheen praví v jedné své knize, že umrtvování spočívá ve výměně: výměnou pokoje duše za pomíjející věci, kterých se můžeme snadno zříci.

Výměna našem modlitbou: odnesu k Bohu, v kteréžto a mluvě, jde
při w. Parl. Modl. nejdříve kyslík, kyslík obýváku: jde pleně kyslíku a mluvou
představující, když mluví v materialismu při kyslíku časnému, v mnoha prostředích
něj pozná kyslík, výdechu, mluvě - a plní díl v čili. A tím též provede
modlitbu i mluvu, když mluví a čili. A mluvě nějakýma slovy mluví mluvou
a C3 mluvou a mluvou mluvou.

*Uživí tedy mluvou. naprostě ačkoli jde i
když mluví kyslík, R. kyslík, mluvou, mluvou.*

• mluvou až

① ráno: of Boh posílal ab' dn; včer: ~~stály~~
ab' dleb n' záva jeho rukou toti^u oh, záva
tovice byť funkciu nevidno, mal pustit!

jí uru^u, kⁱ když a moh' co mu pustit. Je pochybn, kⁱt vnu moh' i o m,
a nejednoukⁱ jde pocházení. Když moh' vnu být cestovním řidi. moh' dle
~~zákona~~ pustit & moh' a plý osvětě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

11/2/62 (omluv)

37/1

Vážení posluchači, drazí bratři a sestry v Kristu,

těm, kteří věří

jen v moc peněz, tanků a bomb a kteří očekávají spásu i štěstí člověka od kouřících továrenských komínů a moderní zmechanizované dopravy, nelze mluvit o království Božím, které je slabé, malé a ohrožené jako zrno. Tito lidé nerozumí slovům evangelia o kvasu, ~~a~~ skyyté a tiché síle Kristova poselství, jež i dnes, v době planetární civilizace je schopno udělat zázrak, na který čekáte vy a na který čeká celý svět: prokvasit opět unavené srdce lidí a uzdravit člověka z jeho duchovní malátnosti ~~a~~ nejistoty, ukázat mu opět skutečný smysl jeho života.

Tento zázrak neprovodou ani inženýři v atomových laboratořích ani lékaři ve skvěle vybavených operačních sálech našich klinik. Tento zázrak můžeme právem gěekávat jen od Krista, který je Cesta, Pravda a Život - od jeho království.

Z kusých zpráv, které k nám dojdou všelijakými oklikami, se dovídáme o Vaše heroickém zápase, o vašich bojicích, starostech a pochybách. Myslíme hlavně na naši křesťanskou mládež. Vystavena dennímu tlaku materialistického světového názoru, v němž není místo pro Boha, Krista ani Církev, naši mladí lidé ztrácejí někdy orientaci, neví kudy kam ve spletu svého života. Jeden mladý student vyjádřil tuto situaci takto: "Připadám si jako v kleci. Potřeboval bych alespoň náznak, pokyn, kam se obrátit..." A jiný český chlapec napsal podobná slova: "Nedovědete si představit, co prožívá duše mladého člověka při všech těch ateistických školeních: celé nitro volá "to je lež" a ústa odříkávají poučky ~~vnucené~~ naučené nauky". A na konci svého dopisu dodává: "s jistým překvapením mnozí z nás zjištují, že křesťanství není zastaralé a že moderní prožití křesťanství je to pravé, co nás vvede z dnešního bludiště".

Drazí přátelé, sami víte, že Církev Kristova se ve vaší zemi stává opravdu zrnem hořčičným, které je menší než ostatní semena. Vidíte ji stále řidčeji ve veřejném životě. Vy, kteří se pamatujete na její svobodný rozvoj, se smutkem pozorujete často prázdné kostely, a hlavně - nevidíte v nich mládež nebo jen velmi málo.

Hrozíte se vzrůstajícího pohanství, mravní a duchovní bídě kolem vás, Z mladých očí se na vás dívá neskonálný smutek a bezradnost, tápání a šedivá prázdnota. Ani výstřední chování ani hrubé a ~~hlásny~~ halasné vystupování nezakryjí smutnou vydrancovanou duši. Toto vše nám, vám a každému, kdo nás kus srdce v těle, působí velké starosti. Kdo miluje upřímně svou zem, kdo myslí na její budoucnost, na její děti a ~~zna~~ její mládež, nemůže se nepatřit: co bude z těchto mladých lidí zítra - co bude v těchto chlapců a dívčat bez spolehlivého ideálu, bez pevné páteře a mravního charakteru?

Naše bolest nad bídou a mravním pustnutím nesmí být definitivní odpovědí křesťana, nesmí se stát překážkou opravdové a činné naději, nesmí v nás oslepovat zrak pro dobro, které oposud žije, pro velikost a statečnost naší mládeže, které přece jen ještě roste - i když je jako to zrno hořčičné, jako ten kvas, o ^vněž hovoří evangelium.

Naše zem potřebuje zcela jistě hodně přehrad; nemůže ~~byt~~ přežít bez atomových centrálen. Naše rodiny potřebují ledničky. Naše vesnice mají právo na lepší a dokonalejší silnice a rychlejší dopravu a neobjedou se bez traktorů a bez ~~kombajnů~~. Nemůžeme si už svůj svět představit bez trojů, bez atomové energie, bez mechanizace. Ale to není vše. Lidská duše chce více a potřebuje více, mnohem více. Její hlad se ~~nutí~~ ocelí, energií, pohodlí. Lidské srdce se vzpíná k vyšším hodnotám a chřadne, trpí a trápi se, nemůže-li jich dosáhnout. Může se snad na nějaký čas opojit a zapomenout jakoby ve snu na své skutečné a pravé potřeby. Ale člověk není zrozen žít v zapomnění, ve snu nýbrž v pravdě a ve skutečnosti. A když se duše člověka probudí a zjistí nedostatenčnost pozemského chleba, ptá se po cestě, po Pravdě a Životě, ptá se po Kristovi. - Je předností nás křesťanů, že víme nejen o bídě své doby a o bloudění své země, nýbrž že víme o její jediné spolehlivé naději, o její síle a opoře, o Kristovi a jeho království. Vaše víra v Krista a v Církev, drazí přátelé - ~~zna~~ je oním zrňem a óním kvasem lepšího zítřka, ~~zozmachu~~ království Božího ve vaší vlasti. Politický útlak doposud nedovojuje, aby se ono zrnko evangelia a víry zozrostlo a aby kvas křesťanství prokvasil veřejně a svobodně všechny složky národního života, svět práce a kultury,

Naší útěchou je jistota, že není na světa moc, která by mohla rozdrtit zrnko křesťanské víry, zkazit kvas království Božího a udusit sílu Kristova evangelia ve statetčné duši.

Boží po zřetelnost dovolila velkou a bolestnou zkoušku na Církev ve vaší zemi nikoliv, aby jí dala zahynout, nýbrž aby v ní vzbudila nové síly, nové nadšení, nové hrdiny - aby Církev v českých a moravských zemích zapustila hloubějí kořeny do srdce lidu. Vy jste nositeli království Božího. Vy připravuje svou vírou v Krista lepší křesťanský svět. Uchovejte proto s radostnou obětavostí celé a úplné to zrnko křesťanství a ~~ten~~ kvas evangelia. Dejte se jím prokvasit, promikonut až na dno. Položte jej do základu svých rodin. Udělejte z něho sílu pro svou činnost a práci ve spořečnosti, zúrodněte jím svůj denní život. - Křesťané prvních století byli v mizivé a opovrhované menšině. Neměli právní ochrany, neměli nikoho, kdo by se jich zastal před násilím tohoto světa. Věli však víru, měli Krista. Jejich svědectví bratrské lásky, rodostného postoje k životu a statečné důvodovědi na všechny zkoušky přiváděly v úžas i pohany. I naše doba potřebuje právě takového svědectví. Nikoliv omletá hesla propagandy, nikoliv fráze naučených ideologií, nikoliv masové tábory lidu připraví cestu moderního člověka a naši mládeže ke Kristu a ke zdrojům křesťanského života. Váš zářící příklad nově radostně prožitého křesťanství, vaše bratrská a ochotná pomoc všem duchovně disorientovaným a trpícím je dnes vaším apoštolským posláním a vaším vítězstvím nad pustošícím hmotařstvím. "Znal jsem lidi - napsal nám jednou jeden chlapec - kterým radost a pohody duše zářila z očí. Tito světlonoši mně pomohli k probuzení. Pro ně potření ateizmu není otázka zbraní a síly, nýbrž otázka duševní přeměny jednotlivce". Ano, drahí přátelé, je to otázka křesťanského kvasu, který nezná hrází, nezná železných ani bambusových opon, protože Kristova láska nezná bázny pleti, rasy, stáří. Nezpomínejte ani na to, že s vámi, kteří jste snad roztroušeni a neznámi, pracují batří a sestry po celém světe - pracují na stejných ideálech, ve stejné naději a pro sjteního lepší křesťanský zítřek, pro šťastnějšího člověka v Kristu. Na celém světe se dnes tvoří skupiny mladých i starších lidí, chlapců a děvčat, kteří pochopili, že nejkrásnější a nejplnější lidský život je život zasvěcený boji za království Boží, za Kristovu Církev.

reflexí o tomu, že mám. říkám. říkám.

Ravat CECO 12-2-62

m. p. f. k. a. k.

38/1

VM. Svatý Otec jmenoval novým prefektem m kongregace obřadů -kard. Arkadia al Laraonu, Španěla, člena řeh. společnosti misionářů synů Nep.srdce P. Marie, zvaných též klareciánů, podle svého zakladatele sv.Antonína Marii Klareta. Kard.Laraona je nástupcem kard.Kajetána Cicognaniho, který zemřel před týdnem. Nástupcem kard.Laraona v úřadě nejvyššího penitenciáře byl jmenován kard.Ferdinand Cento.

VM. V neoficiální knihy "Cínnost sv. stolice v roce 1961" se dovídáme, že uplynulém roce navštívilo vat.knihovnu 1496 vědců a studentů ze 44 zemí, kteří zavítali do knihovny 507 krát a vykonali 13 563 konsultací kodexů a dokumentů. Čítárnu při vat.knihovně navštívili vědci a studenti celkem 13 473 krát, kteří vykonali 14 708 konsultací.- V uplynulém roce se pokračovalo v katalogizaci manuskriptů a starých tisků. Byly vydány katalogy dalších vatikánských kodexů latinských i řeckých. Vat.knihovna získala v roce 1961 5 habešských kodexů; tři listy z prastarého Koránu, původní listiny 3383 tisků; zmínky zasluhuje mistra Jáchyma Belliho a modlitební knihu z doby kolem r.1430, kterou papež Mikuláš V. daroval francouzskému královi Karlu VIII. Ve fotografické laboratoři bylo vykonáno přes půldruhého milionu fotografií na mikrofilm a další fotografická práce. Biblioteconomickou školu, která je připojena k vat.knihovně navštěvovalo 44 studentů z 10 národů. 26 školu úspěšně skončilo.

Republika Kongo. Ve stádiu hl. města republiky Kongo, býv.francouzského Konga Brazzaville přijal v neděli biskupské svěcení nový světící biskup a první domácí biskup z bývh.franc.Konga mons.Mbemba. Byly přítomny nejvyšší státní autority a asi 12 000 věřících. Po skončení obřadu nový biskup udělil své první biskupské požehnání. K slavnosti president republiky zaslal sv.Otcemu zvláštní list, ve kterém děkuje za to, že synu ona udělil biskupskou hodnost. Pocílení mons.Mbemby za biskupa je zpečetěním pokroku křesťanské obce v Kongu a jistě bude mít blahodárný vliv na celou zemi, čteme v poselství. Republika Kongo čítá katolíků z 690 000 obyvatel. Pracuje mezi nimi na 60 misionářů, většinou Francouzů, spolu s 9 domácími kněžími. Misionářská práce začala r.1871 P. Garrie, který byl 1886 jmenován prvním ap.vikářem.

-- Sjezd skončil v neděli odevzráním cen nejlepším předvedeným filmům. V sekci poučných filmů získal tzv.stříbrnou holubici francouzský film "Tvář sv. Terezie z Lisieux; z aktuálit italský "Jan XXIII. Pastor et nauta - o životě sv.Otce, a pro sekci misijní filmy německý "Maldé církve a misie".

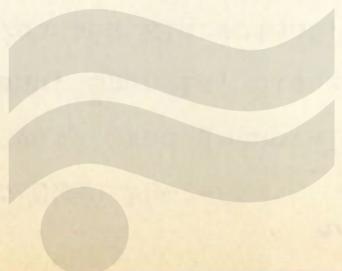
Španělsko. Příští rok španělští katolíci vzpomenou 1900. výročí příchodu sv. Pavla na iberský poloostrov. Podle prastaré tradice sv.Pavlovi se podařilo

uskutečnit plán, o kterém se zmiňuje v list k Římanům a kázal evangelium až ve Španělsku.

—
Při sv. mše sv. v den sv. Apol. sv. C. a M. bude ve svat. 14. únru sloužit
msi w. vber. w. Klimenta; ~~Deutschsprach~~ (w. Cyril) 14. únru 1977. obec Klobouky
zde v les. w. popruh klenuté bude pat. tanti k. sv. apoštola Pavla.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Komisi pro studia a semináře předsedá kard. Josef Pizzardo, který je též přefektem ~~základní~~ kongregace, která má podobnou oblast činnosti, kongregace pro semináře a katd.university; sekretářem komise pro studia a semináře je rektor Pap.učiliště otců benediktinů v Římě Anselmiana P.Meyer. Komise má 36 členů a 30 poradců, biskupů i kněží, řeholních i diecézních. Komise má za poruče i laika: je to rektor kat.university B.S.P. z Milána. Jsou zastoupeny mezi členy a poradci všechny přední kat.ústavy, university i fakulty, z Říma i ostatního světa, např.Kat.ústavu v Paříži, universit v Bonnu, Vídni Tübinkách, Würzburku, salamanky. Komise konala 5 krát plenární zasedání; ~~ústava se počítá~~ ¹⁹⁶⁰ v listopadu 1960, koncem února 1961, květnu, říjnu a prosinci; poslední plenární zasedání se bude konat asi začátkem března.

Častěji zasedají sekcí a poříkamisí, v Římě i v zahraničí. Komise má už připraveno 5 schémat, návrhů pro ústřední komisi

^{v ní} Velmi zajímavá složením je komise pro východní církve: ~~jsou~~ ^{sou} zastoupeny východní katolické obřady, ~~a~~ různými liturgickými jazyky. Tato komise má též nejširší oblast látky: do její pravomoci patří i otázky, které jsou ^{pro} latinské Církve rozděleny mezi více komisí. Předsedou této komise je kard.Hamlét Jan Cicognani, sekretář kongr.pro východní církve a též státní tajemník Jeho Svatosti; sekretářem komise je bazilián P.Anastasius Welikij, prorektor Pap.koleje sv.Josafata pro alumny Ukrajince. Komise má 26 členů: 8 arcibiskupů, 7 biskupů, 1 archimandrita, 1 korovy biskup a 8 řeholníků. Z národů které jsou zastoupeny mezi členy jmenujeme Egypt, Habeš, Čecko, Indie, Irak, Jugoslávii, Libanon, Bělorusko, Rumunsko, Rusko, Syria, Turecko a Ukrajina.

Země dnes pod jhem komunistů jsou zastoupeny svými rodáky dnes v exilu.

Komise pro vých.církve má 30 poradců: 2 biskupy, 9 diecézních kněží a 19 řeholníků. Poračem je mj. jezuita Slovák P.Michale Lacko, prof.na Pap.ústavě

~~a nás. prof. Fr. Donáš, kard. typikon býti na kongresu sv. Pavla ve římském Kostele~~ pro vých.vědy v Rímě mezi členy a poradci je zastoupeno 6 obřadů: alexandrijský, antiošský, byzantský, chaldejský, arménský a latinský. Komise pro východní církve měla 5 plenárních zasedání a 47 schůzí. Její práce je rozdělena mezi 6 sekcí: teologickou, právnickou, historickou, liturgickou, unionistickou a pastorační. Existuje též podkomise pro styky s odloženými křesťany. Komise už odevzdala ústřední komisi 8 schemat, návrhů, dalších 7 je ještě propracováno. Některé z těchto návrhů se jednalo na posledním zasedání ústřední komise v lednu.

~~československé~~ jí potulu ~~zakázal~~
Rud. Janek publikoval v rozhlasu Práce komentář k němu
4. vel. kv., a to s tím slozem "Paprskov. dne." Tato kresba v dne
zprvu užívala 12 ženůvku a následně, když mohla ^{jistě pro} obrazovky 4'90 cm. a
3'87 pravd. fikt. opakovat celou kom. i násobek až po základ.

Opakovat je potřeba, my se rozhodly dnes ohlásit v rozh. - jí Tolstoj a
Kunek jí mohli o svého kom. díle bezpečně, ^{bezpečně} jí všechny
kom. pojistit, když bude kom. kom. a rozh. kom. ^{za měsíc} a

~~Dosud všechny~~ mohou debat kom. ^{za měsíc}
~~ještě~~

Víme všichni svého jeho kom. a mluvíme mu.

Přání svého díla ne pos. svého díla ne pos. svého díla v duchu a schopnosti
^{je}

kom. a mluví, a to bude a mluví. Toto všechno napsal.

jí. Smutek pro mluví

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

(to)

Velká práce je svěřena též komisi ~~pro misie~~: úžasný je pokrok misií v posledních desítiletích, nové a nové otázky hárají Afrikou a Asii, světadíly tradičně misijními, s důvěrou rozvážní obyvatelé mladých národů se dívají k Církvi, protože jen ona může smířit jejich hlad po svobodě se zákony spravedlnosti a rovnosti. Je pravda, že koncil asi nevyřeší všechny tyto bolestní a palčivé ~~otázky, ale jisté podá řešení alespoň pro některé z nich, poví, jak úspěšně šířit evangelium v dnešní době.~~ Komise pro misie má 22 členů a 32 poradců. Komisi předsedá kard. Petr Řehoř Agagianian, ciličijský patriarcha arménského obřadu a prefekt kongr. šíření víry, ^{Čelnové} úřadu pro misie; sekretářem je tit. arcibiskup mons. David Mathew. Komise jsou rozděleni na 5 sekcí: pro svátosti a liturgii, pro vedení misií a reformu círk. zákoníku, kázeň kněží a věřících; příprava bohoslovů a řeholníků, spolupráce věřících s misionáři. Protože se ukázalo dost těžké shromáždit všechny členy a poradce komise dohromady, komise konala plenární zasedání jen dvakrát: v dubnu a prosinci mr. Téměř každý týden zasedají členové sekcí pokud bydlí v Římě. Misie představují naději Církve do budoucna; nastávají koncil jim dodá nový podnět, k horlivé práci, v duchu encyklik Fidei donum Pia XII. a Princeps pastorum Jana 23.

Komise pro apoštolát laiků spolu se sekretariátem pro tisk a rozhlas představuje prvek opravdu moderní v přípravě II. vat. sněmu. Komise je svěřeno studium otázek, které dozrály a se vyskytly až v tomto našem 20. století. S druhé strany práce této komise je nadmíru delikátní a žádá velkou opatrnost. Komisi předsedá kard. Ferdinand Cento, býv. ap. nuncius v Bruselu a Lissabonu, sekretářem je Francouz mons. Achilles Glorieux, duch. rádce stálého výboru pro konání sjezdů pro laický apoštolát. Komise má 39 členů a 29 poradců, zase biskupů i prostých kněží, zastupují 15 zemí. Komise při své práci pravidelně se radila s představiteli laických kat. organizací, především s nedávno vzniklým ústředím kat. mezinárodních organizací. Laici tedy nebyli mimo přípravu II. vat. koncilu, jsou přímo na přípravnou práci zapojeni. Komise pro laický apoštolát ^{konala} 6 plenárních zasedání s 46 schůzemi. Poslední je na programu v dubnu t.r. Z předmětů můžeme se zmínit o poměru Kat. akce a přímého apoštolátu, o charitativní a pomocné činnosti a o sociální činnosti. Cílem práce komise je přispět k tomu, aby se Církvi dostalo apoštolským duchem prodchnutých laiků, kteří by byli mocnými pomocníky hierarchie v úsilí nést kvas křesťanství do dnešní společnosti.

Kongregace obřadů konala v úterý dopoledne své obvyklé zasedání. Bylo jednáno o dvou zázračných uzdraveních, která se připisují přímluvě bl. Martina z Porres, dominikánského bratra laika z Peru, který zemřel v Limě r. 1628. Blahoslaveným ho prohlásil papež Řehoř XVI r. 1837. Lékařská komise kongregace obřadu schválila už minulý rok, že obě uzdravení nelze vysvětlit přirozeným způsobem.

Vatikánská muzea navštívilo v uplynulém roce přes 610 000 osob. V roce 1961 též pokračovaly ve vatikánských muzeích další katalogizační práce a ofotografování všech památek. Muzea byla obohacena o další exponáty, především muzeum misionářské a etnologické. Pokračovaly též restaurační práce v tzv. Rafaelových sálech na malbách Parnas a Aténská škola.

Byla uveřejněna závět zemřelého arc. z Lorimera enco Marquez kard. Teodosia de Gouveji. Když byl rozhodl co se má stát s odznaky biskupské hodnosti, které právě má, píše, že movitý majetek a peníze, které bude mít v okamžiku smrti mají být rozdeleny na tři díly: jeden určen chudým arcidiecéze Lourenco Marquez, druhý chudým své rodné diecéze Funchal na Azorách a třetí má být určen na mše svaté za pokoj jeho duše. Kard. de Gouveja zemřel v úterý m.t.

Sekce dělníků Francouzské kat. akce vydala prohlášení, ve kterém volá po propagování a uskutečnění poselství Kristovy lásky mezi dělníky. V prohlášení se též odsuzuje skutky násilí, k nimž dochází denně ve Francii. Slepé násilí nepřispívá k vytvoření opravdového pokoje, ale jen zvětšuje potíže a zvyšuje nenávist, s níž se nesmíme smířit. Pravá síla, síla lásky žádá uvědomělé úsilí a úctu pro druhé. Všichni jsou povoláni k práci za uskutečnění pokoje při němž by byly zachovány zásady spravedlnosti, rovnosti, pravdy a lásky k bližním. Katolíci najdou sílu jednat takto v modlitbě; tak podají svědectví o pravosti evangelia.

Arc. z Bordeaux kard. Richeaud vydal pastýřský list k [době postní]. List je věnován přípravě na velikonoce: Velikonoce jsou svátky vzkříšení Pána Ježíše, má ji dny oslavující vítězství Krista v našich duších, a konečně to mají výt svátky křesťanského bratrství, lidské solidarity a smíření. Za přítomnosti prez. republiky Horní Volta Jamego byla odevzdána veřejnosti nová katedrála v městě Nuna. Obřad vykonal ap. delegát pro země západu Afry mons. Maury. President Yamego ve svém projevu vyzvedl záslužnou práci, kterou na území rep. Horní Volta koná kat. Církev.

Václav Čeněk kř. jm. Vlastimil Kudláček. Církevní far. Římskokatolický

Čeněkův záhrobní svět:

aranyak

V Kolmanově brožurce

plán

O víře v Boha, o ~~vítězství~~ jsme se už několikrát zmínilo. Je také kapitolka nadepsaná Čeněkův záhrobní svět. Je dost pozoruhodná.

Rozbírá se tu případ jednoho studenta, který věří v Boha. Autor si tu sice pochvaluje, že naše mládež je ve své většině ateistická. Ale máme prý mezi naší mládeží ještě dosti věřících a o jednom z nich nám autor vypráví takto: Znám Čeněka, který nedávno absolvoval vysokou školu. Je velmi schopný a bude z něho jistě dobrý pracovník. Od jisté doby se začal zamýšlet nad vším tajuplným, pochmurným a smutným, zvláště se zajímá o takzvané okultní vědy. Čeněkovu matku to velmi rmoutí a zmepokojuje se. Mnoho jsem přemýšlel, jak se to mohlo stát, že Čeněk začal věřit v nadpřirozený svět, v Boha. Vždyť jeho matka je učitelkou dějepisu, je to pokroková žena a ničemu takovému nevěří. Jak se to mohlo stát, že její syn těmto názorům a zájmu propadl? Bylo to tak. Čeněk je velmi vnímavý, citozaložený. Měl velmi rád svého otce. Když začala okupace, odešel jeho otec přes Polsko do Sovětského svazu a bojoval v československé jednotce. Čeněk na něho celou dobu čekal. Jeho otec padl u Dukly. A ačkoli byl Čeněk ještě dítě, když ho ztihla tato truchlivá zvěst, prožíval ztrátu otce těžko, jako dospělý. Již tehdy se stal zamlklý, nepřístupný, přestal si hrát s jinými dětmi. Sedává sám a zamýšleně si brouká něco pro sebe. A čím byl Čeněk starší, tím více se zamýšlel. A stále o jedné věci, o smrti. Čeněkův otec byl silný, zdravý, veselý člověk.

Měl rodinu a dobré přátele, které měl rád a jichž si vážil. Měl mnoho práce a velké plány před sebou. A najednou všechno zmizelo. Malý kousek olova vše zničil.

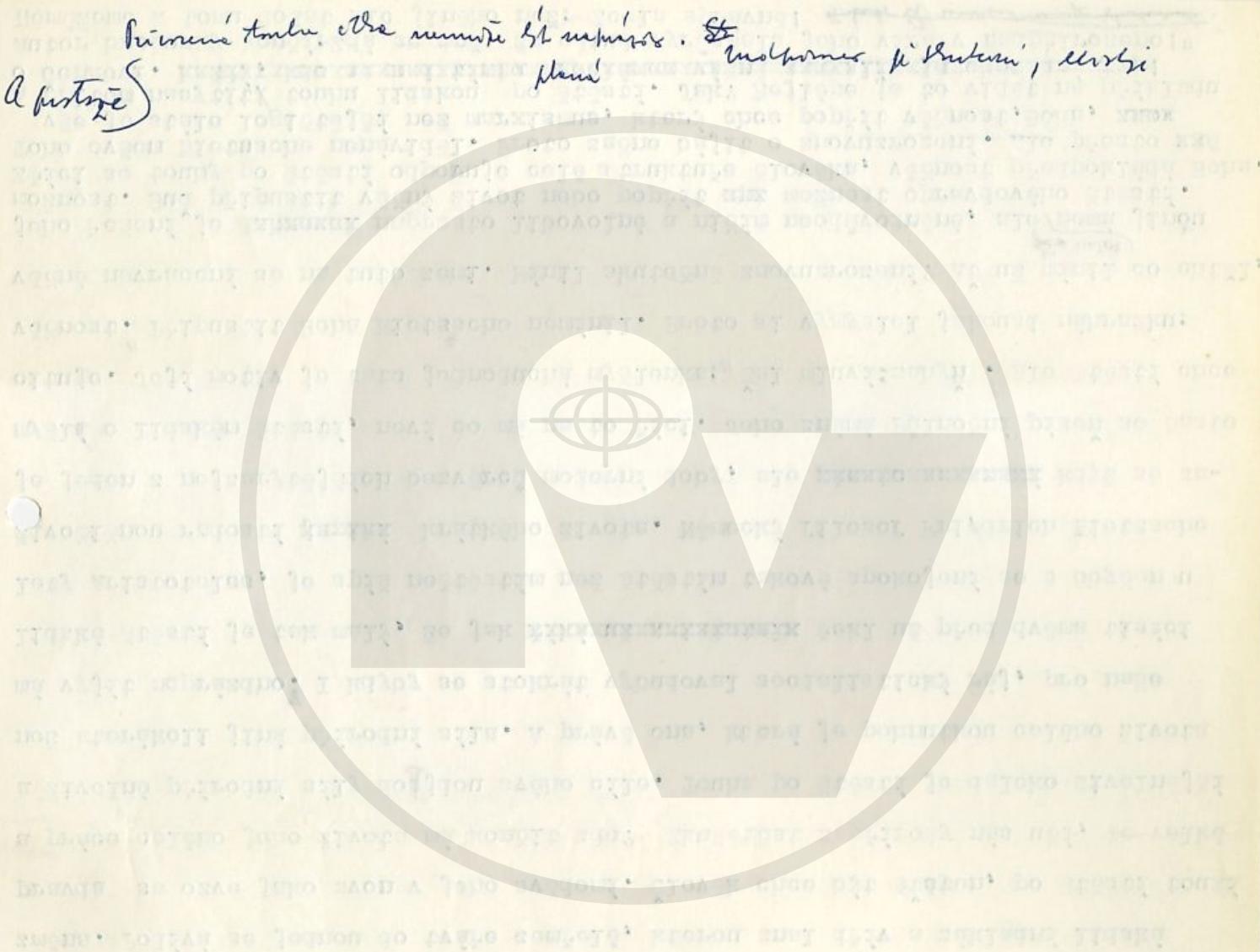
A u mnohých je to dokonce jakýsi neviditelný mikrob. Co tomu bude vždycky tak? Čeněk stále myslil na otce a usilovně přemýšlel, co je život a co je smrt. Někdy měl hrůzné sny, někdy dlouho nemohl usnout a stále přemýšlel: "Přijde také pro mne hodina, kdy všecko zmizí, slunce, jarní vítr, melodie houslí, a já nebudu cítit vůbec nic? To je hrozné! Ne to se nemůže stát, to se nesmí stát. Člověk musí žít věčně, být nesmrtelný. Vždyť přece musí existovat něco takového, co ze mne zůstane i po mé smrti. Ať shnije mé tělo, ale snad mají pravdu ti, kdož říkají, že existuje jakás duše..."

Nikdo nám něaručí, že tu jde o skutečný případ. Je vidět, že autor si svou postavu trochu stylisoval. Ale můžeme mu gratulovat. Podal ji skutečně realisticky a opravdově. Neexistoval-li Čeněk, existovalo totk jiných lidí, kteří jsou tohoto rázu a kteří takto prožívali svou krizi. Možná nám autor nebude mít za zlé, když mu připomeneme, že jakýmsi dávným typem jeho Čeňka je už vypravování o Budhovi, zakladateli naboženství budhistického. Jemu sice otec nezemřel, ale byl, podle vyprávění také člověk, který miloval svět a měl nad vše rád svého malého synka, kterého chtěl ušetřit od všeho smutného a ponurého. Nechal jej žít v uzavřené zahradě s mladými a zdravými přáteli. Chtěl mu prostě zatajit že existuje zármutek, nemoci, smrt. Ale na dlouho se to přece jen nepodařilo. Mladý Budha utekl z uzavřené zahrady otcova ráje a vidí na ulici průvod. Ptá se, co to tam nesou. „Mrtvého!“ zní odpověď. „A co je to mrtvý?“ ptá se Budha dále a tu se najednou seznámí s velkým tajemstvím, které mu mělo být zatajeno, tajemstvím života a smrti, které na jeho vnímavou duši tak zapůsobí, že odchází pryč ze svého prostředí a stává se hlasatelem nauky o tom, že v tomto světě všechno štěstí není nic než klam smyslů.

Jako nemůžeme zaručit vypravování o Čeněkovi, tak také nemůžeme zaručit plnou historičnost prastarého vypravování o Budhovi. Ale přesto nás dodnes dojímá, protože je vyjadřuje podstatnou črtu z naší osobní zkušenosti. Touha člověka po štěstí je taková, že je základem všech našich činností, ba dokonce i našeho myšlení. Dějiny filosofie ukazují, že všecko řecké myšlení bylo, jak se říká eudaimonistické, to jest všechny filosofické směry starověku šly za jedním jediným cílem - štěstím. A ne jenom starověku! Co jiného je marx-leninistický systém, než jeden z návodů, jak udělat člověka štěstného. Dejme tomu, že je to skutečně systém dokonalý a že se podaří vybudovat takovou ideální socialistickou společnost, kde všichni se budou usmívat, kde všichni si budou rovní, a kde všichni budou kamarádi. Dokonce ani války už nebudou, protože kapitalismus zanikne a bratrské socialistické národy nebudou mít, oč by se mezi sebou přely.

totalitních režimů

Děti, které se narodí v této šťastné společnosti budoucná se budou podobat mladým Budhům, které jejich otec umístil uprostřed jejich pozemského ráje. Ale jednoho dne přijde malý, neviditelný mikrob a zničí štěstí, tak pracně vydobyté. Je to jenom ~~xitax~~ přemrštěná citovost, jak nám to ~~je~~ vysvětuje Kolman, či je to oprávněná otázka, který se každý jedinec položí: "Stalo to skutečně za to?"
 Komu nán chce představit Čenka jako typ chorobného chlapce. Vypravování o Budho-
 vi nám líčí mladíka nezkušeného, a proto jeho první setkání se smrtí bylo tak
 účinné. Ale vzpomeňme si, mezi mnoha jinými příklady skutečnými a historicky za-
 ručenými, na takovéhosv. ^{takž} Franřka Borgiáše. Je to muž dospělý, v nejlepších le-
 tech, uprostřed své kariéry. Je místokrálem, vojákem, zvyklým vidět mrtvé, je plný
 životní síly a mnoho přátel. Tedy se podobá psychologicky spíš Čenkovu otci. A přes
 to se i s ním jednoho dne stane nepředvídaná a psychologicky těžko vysvětlitelná
 změna. Podívá se jednou do tváře zemřelé, kterou znal dřív a základní lidská
 pravda se ozve jako zvon v jeho svědomí. Člověk chce být štězen, po štěstí touží
 a práce celého jeho života má končit zde? Zkušenosť z přírody nás učí, že velké
 a živelné přírodní síly dojdou svého cíle. Touha po štěstí je daleko živelnější
 než kterákoli jiná přírodní síla. A právě ona, která je pohnutkou celého života
 má vyjít naprázdno? I kdyby se stokrát vybudoval socialistický ráj, pro naše
 lidské štěstí je tak malý, že jak ~~říkánužxaxxtazik~~ řekl už před dvěma tisíci
 lety Aristoteles, je spíš neštěstím než štěstím takové spokojení se s obyčejnou
 živočišnou radostí ~~japičí~~ krátkého života. Německý filosof Friedrich Nietzsche
 je jeden z nejzajímavějších bezvěrců moderní doby, ale ~~překazkou~~ když se za-
 myšlá o lidském štěstí, neví co má na to říci. Jeho známá Půlnoční píseň se často
 cituje. Její motiv je tato jednoduchá myšlenka: "Žal mluví: zahyn! Ale štěstí chce
 věčnost." Připustit Boha Nietzsche nemínil. Proto si vymyslel jakousi náhražku:
 věčné navracení se na tuto zemi. Mínil skutečně znovuzrození? At už mínil co chtěl,
 jeho řešení je ~~dnešek~~ naprostě libovolné a ničím neodůvodněné, ale ^{že autor} nema jinou
 možnost. Buď připustit věčný život nebo popřít ~~xpt~~ možnost opravdového štěstí.
 Zříci se touhy po štěstí odporuje celé struktuře člověka, věčnost předpokládá Boha.
 Toho ovšem Nietzsche nenáviděl. Proto začne bájet o znovuzrození. Ale přesto ~~xk~~
 vše je stále logičtější než marxismus, který chce popřít věčnost, Boha, ~~xnn~~
 a přitom nasytit touhu lidskou po štěstí. Jak? Nejlépe je to vidět na příkladu
 Čenkovi. ~~Kazdýxkida xaxnaxdxtimikaxpkobikámanxnyuznxzamyslixjaxcharaknxkyp!~~
 Autor brožurky končí: Zdá se mně, že odtud vyrůstala jeho víra v nadpřirozeno!"
 Nemůžeme k tomu dodat nic jiného než: Zcela správně! ~~etka a mada~~

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Sv. Otec Jan 23. udělil ve středu dopoledne obvyklou generální audienci.

Hlavní skupinu přtomných tvořili zaměstnanci tzv. Banky pro Jižní Itálii. Cílem této banky je pozvednutí obyvatelstva žijícího v J. It. spolu s rodinami. Sv. Otec je zvlášt pozdravil krátkým italským proslovem;

zem. tito jsem
✓ vzpomněl na svůj pobyt v jižní Itálii před 40 lety, kdy v tamějších diecézích skupina řeh. sester, které odjíždějí do mis. do Afr. zakládaly odbočky Pap. díla čírení víry. Audience se zúčastnila též poutníci a turisté z ciziny, ze Spoj. států, Argentíny, Čile, Německa a jiných zemí.

Sdružení francouzských kat. vydařateli představilo redaktorům tisku 50 nejlepších náboženských knih s obsahem, které byly vydány v r. 1961. Knihy jedna jí o Písma svatém, o misích, o liturgii, pastorálce a hagiografii. Zvláště se těšily pozornosti knihy o II. vat. sněmu, jako Koncil a návrat k jednotě od Hansa Küniga a Misie a jednota od dominikána P. Le Guillou.

Asi 300 studentů katolických škol středního Švýcarska v Lucernu vypracovalo

✓ ~~program~~ postní kampaně která má heslo: Postní oběť švýcarských katolíků. Do Bruges v Belgii se vrátil P. Josef Wegsteen, který po 62 letech pracoval

✓ v sev. Katanze. P. Wegsteen patří k řeh. společnosti bílých otců; má 88 let a do misí po prvé odjel když mu bylo 25 let.

Italští salesiánští spolupracovníci vykonaří ve dnech 30. května až 3. června

poutě do Říma a do mariánské svatyně v Tompejích. Poutě bude obětována za zdar

✓ II. vatlsněmu.

Ve středu večer byla péčí římské odbočky Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje

sloužena v bazilice sv. Klimenta u oltáře slovanských apoštolů mše svatá. pro římské kolonie. Na středu připadalo 1097. výročí smrti sv. Cyrila,

✓ který zemřel v Římě a byl pochován právě v bazilice sv. Klimenta, jehož tělo svatí bratři do Říma přinesli. Mše svatou sloužil p. vlast. Polák v pln.

lit. arc. Mons. Pavlinek; Mons. W. Kuzek kardinál rytíř pán, český člověk a mučedník.

Mons. R. Kuzek kardinál rytíř pán, český člověk a mučedník.

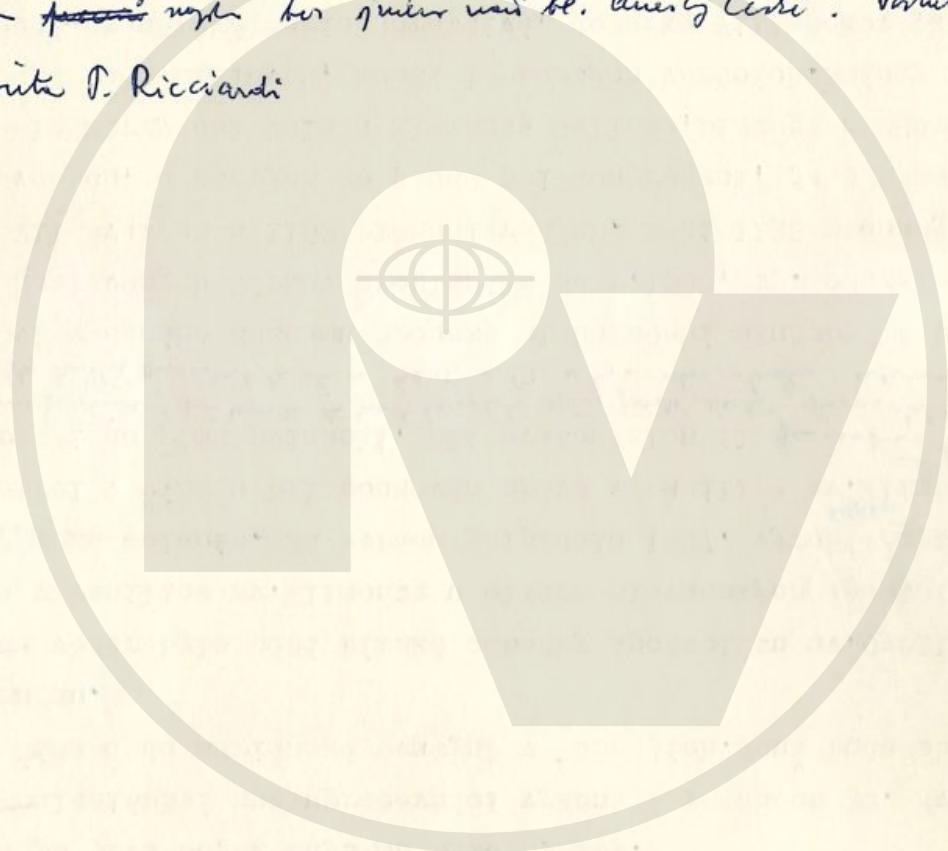
Podle nově vydaného Seznamu procesů blahořečení služebníků božích a svatořečení blahoslavených Církve prohlásila od r. 1588, tj. od založení kongregace obřadů, 211 svatých a 1162 blahoslavených. Mezi 1132 procesy sluhů Božích a blahoslavených, o kterých se jedná při kongregaci, je 5 papežů, 13 kardinálů m.j. Rafaela Merry del Vala a Klementa Gallena, biskupa z Münsteru za doby nadcismu, dále řada královen, kněží i prostých věřících. Zmínky zasluzuji proces blahořečení španělské Marie Gorettimé, Josefky Villasekovej, která byla zabita v 12 letech, protože nechtěla souhlasit k hřichu proti čistotě. /.

✓ *Jan hruška* svatý Karel z Lannion byl mnoho let knězem. Byl kněz. křes. u sv. Klementa v Římě.

✓ *Jan hruška* svatý Karel z Lannion byl mnoho let knězem. Byl kněz. křes. u sv. Klementa v Římě.

1110 mnoho v. C. v. sv. Karel z Lannion.

(zde, opět mluvím se vás)
V zájmu ~~společnosti~~ násilí bude jmenovat se. Amerika Česká. Překladem ji
minovite P. Ricciardi

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

K. m. d. j. w. k. r. n. f. s. r. v. p. h. n. " 172/62

" Nové hnutí, katolický ekumenismus.

~~Není třeba dělat~~

Dne 12. března mluvil bývalý rektor Papežského východního ústavu v Římě

P. Ortiz de Urbina o vývoji ekumenické myšlenky v katolické Církvi. Podáváme zde krátce obsah jeho přednášky.

R. 1/1921 obdržel belgický kardinál Mercier nečekanou návštěvu. Byl to lord Halifax a několik jiných představitelů anglikánské Církve, kteří jej prosili, aby připravoval půdu pro sblížení mezi oběma Církvemi. Kardinál se podivil: "pročpak se neobracíte přímo na biskupy anglické?" Odpověď byla váhavá, ale upřímná: "Zatím to není možné pro mnoho psychologických potíží."

Kardinál Mercier se této iniciativy ujal s pravým křesťanským smýšlením, a tak se v Malinej v Belgii uskutečnilo několik rozjavorů mezi představiteli

Církve katolické a anglikánské. Pius XI tuto iniciativu též schválil, nechtěl však, aby se jí dával jakýkoli úřední ráz. Nebyli ovšem mezi katolíky všichni téhož mínění, mnozí byli hodně skeptickými. Některé články v časopisech poukazovaly na to, že postoj anglikánů je zásadně špatný, že totiž považují sjednocení s katolickou Církví za prospěšné, ale ne za nutné po stránce víry. Jiní byli naopak přehnaně nadšení a očekávali výsledek sensačně neočekávaný. Rozhovory v Malines se poměrně brzy skončily. Znamenaly tedy neúspěch?

Jisté však je, že se tu něco ~~xtaká~~ přihodilo v katolickém smýšlení. Začalo se uvažovat o nové metodě práce mezi nekatolickými křesťany, ne už ve formě jednotlivých individuálních konversí, ale způsobem kolektivním, to jest začalo se uvažovat o možnosti sjednotit s katolickou Církví celou skupinu jinověrců. Jisté je, že v případě Církví protestanských se tato možnost zdála a dosud zdá dost a dost utopistickou. Ale v případě odloučených Církví východních je to docela dobře myslitelné. že je to i proveditelné, o tom svědčí historie koncilů. Ačkoli tedy rozhovory v Malines přinesly konkretně velmi nepatrný výsledek, přede jen vzbudily zájem v celém světě. Ve Francii bylo tehdy mnoho nově příslých ruských emigrantů a ti sledovali postoj Církve katolické v této otázce s velkým napětím. Není to náhodou, že právě mezi těmito emigranty ve Francii začala ze strany katolické brzy konkretní práce eku-

menická. Brzy na to se ukázalo též, že problémy teologické, nejsou nejtěžší, a nepřekonatelné, jak sě původně zdálo, že je daleko víc problémů psychologických. Katolíci si začali uvědomovat, že chceme-li se přiblížit k odloučeným bratřím, kteří s velké částí žijí mimo Církev bez své vlastní viny, musíme ctít a respektovat jejich jejich tradici, jejich dobré zvyky, jejich charakter a psychologické založení. ~~Vyšší kanonickému~~ Za těchto podmínek roste ekumenická myšlenka v době po první světové válce velmi rychle. Zavádějí se zvláštní pobožnosti, duchovní obnovy, časopisy, serie přednášek a to vše v ekumenickém duchu. Dnes se už tedy právem mluví o katolickém ekumenickém hnutí jako o skutečné síle, myšlence, která zajímá mnoho věřících. Není potřeba ovšem ~~příkaz~~ poznamenávat, že naše ekumenické hnutí se liší v určitých zásadních bodech od ekumenismu protestantského, t. j. zv. Světové rady Církví. Tato světová rada se zakládá na principu zásadní rovnosti a stejné platnosti všech křesťanských Církví a dožaduje se úplné svobody ve výkladu Bible podle osobních schopností.

Jak bychom tedy dělalo katolický ekumenismus? Je to určitý druh práce a apoštolátu mezi nesjednocenými bratřími. Je inspirován velkým optimismem, že je možné celou skupinu najednou sloučit s Církví katolickou, bude-li se postupovat správnou metodou. Práce mezi protestanty a mezi pravoslavnými se už dávno a dávno věnovalo mnoho katolických misionářů. Čím se liší katolické hnutí ekumenické od této práce, která už je ~~zajíždější~~ stará a tradiční? Jistě je tu stejný cíl. Také mnoho prostředků, jako na příklad modlitba, školy atd. jsou společné. Je však jeden rozdíl. Dříve se všechna činnost pokud možná co nejvíce soustředila na jednotlivé osoby, na jednotlivá obrácení. Ekumenickému hnutí se zdá tato práce příliš zdlouhavá a málo účinná. Není to však příliš utopistické domnívat se, že se do Církve vrátí celá skupina? Přirozeně je něco takového docela nemyslitelné, leda že by se projevila zvláštní milost Boží. Na tuto námitku však kdysi odpověděl profesor Culman: "I k náši osobní individuální spásě je zapotřebí zvláštní milosti Boží!"

Jisté je i to, že ekumenismus, právě pro svůj velký optimismus může vést snadno na různá úskalí. Ale s druhé strany nemůžeme říci, že je zásadně špatná každá cesta, vedle které je sráz a nebezpečí pro toho, kdo ~~je~~ ji opustí. Jedna z hlavních metod ekumenismu jsou vzájemné rozhovory, studium, přátelské diskuse. Tak se ukazuje, v čem se lišíme a včem se ~~křesťanem~~ shodujeme. Ukažuje se tak velmi často, že je to vzájemné nepochopení, které vytváří zásadní rozdíly tam, kde vůbec nejsou. Také se dnes snažíme víc a víc uvarovat všeho, co by uráželo jiné. Už se nemluví víc o schismaticích, hereticích, o obrácení jinověrce, ale mluví se raději o odloučených bratřích a o sjednocení.

Jisté je, že mnohá nebezpečí se skrývají v této metodě, není-li používána s rozvahou. Snadno by ~~je~~ nás mohla dovést k falešným závěrům, k nepromyšleným praktickým důsledkům. Je tu jistě i velké nebezpečí vlažnosti ve víře. Styk mezi různými náboženstvími budí snadno dojem, že všechna mají stejnou platnost a že je možné i katolíku se zúčastňovat nekatolických bohoslužeb. Jiná nebezpečná tendence se někdy projevuje u katlických ekumenistů v tom směru, že příliš podceňují jednotlivá obrácení na katlickou víru. Tím jaksi nepřímo odsuzují dosavdaní činnost katlických misionářů, která sice je velmi namáhavá, zdlouhavá, ale která se už dočkala pozoruhodných výsledků, i když

s počátku se musela spokojit s málo dušemi, s jedním, dvěma, třemi věřícími. Tento těžký začátek Bůh hojně v budoucnosti požehnal.

Česká sekce vatikánského rozhlasu
Závěrem tedy můžeme říci jen to, že cesty mohou být rozličné, ale vůli musejí mít všichni rovnou. ~~Přednáší~~ P. Ortiz de Urbina v závěru své přednášky vzpomenul i unionistických kongresů velehradských, vzpomenul i jiných pracovníků katolického ekumenismu, zvláště ve Francii a vyslovil všem přání, aby tato upřímná snaha nezůstala bez výsledku.

ústav pro studium
totalitních režimů

Příští čtvrttek 22. února sv. Otec udělí v bazilice sv. Petra slavnostní audiencí kněžím města Říma. na svátek Nastolení sv. Petra. Očekává se, že sv. Otec k přítomým pronese významný

✓ projev. Audience nahradí obvyklou audienci římským farářům a postním kazatelům, kterou sv. Otec udílí obvykle před začátkem postní doby.

V knize Činnost Svaté stolice v roce 1961 nařázíme statistiku kat. Církve; počet katolíků - bere se ohled jen na 39 zemí, ze kterých došlo čísla - se odhaduje na 427,788 715, tj. o 9 a půl milionu více než m.r.; v těchto 39 zemích je 1114 diecézí, 148 874 farností, 336 298 kněží, řeh. i diecizních, tj. o 2026 více než r. 1960. V uplynulém roce bylo vysvěceno 5426 novokněží, tj. o 49 méně než r. 1960, kdežto o 179 více zemřelo. V přípravných a kněžských seminářích se připravuje na kněžství 148 711 studentů a bohoslovů. -

Z knihy Činnost Svaté stolice v roce 1961 se dovídáme též několik čísel o skutečné náb. situaci v Číně: Z více než 3000 kněží misionářů z ciziny, kteří pracovali v Číně před příchodem komunistů k moci, zůstává jen am. biskup mons. Walsh, odsouzený na 20 let žaláře a pak jeden jen německý verbista. Před 4 roky byly čínským katolíkům vnučen spolek tzv. vlasteneckých katolíků, který má za cíl zotročit Církev kežimu. Na Západ pronikla zpráva o více volbách a svěceních biskupů, bez schválení Sv. stolice. Jak světitelé tak i svěcenci tímto činem na sebe uvrhli největší církevní tresty, vyhrazené zcela zvláštním způsobem Sv. stolici. Velká většina katolíků i přes pronásledování zůstala věrná Římu a raději žije bez svátosti, než aby je přijala z rukou vlasteneckých kněží; kostely jimi spravované jsou prázdné. - V očekávání lepších časů misionáři, kteří museli opustit Čínu, pracují mezi vystěhovalými Číňany. 2,5% ze 13 milionů Číňanů jsou katolíci; pracuje mezi nimi 423 kněží. Zvlášt kdy misie na Formóze a v HongKongu.

✓ Spolek sv. Rafaela, který se věnuje pomocné práci mezi německými vystěhovalci od začátku t.r. přijal též péči o katolické uprchlíky ze zemí za železnou oponou. Dosud se o ně starala charit. organizace amerických katolíků.

Katolíci Kenye minulou neděli uspořádali zvláštní pobožnosti na vyprošení Boží pomoci pro práce ustavodárné konference, která začala v Londýně. Konference rozhodně, zda budoucí ústava země, která dosáhne samostatnosti tento rok bude centralistická nebo fedéralistická, autority města Vilna, které daly svolení k stavbě katolického kostela. Prý je to hrubý politický omyl, porušení platného rádu; prý je nepřípustné, aby stavbou nového kostela se urážely city ateistů. Na předměstí Vilna v novém dělnickém sídlišti byl postaven kat. kostel, z darů a stavebního materiálu, který darovali věřící.

Rychlost, s jakou kostel byl postaven prý byl překvapením i pro odborníky ve stavebnictví.. Ještě dříve než sídliště dostalo novou školu, obchody nebo prádelnu, mělo už kostel.

(ve chvíli vzniku) americký

V Římě v klinice Salvator Dei zemřel kard. Alois Münch, ve věku 73 let.
rodiců

Narodil se v Milwaukee ve Spoj. státech z německých přistěhovalců - otec pocházel ze Sv. Kateřiny na rakouské straně ^{Sunbury} Českého lesa. Na kněze byl vysvěcen r. 1913. Po 1. světové válce dlel na studiích v Evropě a tehdy navštívil

Patriarchát am. k. c. v roce 1920. ~~zde vyučoval v opavě. zde byl kardinálem sv. Cyrila a Metoda v Brně.~~ též rodny kraj svých rodičů, též CSR. R. 1935 byl jmenován biskupem diecéze

Fargo ve státě Sev. Dakota. Po druhé světové válce ho poslal Pius XII. jako ap. vizitátora do Německa, kde si získal velké zásluhy o pomoc potřebným. R. 1950 byl jmenován ap. nunciem; zůstal jím až do r. 1959, kdy ho Jan XXIII. povýšil do kard. sboru. *^{Prv. obdržel režijní onemocnění třv. munici Parkinsona, ale pokud mu bylo možné, vydíval poutní mše stavy. R. 1960 byl ~~zde~~ ^{počátkem} jmenován kardinálem sv. Pavla na Malte.}

* Kard. obdržel režijní onemocnění třv. munici Parkinsona, ale pokud mu bylo možné, vydíval poutní mše stavy. Kard. obdržel režijní onemocnění třv. munici Parkinsona, ale pokud mu bylo možné, vydíval poutní mše stavy. Kard. obdržel režijní onemocnění třv. munici Parkinsona, ale pokud mu bylo možné, vydíval poutní mše stavy.

Kard. obdržel režijní onemocnění třv. munici Parkinsona, ale pokud mu bylo možné, vydíval poutní mše stavy.

Kard. obdržel režijní onemocnění třv. munici Parkinsona, ale pokud mu bylo možné, vydíval poutní mše stavy.

Kard. obdržel režijní onemocnění třv. munici Parkinsona, ale pokud mu bylo možné, vydíval poutní mše stavy.

Kard. obdržel režijní onemocnění třv. munici Parkinsona, ale pokud mu bylo možné, vydíval poutní mše stavy.

* Byl i am. k. c. v opavě.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Miňuly pátek, jak jsme už o tom podali z rávu, sv.Otec Jan 23. vydal ap.lis určeným kněžím celého světa. Sv.Otec jím vyzývá kněze, aby letos obětovali svou modlitbu breviáře za zdar II.vat.sněmu, v duchu spojeni s ním, s nejvyšším pastýřem celého Kristova státce. ^{Sváj umysl vzbudit} Mohou ~~xxxxxx~~ např.modlitbou, kteřou on sám sv.Otec uvádí na konci listu.Modlitba v českém překladu zní takto:
 Nechť je ti milá Pane Bože, oběť chvály, kterou obětuji tvé božské velebnosti za zdar II.vat.sněmu; a dej, ať se nám opravdu dostane pro tvé milosrdnost toho, oč tebe pokorně prosíme spojeni se svým papežem Janem. Amen.
 List sv.Otce jehož přehled nyní podáme, je adresován 6. ledna na sv.Zjevení Pána
 Sv.Otec ve svém listě nejdříve vyslovuje své zařízení nad tím, že celé m
 světě přijali zprávu o konání sněmu příznivě, že za to děkovali Pánu; připo
 miná, že už dříve několikrát učinil, že prvním způsobem, jak se přičinit o
 zdar ~~systému~~, a jak se ho učastnit je modlitba za jeho zdar; v první řadě v
 této armádě sepjatých rukou mají být kněží: mají být v tom vzorem věřícím.
 12.září 1960 žádal mezi studenty římského ~~muzea~~ semináře a v proslovu k
 nim vyzval k modlitbě za konání všechny seminaristy a bohoslovce a aby se n
 naň připravili horlivějším a zbožnějším životem.Nyní na svátek Zjevení Pá
 ně - toho dne je datován list kněžím - ~~si~~ využívá, že koncil bude novým
 všech zemí, všech národů, všech obřadů a jazyků
 Zjevením Ježíše světu; chce vyzvat kněze, aby s třemi mudrci nesli Kristu
 dary: zlato - skutky lásky; kadidlo - svou modlitbu; myrhu - skutky sebezá
 poru.A protože kromě mše svaté, která převyšuje jakoukoliv liturgickou modl
 tubu, nic není dražší každému knězi nad modlitbu breviáře, chce dnes odporu
 čit kněžím zvláštní péči o ~~tmu~~ zbožnost při této modlitbě jako jejich přípra
 vu na koncil.Ať se ji modlí soukromě, nebo v chóru, vždy ať se to děje in
 sacrificium laudis, jako oběť chvály, jménem obecné Církve. Breviář není je
 píseň chvály, zdroj poučení a posily, je potěcha a posila uprostřed těžko
 stí a námah. Breviář pozvedá kněze do ovzduší světovosti a katolicity, kte
 ré vane ze stránek breviáře.Modlime se v něm žalmy, písni chvály, prosby,
 bolesti, napomenutí k velkomyslnému vykonávání Božího zákona; čteme knihy
 Starého zákona, evangelií a ostatních kněží novozákonních.Denní breviář se
 knězi může a má stát nevyčerpatelem združením světla a milosti.Z Písma otvo
 vé na koncilu budou čerpat čistou nauku a opatření ^{opr.křesťanský} pro život, optaření při
 způsobená požadavkům dnešní doby.Jsme na prahu nové doby, stojící na věrnos
 ti prastarému dědictví, jež obsahuje nový údивný duchovní pokrok; jen od Kri
 sta, slavného a nesmrtného krále věků a národů svět může čekat pravou
 důstojnost, blahobyt a požehnání. Svatý Otec končí slovy důvěry, že jistě

všichni kněží ochotně oposlechnou jeho výzvu, a modlitbou budou pomáhat k zdaru koncilu: s tak velkou vzhližejí ~~úctou~~ k němu ~~zvídají~~ z celého světa. V této modlitbě on, pastýř obecné Církve, chce být v duchu spojen se všemi kněžími, rozptýlenými po celém světě. Své první hodiny ráno on, svatý Otec, věnuje klidné modlitbě braviáře, a sám ji nazývá Breviarium Eccl.universalis je obětována za celou Církev, on její vid. hlava se ji modlí. Ještě jednou sv.Otec žádá kněze o modlitbu breviáře, tak důmyslně r. zdělenou mezi denní hodiny - za zdar koncilu, jehož cílem je hledat známky horlivosti a mladí pro Církev a dát Církvi náležitou krásu, která snad byla poněkud zaprášena spěchem, hlukem a prachem světa. On sám jim navrhuje modlitbu, kterou mohou vzbudit tento svůj úmysl, dříve než e začnou modlit breviář. A sv.Otec ~~navrhuje kněžím~~, aby svého anděla strážného prosil, aby je opatřoval zvláště při modlitbě braviáře: ~~živých~~ mysl ať učiní pozornější, srdce zbožnější všech těch, kdo se chystají modlit se v duchu spojeni s papežem a všemi kněžími celého světa - za Církev a za koncil.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Zm. je římský bisk. František Maňák v katedrále

4113 *

Zemřel dp. František Maňák

15. prosince opustil nás ~~zemřel~~ dp. František Maňák, náš kněz exulant. Pocházel z Moravského Slovácka, z Louky u Uh. Ostromu. Své děství prožil v USA, kam se jeho rodiče vystěhovali, ale pak se zase vrátili do ~~domova~~. Na kněze byl vysvěcen v Olomouci 5. července 1937. Za války působil nějaký čas jako profesor na arcibiskupském gymnasiu v Kroměříži; od r. 1941 byl farářem ve Slavičíně. Od r. 1945 byl vzdělávatelem velehradské župy Čs. orla. Protože jeho činnosti komunisté činili vše možné překážky a nakonec byla ohrožena i jeho osobní svoboda, uprchl ~~zemřel~~ už v r. 1948. Naši uprchlíci se s ním mohli setkat v táborech v Řezně a Ludwigsburku. Z Lucemburku ^{vz} emigroval do Austrálie. Také tam pracoval jako kněz mezi přistěhovalci uprchlíky, nejdříve v Novém jižním Walesu a od června 1952 v jižní Austrálii, blízko Adelaidy. Hleděl dělat co mohl i pro Čechy, ale nesetkával se s velikým porozuměním.

- pro ně vydával i časopis "Čech v Austrálii" -

Nikomu se nevtíral, avšak ochotně a obětavě pomohl těm, kdo o jeho pomoc stáli. Začátkem loňského roku ~~zemřel~~ nemocněl. Lékaři soudili, že nemoc je původu nervového. Když 13. prosince odcházel na operaci, nikdo z nás netušil, že se s námi loučí. Zemřel tiše už po dvou dnech, odevzdán do vůle Boží, zaopatřen svátostmi nemocných. Byl jmenem 50 let.

Jeho pohřbu se zúčastnili dva biskupové, mnoho kněží a asi tisíc věřících. Čeští krajané se přišli pomodlit za svého kněze na mši svatoj v neděli 17. prosince v kostelíku sv. Josefa, v němž dp. Maňák sloužíval pro ně bohoslužby. Budeme na dp. Maňáka ještě dlouho vzpomínat a prosíme, aby se za něho pomodlili i naši krajané ve světě.

K.E., Adelaide

ústav pro studium
totalitních režimů

~~za
dil a množ. pravosl. pravoslavní
kterého název nebyl zmíněn, byl jen pojmenován podle svatého
mu K. v. sv. sv. sv.~~
Ravat CECO 16-2-62

~~československý papež sv. Václav. Svatý Václav je známý svatým patronem Českých zemí. Jeho svátky se slaví 28. října a 29. října. Václav byl český kněz, mučedník a svatý. Byl zabit v roce 923 po svém odporu proti možnému napadení Čechů římskou armádou. Po jeho smrti byl svatořezen a stal se svatým patronem Českého království.~~

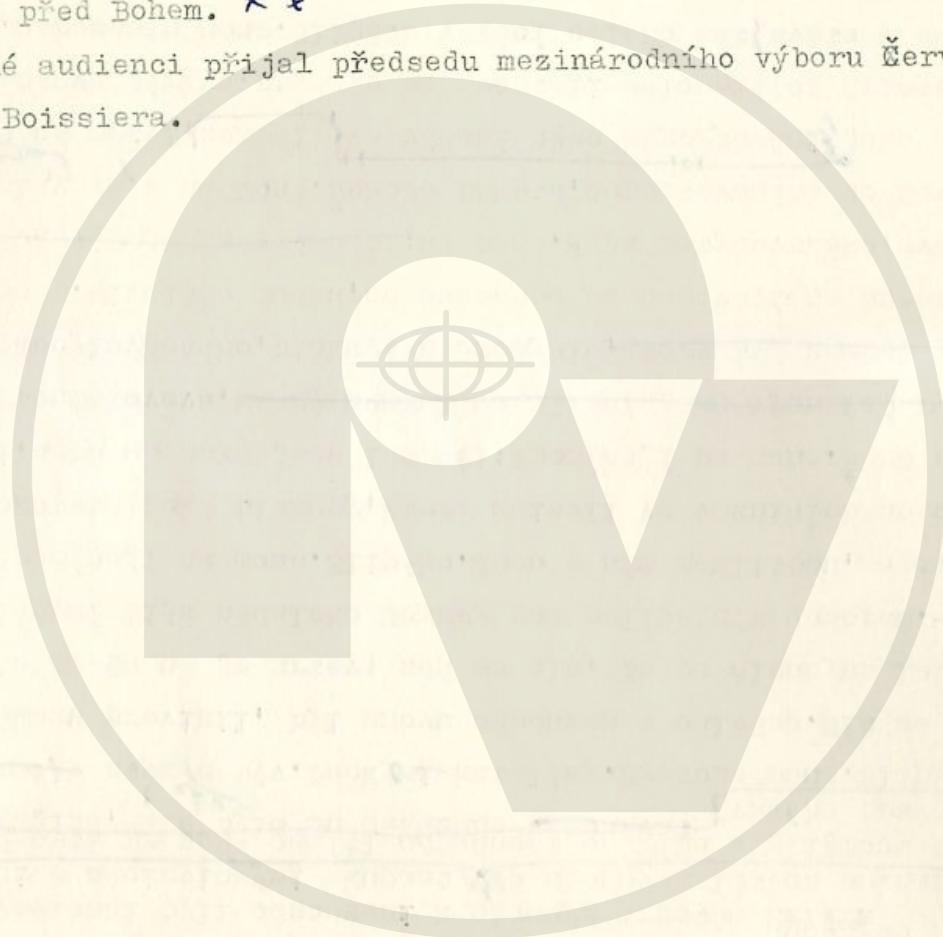
VM. V pátek ráno přijel na římské nádraží kard. Štěpán Wyšinski, arc. z Vašra vy a Hnědzna. Přivítal ho velký zástup, přede vším kněží. Přijel na obvyklou návštěvu ad limina a aby byl přítomen zasedáním připravní komise, která se budou konat nastávající týden.

V pátek dopoledne sv. Otec Jan 23. přijal v slavnostní audienci nového vyslance Indie u Sv. stolice J. Exc. Mohameda Abdula Raufa, který sv. Otci odevzdal své pověřovací listiny. Sv. Otec ve svém proslovu vzpomněl záslužné práce, kterou k dobru indie konají katoličtí misionáři. Obyvatelstvu Indie přál sv. Otec blahobyt a pokrok, spravedlnost a pokoj.

Dnešní vat. deník L'Os. Romano přináší v pomínskový článek k 70. narozeninám ukrajinského arcibiskupa vých. obřadu ze Lvova mons. Josefa Slípeho. Poznamenává, že mons. Slipyj už přes 15 let je vězněn na Sibiři jen pro svou vzornou věrnost svému biskupskému úřadu a křistova námesku na zemi. Mons. Slipyj byl po prvé zatčen r. 1945 spolu s ostatními biskupy vých. obřadu a internován mimo území své diecéze. Až za dva roky, na jaře 1947 moskevský rozhlas oznámil, že všechni byli odsouzeni k dlouhým trestům nucených prací; prý pro kolaboraci s nacistickými okupanty. Po dlouhých letech se zase objevil na Ve skutečnosti protože odmítl opadnout od Ríma a přijmout poslušnost moskevského patriarcha; mít jakýkoli styk s býv. řeck. katolíky. Protože mons. Slipyj se proti tomuto zákazu provinil, byl znova odsouzen a odležen. Nic se o něm neslyšelo. Proslechlo se že už je mrtev; zdá se ale, že po dlouhých letech vyhnanství na Sibiři nyní žije nědaleko Moskvy pod policejním dozorem. – Avšak duchovní děti nezapomínají na mons. Slipého. Jsou s ním modlitbou, a modlí se i za ostatní řeckotatlické biskupy, kteří zmizeli ve věznicích nebo ve vyhnanství na Sibiři, nebo už snad jsou i mrtvi. Vzpomínají na mons. Řehoře Chomyšina, biskupa ze Stanislavova, který zemřel ve vězení jako vyznavač r. 1946; na mons. Joasfata Kocylověckého, biskupa z Přemyslu, který též zemřel ve vězení pro víru; na mons. Mikuláše Budku, odsouzeného na doživotí na nucené práce na Sibiři, který už též je na věčnosti; na mons. Jana Latyševského, světicího biskupa ze Stanislavova, a na Mons. Řehoře Lakotu, deportovaného do Sov. svazu. Všichni jsou dnes už mrtví, zemřeli ve vězení nebo deportování, jako mučedníci, za jednotu Kristovy Církve, protože se nechtěli odloučit od Kristova pravého státu. V den 70. narozenin mons. Slipého věřící celého katolického světa v duchu zalétají k němu a ke všem ostatním biskupům, kněžím i věřícím, kteří dnes musí trpět pro svou víru. Jejich statečnost je jim příkladem. Jejich utrpení je utrpením ~~Kterého bylo jen kvůli jeho věření v Kristu a jeho mučednickému životu.~~

všech, podobně jako všem j^{sou} k dobru zásluhý, kterých oni svou statečností získávají před Bohem. ✕ ✕

V soukromé audienci přijal předsedu mezinárodního výboru Červeného kříže Leopolda Boissiera.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Řím. v římském kostele Stigmat sv.Františka se bude konat v neděli den modliteb za zdar II.vat.sněmu, za jednotu křesťanů a za Umlčenou Církev.V odpoledních hodinách bude slavná pontifikální mše svatá v byzantsko slovanské obřadu za asistence kard. Řehoře Petra XV. Agagianiana, patriarchy arménského obřadu a prefekta kongr. Šíření víry. Mše svatou bude celebrovat mons. ^{ruský} Katkot, světící biskup za koncelebrace dalších kněží. Litorické zpěvy budou zpívat alumni Pap.koleje pro bohoslovce z Ruska a pro Rusko Rusikum.

✓ Rím. Pomník papeže Pia XII., který bude stát v druhé kapli napravo v bazilice sv.Petra, vytvoří sochař Frajtišek Messina. Dosáhalo se mu tohoto pověření od komise kardinálů, které jmenoval Pius XII. a kteří podle odvěké tradice se starají o pomník svému dobrodinci. Komisi předsedá kard. Agagianian.

~~KK~~ K 70. narozeninám mons. Slípeho vydal pastýřský list jménem všech ukrajinských biskupů ve svobodném světě mons. Senyšin, arc. kat.ukrajinců vých. obřadu se sídlem v Filadelfii a metropolita ~~ukrajinský~~ pro Spoj. státy, Neděle 18.února má být pro kat.Ukrajince na celém světě Den modlitby za svého arcipastýře a za trpící bratry ve víře na Ukrajině. Občan^V zemí, ve kterých žijí mají upozornit na nespravedlnosti v jejich rodné zemi, a vyzvat je, aby ^{i oni se} připojili k křížovému tažení modliteb na úmysl, aby byla uznána práva lidská i práva Církve na celém světě.

Španělsko, Na ostrově Mallorce slaví 600. výročí obrácení slavného teologa a mystika XIII. století Rajmunda Lulla. Bl. Rajmund Lullo se narodil r.1235;

Až do svého 27.roku věku byl pážetem a dvořením na dvoře krále Jakuba I. po jednom mědění se obrátil, stal se poustevníkem a frabtiškánem terciářem. Věnoval se usilovně vědecké činnosti a uveřejnil mnoho spisů z oboru poezie fflie a theologie. Pracoval též na obrácení mořemánů; z nenávisti ke kat. víře byl od nich ukamenován r.1315.

Holandsko. Péčí teologické fakulty Kat.university v Nymvégách bude uspořádán ve dnech 11.až 13. dubna studijní sjezd o II.vat.sněmu. Na sjezd byli povázáni přední odborníci teologové z Holandska a Belgie. Sjezd bude mít dvě ústřední téma: Primát papeže a biskupové, a Vztahy mezi kněžími a laiky.

Indie. Indický guvernér území Damao v Goe ujistil ap.internuncia v Indii mons.Knoxe, že indická vláda přispěje k obnově vedlejší katedrály v Damao-Kostel byl poškozen, když indická vojska obsazovala území portugalské Indie. Mons.Knox navštívil znovu portugalské internované vojáky.

Ravat CECO 17-2-62

Dej. nul. ihle. sv. mst. Pk. mst. vln. Dant. Nekol. M. T. h. 43/1

Svatý Otec Jan 23. bude konat 19. března tajnou konsistoř a při ní povýší do kardinálského sboru 10 předních prelátů. Jsou to 3 sídelní arcibiskupové arc. z Limy v Peru františkán mons. Jana Landazuri Reicketts, arc. ze Santiago v Čile, salesián mons. Rául Silva Henriquez a arc. z Mechelen a Bruselu mons. I~~ust~~ Josef Suenens; 3 z nově jmenovaných kardinálů jsou ~~3~~ apoštolští nunciové: ~~x~~ Portugalsku mons. Jan Panico, který ~~byl~~ v letech 1931-1935 pracoval na pražské nunciaturě, ~~x~~ nuncius ve Španělsku mons. Hildebrand Antoniutti a ap. nuncius v Belgii mons. Efrém Torni. Zbývající 4 nově jmenovaní kardinálové žijí v Římě; jsou to vicekomoří Svaté Římské Církve mons. Jose da Costa Nunez prosekretář kongregace pro vých. církev mons. Gabriel Akacius Coussa, kterého sv. Otec m.r. vysvětil na biskupa, dominikánský generál P. Michal Browne a prefekt Vatikánské knihovny benediktin opat Anselm Albareda. ~~Kardináli budou~~ ~~oficiálně jmenováni na~~ ~~jiné konsistorii 19. března.~~ ~~19. března a 27. vel. květi.~~

V soukromé audienci sv. Otec přijal mj. kard. Štěpána Wyšinského, který v pátek ráno přijel do Říma, aby byl přítomen zasedání úřední přípravné komise pro II. vat. sněm. Tato zasedání začnou až v úterý 20. února; v pondělí dopoledne jsou v bazilice sv. Petra pohřební obřady za ve čtvrtek zemřeleho kard. Sloise Münchse nejsou v bazilice sv. Petra pohřební obřady za ve čtvrtek zemřeleho kard. ~~neplnomocné~~. Sv. Otec udělil odpustky 500 dní kněžím, kdykoliv se ~~pomodlí~~ modlitbu, kterou breviář obětuje za zdar II. vat. sněmu. Jednotuza měsíc za obvyklých podmínek kněží mohou získat plnomocné odpustky, když se modlitbu modlí denně 13. března vat. pošty vydají sérii dvou známek pro leteckou poštu. Nové známky zobrazují výjev Zvěstování od italského mistra Filipa Valle.

Ve Spolkové republice konžské bude vydáno Direktorium pro laický apoštolát. Sestavil je generální sekretariát, který je pověřen koordinací hnutí kat. akce v Kongu z pověření konžských biskupů. Direktorium shrne pokyny, které biskupové dali stran úkolu laiků ~~v~~ společnosti. Direktorium má 10 kapitol o podstatě a předmětu laického apoštolátu, o vytvoření životních a činorodých křesťanských komunit, o vztazích mezi kněžími a laickými ~~apostoly~~ ého vedoucími apoštoly a o postoji vůči nekatolíkům.

Ve dnech 1. až 3. června se bude konat v Salcburku valné zasedání vedoucích rakouských kat. spolků. ~~Záhládky~~ "Neumlčuje ducha". V Londýně se bude konat od 9. do 13. července 10. mezinárodní sjezd kat. lékařů. Sjezd má za ústřední téma přednášek a diskusí Postoj lékaře vůči společnosti který se vyvíjí. Sjezdu se zúčastní na 800 lékařů z více než 50 zemí. ~~je~~ ~~společně kde možná v prvním~~ ~~Národního kongresu 8 poslaneckého výboru výboru~~ ~~člene mu jinde w. Da ha 23.~~

17/2/12

Nedělí Devítník, devátou před velikonocemi, latinsky zvanou Septuagesima, protože je to zruba 70. den před velikonocemi - končíme údobí nedělí po Zjevení Páně, Začínáme nový úsek církevního roku, vlastně ^{jeho} hlavní úsek, protože vrcholí ve svátek svátků velikonoce. Doba předpostní a pak postní je přípravou na tyto největší křesťanské svátky, o nichž si připomínáme utrpení, smrt ale též slavné vzkříšení našeho Spasitele, který zadostučinil za náš hřích a vrátil nám odpuštění. A tato práva začíná velmi vážnými tóny: v epištole mše svaté slyšíme o kázni, které se už ve starověku dobrovolně podporoval sportovec, aby zůstal ve formě a vyhrál závod; podobné kázni, říká sv. Pavel se musíme podrobovat i my, abychom dostali nakonec věnec, věnec nepomíjející. A varuje před přílišnou sebedůvěrou: nad tisíci příslušníky židovského národa byl rozprostřen mrak, když putovali do zaslíbené země, všichni se sytili pokrmen z nebe, a přesto Bůh v nich nenašel zalíbení, protože ve chvíli zkoušky zklamali. A podobně vyznívá i evangelium, podobenství o dělnících, které Pán najímá na svou vinici: jedny najímá hned ráno, druhé v našich devět hodin, jiné v poledne, jiné až odpoledne, a některé dokonce hodinu před koncem práce; vykladači Písma sv. vidí v podobenství obraz o tom, že v různou dobu Bůh povolává národy světa do své Církve: židovský národ např. ~~prostě~~ ^{prostě} sloužit pravému Bohu hned od začátku své existence, a neustále v něm udržoval hořící pochodeň pravé víry až do chvíle, kdy se z tohoto národa narodil spasitel světa. Jiné národy povolal ~~pozdě~~ ^{později} potom, a jiné ~~koncem~~ ^{později} povolá až těsně před koncem světa. Všichni jsou povoláni, aby šli na vinici Boží, tak pracovali a vytrvali až do večera, do ~~XIIII~~ stanovil ^{pro jednotlivce a pro národy} a všem se má pak dostat po denáru, kterým je zobrazena věčná blaženosť.

Vážnými tóny tedy zní nedělní evangelium: je to pracovní program, napomenutí a povzbuzení k vytrvalosti ve víře, kterou národ dostal. K vytrvalosti: aby říkalo ji uchoval nejen ve chvíli, kdy hlásit se ke Kristu nic nestojí, ano, kdy se něco takového považuje za vhodné, slušné, ale i tehdy, kdy pro tuto víru třeba přinášet oběti hmotné, oběť osobní svobody, ano i života.

K vytrvalosti nás může povzbuzovat vědomí, co opatrujeme: ~~ja se~~ víra je to nejvzácnější, co na světě máme. Sami kolem sebe vidíme, jak hodnoty ducha ovládají hmotné: lidská mysl si podrobuje přírodu, spoutává její síly, nutí je, aby mu sloužily. Člověk je králem přírody, ale protože má duši. Též mezi duševními statky najdeme jistou stupnici: jsou hodnoty srdce, hodnoty věle a hodnoty rozumu. Člověk je schopen poznat i pravdy nehmotné, přesahující jeho

a nedovolené a je tělem nás - poklizení ne ^{ne} může, na nás může : Před 1100 lety
nášm dantlo světa půsily - půsí půvstí nás mě budeme napomínat když
zahalen. Nejdřív měl, až zde si myslí, že chtějí všechno svět mít
konečnou? ~~zase~~ X

~~Vlastnosti~~: ~~Smíjete~~ smíjete spokojiteli všechny Bohy a všechny jiné
které jsou, že Boh nemá právo od nás požádat stvoření. A jeste můžete ji mít
i mít počet počet počet, až' do konce, že Boh nemá, že už' mít zcela životy,
a jde mít vše. Ale Boh má vás - to je všechno mít mít všechny světové; Boh
cítí, čeho se obává když, a čeho jde být ~~počet~~ ^{počet} počet.

Výstrel : Je přesného nesoučtu svou vnu? Je třeba jít, nemůže s tím chodit
na tři, je jist, že hledají, ale ne jenom svou skálu, třeba když jde o světovoboroty.
Cesta je dobrodružství myslivost; mluv. na skále, že jde k výpravě s mě-
loučením světovem ~~je~~ ^{může} být dobrodružství jenom pěším cestou, mluvit s nimi, že jde
že jde k výpravě, že jde k výpravě jenom - i když my tři myslivostí jist mít
tam kde se nás ptá.

Takže může mít mít mít výpravu, ale chodit je ...

* Čert' může být vše; může být mít výpravu. může, ale hledat
a potom všechno až' výpravu, může mít výpravu.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

hmotu, ano i jeho samého. Dovede z věci stvořených se pozvednout k jejich stvůrce, i k svemu stvůrcteli, pánu a soudci. Toto vědomí mu dodává síly v jeho nevyhnutelech zkouškách, naplnuje ho důverou v stvůrce: Hospodir je můj pastýř, nebudu mít nedostatku - byť bych měl projít přes údolí smrti, nebudu se báti - zpívá nás Dvořák. *o pán, žáberu a mohu v oboru*
Anglicku měru mohl
Příklad z dějin: Už ve Starém zákoně čteme o krajním hrdinství, které ukázal např. sedm bratří z knihy makabejské, kteří jeden po druhém šli na popraviště raději, než by se zřekli zděděné pravé víry. A v téže knize čteme i překrásný příklad, že za některých okolností nelze kličkovat a ani přestírat, nýbrž dlužno jasně říci, že věříme v Boha, i kdyby nás to stálo ty největší oběti. *X* Velké zkoušce vytrvalosti byli vystaveni první křesťané: skoro den co dle slavíme památku narození některých z nich pro nebe - jejich mučednictví. Pak Církev jisté svobody, alepon ve vělké části světa třebas každá stránka jejich dějin je poskvrněna krví jejich synů, mučedníků. Jakoby z rukou do rukou šla mučednická palma: v 16. a 17. století v Anglii a v Japonsku, abychom jemnovali alespoň dvě země. Na začátku našeho století v Mexiku a Sovětském Rusku, pak přišlo na řadu Španělsko, nacistické Německo a zase Sovětský svaz a země, které se octly jeho objektí. Na našem země tak dolehla bouře zkoušky. Jak vytrvá náš národ? Předá pochodeň víry hořící do rukou další generace? Důvěřujme, m.p. Bůh, který nám před 1100 lety povolal na svou vinici, dá milost, abychom též vytrvali:

Obklopilo mě smrtelné sténání, zachvátila mě pekelná muka - modím se kněz v intróitu nedělní mše svaté. Ve svém soužení jsem volal k Pánu, a on vyslal mou prosbu ze svého svatého chrámu. Pán je moje pevnost, mé útočiště, můj osvoboditel. Tys v pravý čas pomocníkem v soužení, Nepouštíš ty, kdo tě hledají. Trpělivost ubohých nikdy nezustane marná.

Prosíme tě Paně, vyslyš milostivě prosby svého lidu: trpím sice spravedlivě za své hříchy, ale pro slávu svého jména nás milost vě osvobod.

X Jej. prosim, aby me všechnou mohli mít pro mě jistotu, ať mi mohou zahájet na věci Boží, kde by Bůh poslal pro mě 40 let - ať mě nechal zahájet, jiného
se mě pak už těžko někoho, na nás to náleží. Mohl mě v tomto leži o myšlenku
prostřídat mohutnou ~~pravdu~~ / Potom ale až ji upozorní - všecky Bohy -
mohu mít jistotu, ať mi mohou zahájet.

byl hruškem - ak mohou dítě vyslovení
Byl plný kvůli neměl, byl kozmou na rivi mleko,
byl osobka oliv, psemu pekáreni, byl poře nedale obili;
byl myš byl z růžové orce, byl jediný mladší městalo u světě
že n může jen hrušku sedat v Bohu, plaset v řím, mím hranizi.

- české povídání srdce man
- ⑧ chtili poslavit stenu Eleazaru, místě vysvěcili, nechali ho všechno
jeho, a když poslal na všechno žádavky své, Eleazar odmítl. Všechno z všechn
jde zejména, ať může můstku i vyzvítit, že jde i v něm můstku. Odmítl
a byl odv. A takto

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

VM. V bazilice sv.Petra se konaly v pondělí dopoledne pohřební obřady za kard.Aloise Müncha, který zemřel ve čtvrtek m.t.U oltáře sv.Procesa a Martniana, nalevo od oltáře našeho sv.Václva, celebroval kard.Karel Confalonieri.Závěrečný výkrop nad rakví vykonal sám sv.Otec. Bylo přítomno 37 kardinálů;kromě kardinálů kuriálních též mnoho ze zemí mimo Itálii,kteří přijeli na zasedání ústřední přípravné komise pro II.vat.sněm;zasedání začnou v úterý.Byla přítomna též delegace ~~amvialej~~^(italské),členové dipl.sboru akreditované u Sv.stolice a další osobnosti.

V sobotu sv.Otec udělil zvl. audienci členům výkonného mezinárodního výboru pro laický apoštolát.V příležitostném proslovu sv.Otec mluvil o pojmu světovosti Církve;tomuto hledisku se dostane nového potvrzení na II.vat.sněmu.Bude vyzvednuta jedna víra na cel msvětě, pro všechny národy i když ~~si~~ rozdílnými emi tradicemi, s různými liturgickými jazyky a zvyky. Nejde o to, žádat jednotu v činnosti, ale vnést všude novou horlistu a odhodlanost uskutečňovat příkazy evangelia a pozvednout křesťanský život. Důkazem světovosti Církve jsou nově jmenovaní kardinálové: 10 z 8 různých zemí.Podobným přesvědčením o světovosti Církve má být prodchnut i laický apoštolát:všichni lidé bez jakékoliv výjimky patří nebo mají patřit k velké lidské rodině;všude vládne nebo má víc a více vládnout Kristus. ✓.

Sv.Otce se hluboce dotkla zpráva o zátopách,které postihly město Hamburk a které ~~si vyžádaly~~ několik set lidských životů a tisícům lidí odnesly střechu.Sv.Otec zaslal soustrastný telegram presidentovi NSR dr.Lübkuemu Na místo neštěstí se jeho jménem odebral ap.nuncius mons.Bafile a vyjádřil svou soustrast postiženému obyvatelstvu. Pro první pomoc dal k dispozici větší peněžní obnos.

Rím. V kostele Stigmat sv.Františka v římě se konal v neděli Den modliteb za zdar II.vat.sněmu, za jednotu křesťanů a za umlčenou Církev. Večerní pobožnosti byl přítomen kard.Agagianian,prefekt kongr.Šíření víry,řada dalších biskupů latinského i východních obřadů a velký zástup kněží a věřících. Mši svatou byzantsko-slovanského obřadu celebroval světicí biskup mons.Ondřej Katkof, ~~k~~oncelebrovali s ním další 4 kněží,dva rodáci z českých zemí.

Francie. Předsednictvo Francouzské kat.akce ~~delníků~~ mezi vydalo prohlášení k svým členům v městě Decazeville, v departmentu Aveyron,ve kterém už dlouhou dobu je stávka proti uzavření několika uhelných dolů.Je nutné bez pro

dlení začít vyjednávání, aby se našlo spravedlivé řešení konfliktu, čteme v prohlášení. Odmítnutí vyjednávat zanemná pohrdání druhou stranou a živí hněv, násilí a nenávist. Katolík nemůže připustit, aby člověk se stal obětí hospodářského pokroku. Správné pojetí společného dobra žádá především uspokojení základních potřeb lidí. K člověku májí být zaměřeno věškeré hospodářské úsilí. Katolík nemůže přijmout prvenství techniky a ani nesmí obětovat nynější generaci vidině zítřejšího hospodářského pokroku. Takové pojetí je materialisticke a pohanské.

Dneška směle v R. a posl. dnešek mít farníky. Dnesnešek s' mít
kterého apoštola; kteří mohl a mluvit mluvky po všečce u.
val. měnu a kde mluž po mluvce. Lze: Španělské jihovýchod. a kde mluž.
čile kde mluž po kteřího apoštola kde římského blízce mluvce
po kde mluž. Vcelkem po kde kde mluvce v celém světě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Indie. Katoličtí biskupové Keraly vydali pastýřský list k nastávajícím volbám. Je naší svatou povinností bránit se proti komunismu, protože ten škodí pokroku a blahobytu naší země, píší biskupové. Upozorňují věřící, že komunisti horlivě pracují, aby znova dobyli obliby mezi lidem; varují, že lhostejností katolíků v řadě zemí vedla k tragédii. Špatně volit je zločin proti státu. Předseda tzv. Katolické indické unie vyzval katolíky nejen aby nevolili komunistickou stranu, jak to učinili biskupové, nýbrž aby ani nevolili pro strany, které s komunisty spolupracují. List biskupů státu Kerala vyvolal velké rozhořčení u komunistů, kteří chtějí za každou cenu nabýt znova moc ve státě kterou ztratili legálními volbami před 3 roky.

Španělsko. Podle údajů časopisu sdružení Aleanza del Credo min. předseda Kuby Castro vypudil z Kuby 4100 duchovních osob: 600 kněží, 1000 řeholníků a 2500 řeh. sester. Všechny kat. školy, i kat. universita sv. Tomáše Villanova v Havani byly státem zabrány a zrušeny. Jsou zatčeni všichni představitelé Kat. akce. Dosud se Castrovi nepodařilo založit vlasteneckou schismatickou Církev třebas se do jeho služeb dal i jeden odpadlý kněz.

Rakousko. Arc. z Vídni kard. König zavedl povinně pro všechny snoubence, kteří chtějí přijmout svátost manželství, zvláštní kurs o manželství. Kurs trvá 3 večery a přednáší na něm lékař, otec rodiny, matka rodiny. Kurs končí rozhovorem s knězem. Kurs nahradí dosavadní snoubenecké poučení. Už rok se s kursem zkoušelo ve třech děkanátech a pokus se setkal s velkým úspěchem. 500 manželských párů se zúčastnilo kursu.

Kamerun. Světové tiskové kanceláře referují, že z Kamerunu byl vypovězen katolický kněz P. Petr Fertin, redaktor kat. týdeníku L'effort camerounais. Rozkaz o vypovězení podepsal president republiky Ahmadu Ahidjo. Není uveden žádný důvod; zdá se ale, že je to v souvislosti s uvěřejněním zprávy o mši svaté za pokoj duše 25 politických vězňů, kteří zemřeli udušením v železničním voze. Všechny výtisky tohoto čísla týdeníku byly zabaveny.

Pakistan-Pire, nositel Nobelovy ceny míru přijel v sobotu do Pakistánu, aby uskutečnil založení tzv. ostrova míru v kraji Chittagong, zpustošeném cyklónem. P. Pire při příjezdu vyslovil přání, aby jeho práce dalo podnět k založení podobných podniků. Ostrov pojme dá příbytek a práci 24 000 obyvatelům. Uskutečnění si vyžádá náklad 480 000 dolarů.

ústřední komise pověřená přípravou II.vat.sněmu začala v úterý dopoledne čtvrtý cyklus svých zasedání. Bylo přítomno 39 kardinálů, patriarcha z Babylonu chaldejského obřadu mons.Pavel II Čejko, 16 arcibiskupů a biskupů a 3 gen.představení řádů, ^{yj my. (um) i. And. p. Benet vlastně s. Brown} Mezi prítomné zavítal sám sv.Otec, který k nim též krátce promluvil latinsky. Vzpomněl zemřelých tří kardinálů, kteří v posledních dnech a kteří byli členy této ústřední komise; přivítal v zasedání kard.Wyšinského, ^{WV} zástupce Polska. Na přítomné a jejich práci svolával ochranu P.Marie.

Nato kard.Marella předseda komise pro biskupy a řízení diecézí referoval o dvou schématech: ^{stavu} o diecézí a o tzv.biskupských konferencích. Diecézí rozumíme přesně ohrazené území, nad nímž má pravomoc biskup, ale v závislosti na římském biskupu, papeži, který jedině může zakládat nové diecéze, je rušit a pro ně jmenovat pastýře, biskupy. Biskupské konference vznikly koncem m.st. Isou to pravidelné schůze biskupů jedné země; ^{Tak i. akademick. - nev. kard. k. v. a. a. /} společně studují pastorační otázky a ^{1. m.} zaujali ^{jednotný} postoj. Poslední papežové nabádali k takovým společným poradám. V některých zemích se konference staly stálým orgánem, jejichž výkonný výbor vyřizuje některé naléhavé otázky. ^{místo jednání. /,}

✓ Universita Al Hikma v Bagdadu v Iraku, kterou řídí američtí jezuité, bude přijímat počínaje příštím akademickým rokem též studentky. Universita byla založena r.1956 a je to jediná kat.vysoká škola v zemi. Státní universita v Bagdadě, založená o dva roky později než kat.universita, přijímá dívky studentky už delší dobu.

Kolej pro katolické vedoucí laiky při universitě v Oxfordu bude mít po prvních svých dějinách ředitelem laika. Kolej řídí angličtí jezuité, za pomocí skupiny laiků. Nový ředitel je býv.student koleje a nyní její profesor. Svého nového úřadu se ujme v září. Na koleji studuje 39 studentů a studentek ekonomické a sociální vědy a současně se připravují, aby měli vedoucí místa v katolických laických organizacích.

V rakouské diecézi Eisenstadt začal Týden kněžských povolání. Všechny informační prostředky bude veřejnost seznámena s kněžským a řeholním povoláním, s potřebami Církve a se vznešenosťí výhradní služby Bohu. Bude zřízena zvláštní komise, která si vezme za úkol práci o zvýšení počtu kněžských povolání.

Orgán polských ateistů Argumenty nazval sobotní mariánské pobožnosti protistátní činností. Tyto pobožnosti byly zavedeny na zvláštní přání kard.Wyšinského; jejich cílem podle slov kardinálových, je apoštolských, a proto se jich účastní jen malá duchovní elita. Podle časopisu Argumenty pobožnosti chtějí obnovit předválečnou Katolickou akci, která právě pro svůj protidemo-

kratický a protiliďový charakter byla komunisty zakázána.
Na svátek Očištování P. Marie za přítomnosti štokholmského biskupa byl položen základní kámen k prvnímu klášteru karmelitek ve Švédsku. Klášter bude stát v Glumslöv v jižním Švédsku. Karmelitky už žijí ve Švédsku od r. 1956. Minulý rok pod louhých diskusích ve veřejnosti i v parlamentě karmelitky dostaly dovolení postavit si tento klášter.

Výjehl zevi možnou' dleán' nekomunistického pohledu : při dnešní situaci velmi, a jiné mohou být, když zákon. nekomunisti propustí pravomoci působit, jež si vznikl' dleán', při omezení.

v 44 minut učebnici na ~~české~~ vst. komunistické schvaleny w. Vrhov.

(Příjem)
RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ind. h. výpl. místov velkou:

471/A

NÁBOŽENSKÝ ŽIVOT V SOVĚTSKÉM SVAZU.

Pod tímto názvem vyšla nedávno kniha Konstantina Grunlanda v Paříži/La vie religieuse en U.R.S.S./. Předkládáme poslední kapitolu, nazvanou: "Pohled do budoucna." Autor se tu ptá: "Jaký je dnes zásledek ostrého [boje ideologického], který se vede v Sovětském Svazu mezi věřicími a nevěřicími? Jaké jsou výhlídky do budoucna? Je těžké si vytvořit vlastní úsudek, protože chybí naprosto čísla, statistiky. Pokud se týče počtu věřících, dá se jakž takž odhadnout podle počtu farností a věřících, kteří navštěvují kostely. Pessimisté odhadují počet věřících na 20, optimisté na 50 milionů, což by byla dobrá čtvrtina všeho obyvatelstva. Pokud se týká druhé strany, bezbožníků, česla a statistiky úplně chybí. Snad by se dalo říci, ale to je jen pouhý odhad, že jich je snad tolik, kolik je opravdových věřících. ^{Zbytek} Ostatek obyvatelstva je pak masa, indiférrentní k tomu i onomu. Těch by pak byla asi polovina obyvatelstva. Máme-li mluvit o budoucnu, závisí právě od této masy, kam se přikloní. To ovšem není snadné prorokovat.

Němec Klaus Mehnert, který byl v Rusku už třináctkrát, tvrdí, že je nemožné upřímně a otevřeně mluvit o náboženství se sovětskými občany. Nikdy neřeknou, co si opravdu ve svém nitru myslí. Přestovšak autor knížky mluvil s mnoha Ruskými, a jeho dojem byl takový: Nesmíme už dnes věřit tomu, co hlásával Dostojevský a panslavisté, že Rusové jsou náboženštější, než ostatní národy. Už Bělinský toto mínění popíral. Materialismus se rozšířil po celém světě. V Paříži se ^{mluví} čítá, že asi 10 procent dělníků chodí pravidelně na mše. V Rusku jich nebude víc.

S druhé strany si však nesmíme myslet, že náboženství v Rusku je něčím zastaralým, nemoderním. Nemá svobodu, proto s ním nikdo nevys-

tupuje do popředí. Ale je např. nápadné, že po tolikaleté propagandě a převýchově, skoro všechny děti jsou pokřtěny. Jeden z diplomatů se na to dokonce ptal samého Kruščova, který mu odpověděl vtipem: "To víte, Rusové jsou chytráci! Chtějí být pojištěni!" Proti komu? Na onom světě, nebo pro případ, že by se změnil režim? Vtipné lidové rčení se posmívá této nejistotě ateistů tímto obratem: "Chvála Pánu Bohu, Bůh ^{ale} neexistuje, ~~a~~ kdyby tak, nedej Pán Bůh, přece jen Bůh existoval?"

Bojující ateisté si jsou vědomi, že se zvláště mezi mládeží vyskytuje sklon k přemýšlení o náboženských problémech, ačkoliv se to někdy děje v marxistickém slovníku polrouškou filosofie. Nemají proti tomu jiné zbraně, než stálé zasměšňování. „Učitelskaja gazeta“ z r. 1959 si naříká, že v jednom venkovském městě děti a učitelstvo klečeli před oltářem. Poukazuje na naivnost takového počánání tím, že prý to jsou většinou studenti, kteří se bojí zkoušky, nebo zamilovaní, kteří se tam chodí modlit pro štěstí.

Pokud se týče dospělých, dělníci jsou Církvi často odčízeni a chodí do kostela zřídka. Jinak je tomu u venkovanců, kterých je stále ještě na 40 milionů. Tam chodí do kostela často celé rodiny. Zvláštní komise etnografického úřadu moskevského se tímto zjevem zabývala. Konsultovali s povděkem, že kolektivní hospodářství odstranilo určité odvěké zvyklosti, jako průzody za déšť, ~~mladostnou~~ úrodu. Ale s druhé strany, ačkoliv je protináboženská propaganda silná, ~~mladí~~ venkovští lidé, jak říká zpráva, "nechápou nebezpečnost náboženského přesvědčení". V domech se stále opatrují svaté obrazy a lidé věří, že jsou ochranou domácího štěstí. Všichni dávají křtit děti a líbí se jim církevní obřady. Babičky odmítají opatrovat děti, zůstanou-li "pohany" a večer jim vypravují o všemocném Bohu, o svatých a světicích.

I když se tedy i na věnkovenáboženství zmenšilo, výsledek není

ani zdaleka takový, jak si to bezbožníci představovali, naopak uznávají, že věřící už nejsou takoví, jako bývali před revolucí, že jsou tvrdší.

Bylo by velmi zajímavé nahlédnout do prostředí inteligence. Tam je ovšem přístup zabráněn. Je to pochopitelné: úředník, učitel, diplomat, si nemůže dovolit za dnešních poměrů mluvit otevřeně a úprímně o náboženských otázkách. Komu se podaří odkrýt toto tajemství, ten může něco říct o budoucnosti Ruska, protože tito lidé mají dnes moc v rukou. Dostojevský říkal o ruských ateistech, že jsou docela zvláštní. To nejsou lidé, kteří nevěří, ale naopak věří ve svůj ateistický systém tak, jako se věří v Boha. A co když je tento jejich bůh zklame a často už zklamal? Kam se obrátí!

Závěrem se tedy dá říci, že bezbožec propagandě se podařilo za 40 let ohrozit silně náboženství v Sovětském Svazu. Nepodařilo se jí však vymýtít z masy lidu víru v Boha, v Církvi a v modlitby. Důvod je celkem jasný: Bezbožec propaganda mluví o všem možném, ale neodváží se nikdy přímo dotknout hlavního a podstatného bodu: Skryté touhy lidského srdce, které touží po nekonečnu. Propaganda si myslí, že náboženství závisí jen od sociální struktury společnosti a myslí si, že tím, že se změní společnost, že se změní i náboženství. Tím si ovšem odporuje, protože i sami marxisté ukazují, jak se křesťanství v dějinách přizpůsobovalo různým strukturám společenským. Kromě toho náboženská propaganda míří dál, než jí stačí znalosti. Chtěla by zničit obřady, víru a všechnu ideální filosofii, která stále směruje k náboženským problémům. K tomu však nemají ani dost odborníků, ani dost ^{nádomostí} znalostí. Kromě toho, dnešní společnost ruskou není už možno žádnou železnou oponou isolovat od ostatního světa. Osudy náboženství jsou těsně spjaty s celou světovou kulturou. Ptá-li se tedy někdo, jaká bude budoucnost Církve v Sovětském Svazu, ~~v budoucnu~~, nejsprávnější odpověď by byla asi tato: Bude více méně taková, jako v celém světě, a právě proto je dnes odpovědnost všech stejně závažná.

Svatý Otec Jan 23. přijal v soukromé audienci amerického ministra spravedlnosti Roberta Kennedyho s chotí, kteří právě dle v Římě. Sv. Otec setrval se svým hostem v soukromém rozhovoru ve své knihovně. Manželům Kennedyovým dal na pmaátku několik medailí svého pontifikátu a růžence pro ně i pro jejich děti. Krátce pozdravil i ostatní osobnosti a novináře, kteří provázejí ministra Kennedyho na jeho cestě. Manželé Kennedyho po skončení audience u sv. Otce navštívili též státního tajemníka kard. Cicognaniho a nakonec sestoupil do Kaplí Sixtinské a sv. Pavla a do baziliky sv. Petra.

Ústřední komise pro přípravu II. vat. sněmu konala ve středu dopoledne své předseda připravující komise pro biskupy a řízení diecézí dálší zasedání. Kard. Marella podal referát o dalsích dvou schématech, návrzí pro koncil; je v nich řeč o vztazích mezi římskou kurii a biskupy a pak o vztazích mezi biskupy a farním duchovenstvem. Obě tyto otázky jsou předmětem hlubokých studií teologů. Vztahy mezi biskupy a římskou kurii mají velký význam pro náboženský život diecézí též z hlediska jurisdikčního: římský papež mocí primátu může rozšířit a omezit pravomoc biskupů, která pochází od K.P. stejně jako papežský primát. O věci byla řeč už na I. vat. sněmu, aby totiž biskupům byla dána větší pravomoc pro diecézi. Významná je též otázka vztahů mezi biskupem a farářem: jsou též rázu právního, ale mají být i vztahy mezi nadřízeným a pomocníkem. Mluvilo se též o otázce změny faráře; církevní zákoník stanoví, že farář nemá být měněn bez vážných důvodů, ovšem dnešní situace je spíše pro opak, aby biskupům bylo usnadněno faráře měnit.

Dnešní číslo vat. deníku L'Os. Romano přináší podrobný článek o zdařeném letu amerického plukovníka Glenna vesmírem. Ve svém úvodní poznámce k tomuto novému vítězství člověka nad vesmírovými vzdálenostmi, praví, že úspěšný let dává novou naději a důvěru do budoucnosti, které neshody a konflikty poněkud zatlačují do pozadí. Úspěšný let má mravní význam, dává svědectví o lidské zdatnosti. Vat. deník připomíná úspěchy sovětských astronautů; dodává potom: Na úspěchu amerického astronauty na nás působí především otevřenosť, se kterou pokus byl učiněn, úcta k člověku, péče o naprostou bezpečnost, pokud je nám lidem to možné - proto také odkladů - otevřenosť přístupná jakékoli kontrole věřejného mínění, a konečně účastenství opravy miliónů diváků, kteří ocíma mohli sledovat každičký okamžik celého pokusu. Úspěšný let plukovníka Glenna znamená další úsek k našemu poznání vesmíru a konečně i k jeho využití k našemu prospěchu. L'Os. Romano konečně poznamenává

že plukovník Glenn je věřící člověk. Můžeme proto říci, že jeho úspěch
jí provází vnotřní přesvědčení o nadpřirozeném významu jeho úspěchu a
jak ~~odměnit~~ lidský důmysl, vítězící nad věcmi, a lidskou vůli, která
~~zároveň~~
řídí své vlastní síly, ně-li tím, že skloníme hlavu, že vyšleme vzhůru k nám
nebo modlitbu a proneseme slova chvály vůči tomu, jenž lidský rozum stvořil a mu dal světlo a tomu jít dál? - L'Os. Romano ještě dodává, že také
sv. Otec se modlil za ~~úspěch~~ úspěch letu vesmírem, a že má z něho upřímnou
radost: ~~L'Os.~~ Modlitba k něbi ~~je~~ a ~~modlitba~~ - to je spontán
ní reakce věřícího člověka, když slyší podobnou zprávu. Tak tomu bylo
u sv. Otce; s napětím sledoval pokus, a měl opravdovou radost z tohoto
nového vítězství člověka a vědy.

Úspěšnému letu věnoval svůj komentář též vat. rozhlas ve svých odpoledních
rozhlasových novinách: Podtrhl zvláště, že byla učiněna všechna opatření,
aby pokus se zdařil. "Nelidský by byl pokrok, který by krácel k úspěchům
přes utrpení, přes lidský život. Proto snad ^{na} tento úspěch bylo nutné déle
čekat, stál větší náklad, ale zato je tím čestnější, tím krásnější.
Vědecké badání a vědecký úspěch nejsou privilegiem a výsadou jedné politické strany, jednoho systému, jedné ideologie. Jsou výasadou lidského
důmyslu, ~~zároveň~~ ^{budí ty nejružovější} naděje, když jsou uskutečněny v úctě
k stupni hodnot.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. udělil ve čtvrtek dopoledne, na svátek Katedry sv.Petra slavnostní audienci římskému duchovenstvu. ~~Dříve než~~ pronesl delší latinský proslov podepsal ap.konstituci o studiu latiny na kněžských seminářích. Tato audience nahradila obvyklou audienci římským farářům a postním kazatelům, která se koná tradičně už několik let před začátkem postní doby. Bylo přítomno 41 kardinálů, asi 100 biskupů, členové přípravných komisí pro II.vatikánský snm, ~~kněží~~ kteří pracují v ústředních církevních úřadech a kněží, kteří studují na římských vysokých učilištích. ~~17~~ Potom konstituční odevzdal přítomnému prefektu kongregace pro semináře a university kard.Josefemu Pizzardovi. Ap.konstituce bude uvěřejněna v pátek.

(d. v. L. Vallus) Agnus dominus mihi huius u. ritu,

Ve svém proslovu sv.Otec nejdříve připomněl, že žijeme v roce, kdy se bude slavit II.vat.snm; k kněžím zde přítomným rozvedl tři body:nabádal je k roznícení jejich vnitřní horlivosti ~~XXXVII~~; kazatelům kladl na srdce, aby často ve svých kázáních rozváděli pravdy katechismu; vybízel je k vzornému,apoštolskému životu Pro roznícení jejich kněžské horlivosti nedávno vydal list Sacrae laudis, jímž ~~vzbuzel~~ vzbuzel kněze,aby letos obětovali modlitbu breviáře za zdar koncilu. Při rozvádění pravd sv.víry se mají hledět přizpůsobit mentalitě posluchačů V kázání je nutné vyvarovat se všeho co je neurčité, co jde nad hlavami posluchačů; vyloučit polemiku, narážky na skutky,které by se mohly dotknout druhého;zapomenou na sebe sama, hrozit se pokusení dělat dobrý dojem, vnitit se veřejnému mínění, vylákat aplauz. Kněz nechce učit pravdám víry pouze když stojí na kazatelně nebo u oltáře,ale vždy, za všech okolností, při každém rozhovoru, při ~~KKKK~~ všem, co píše, tak aby mu bylo možné bez unávy zasévat slovo Boží ve svém denním styku s dušemi. Sv.Otec konečně mluvil o povinnosti kněze žít vzorným,apoštolským životem.Aby slovo nabyla svého užitku, musí se s ním spojit síla příkladu, bez níž bychom byli jako hřimici puklice. Pokora, duch oběti, horlivost za zpásu duší, vělkomyслnost, láska ~~ž~~ stojí cokoliv, trpělivá láska, to jsou ctnosti, které každý kněz musí ukazovat věřícím. - Sv.Otec se zmínil ještě o ap.konstituci Veterum Sapientia o studiu latiny v kněžských seminářích."Všechny jazyky měly občanské právo v Církvi. Jak ~~KKKK~~ prastarými východními jazyky zemí, jež se staly kolébkou křesťanství, tak i řečtina, která byla prvním mocným nástrojem při misionářském rozšíření křesťanství ve středozemí; jak latina tak i slovanské jazyky, které při překrásných bohoslužbách oněch zemí nabývají zvláštní slavnostnosti a zvláštního lesku, všechny jakyky byly a zůstávají zastoupeny v Církvi.

opatřila tý
systém jehož hrdinové, zpravidla dle něj c. vlastnosti. Tato kritika prosvítala
meziženskou kritikou plíškového, kat. a apost. Cz. Ed Rá. 8 Pečni, od Petru Šmidmu
Když pocházíme křesť. stáda, musíme svého rozhovoru o mě v odkazování na papeži
ať už u svého obecně pohledných křesťanů nebo u svého vlastního spolekromu, ať
vzdá a proznačíme hrdinu svého křesť.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Avšak zvláštní dějinné okolnosti vyzvedly význam latiny, která byla projectem římské civilizace a stala se ~~jazykem jiných~~
~~národů~~ nástrojem jednoty a pokoje. Latina sloužila též k rozšíření evangelia, ne seného pro starých konsulárních cestác představovala jakýsi symbol té nejvyšší jednoty tajemného těla. A i když nové jazyky jednotlivých národů evropských zatlačily a nahradily latinum, tato řeč zůstala jazykem ~~katolické~~ Církve, ~~jíž~~ ji se užívá v je i liturgii, v slavnostních výnosech apoštolské stolice, zůstala komunikačním prostředkem různých národů s střediskem křesťanství. - Sv.Otec přavil dále, že ~~s~~ s latinou může vykonat kus práce v úsilí o usmíření a sjednocení rozdělených a rozdvojených národů. Může být klužitku i novým národům, které se zapojují s důvěrou do mezinárodního života. Latina není vázána na zájmy žádného národa, je zdroj naukové jasnosti a bezpečnosti, je přístupná všem, kdo vykonal středoškolská a vysokoškolská studia, a především je nástrojem k vzájemnému porozumění, svazek nesmírně cenný, jak říkal Pius XII.

Závěrem svého proslovu sv.Otec zval přítomné, aby spolu s ním děkovali Pánu za užitečnou práci, která byla už vedená v přípravě II.vat.sněmu a končil inovkací ke Kristu, ~~muži~~- pastýři oři: berní, Jochanníš, ~~Marii~~ Klementi mý hlas o tyto dluhy a závěr liturgie nás všechni, ale někdo je nesmí trávit, ~~po~~ ~~po~~ Po skončení proslovu sv.Otec, který mluvil ztrůnu postaveného před oltářem Tatedry sv.Petra peklel blízko hrobu sv.Petra ke krátké modlitbě. Nato od oltáře nad hrobem knížete apoštola udělil všem přítomným své slavné papežské požehnání.

Hned po audienci v bazilice sv.Petra členové a poradci ústřední připravné komise se seshli k svému dalšímu zasedání. Kard.Petr Ciriaci, předseda komise pro kázen kněží a věřícího lidu, referoval o schématech jednajících o povinnostech farářů, kteří pracují v duchovní správě a o církevních přikázáních. - Každý farář, přímý spolupracovník biskupův, je učitelem knězem a pastýřem svého lidu. Jako učitel učí věcným pravdám, jako kněz obnovuje Kristovu oběť při mši svaté, a jako pastýř po Kristově vzoru, zná své ovce, hledá zbloudilé bez ohledu na nebezpečí vlastní pohodlí a oběti. Změny, k nimž došlo v sociálním životě v poslední době, ztížily povinnosti faráře; nové pracovní okolnosti, snadná bydliště, volný čas - to je jen nekolik otázek, které žádají na knězi, který pracuje v duchovní správě, aby se neučastl přizpůsoboval ve svých formách duch.správy. Nastávající ekumenický sněm jistě buď věnovat pozornost i těmto otázkám, aby i fara církve v malém se obnovila ve víře i v rivech. Církev si je vědoma těžkostí, jež cini nejvýš z ú t

velkou svobodu mít svobodný pohyb kde

ve hřim jmení : ~~později mohu využít svého výhodu~~, a aby mohlo být hřim
zdejší hřim hlas a mohu využít a také zdejší hřim trojí hřim : A určit
můj hřim, a hřim jeho ~~osvobození a svobody~~

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

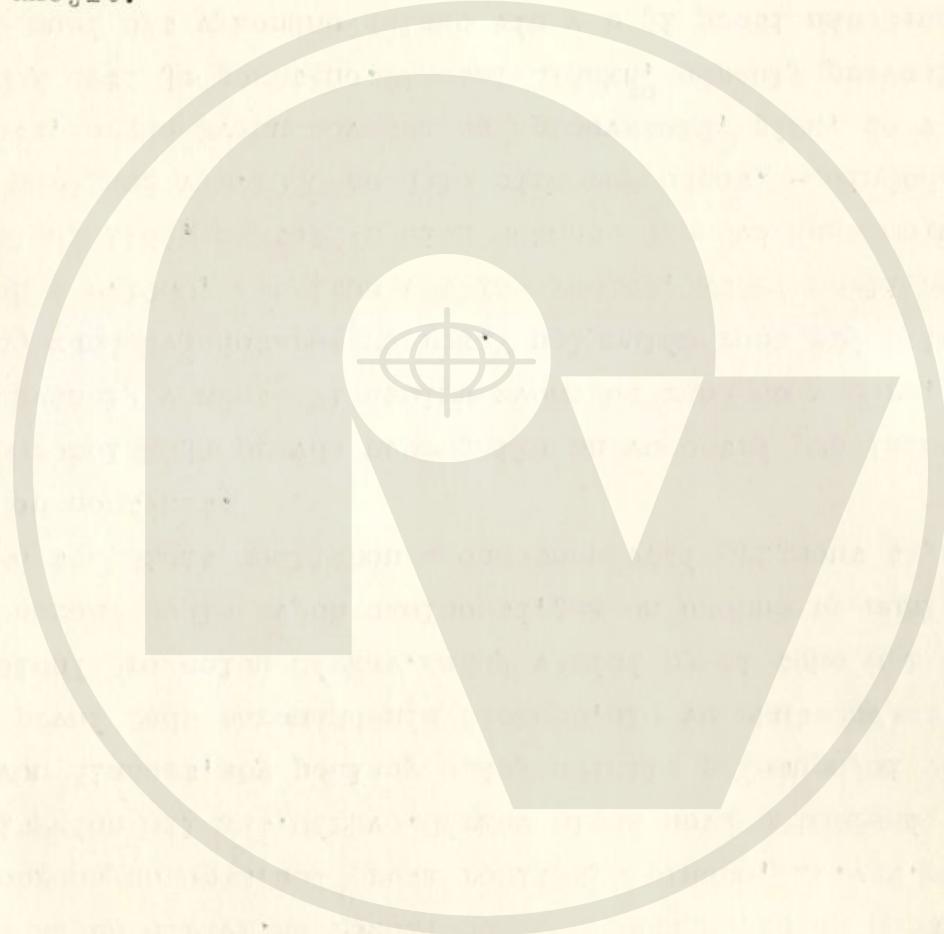
ústav pro studium
totalitních režimů

na nich žádá hrđinství [zachovávat své křesťanské povinnosti, zvl. církevní přikázání], a proto dovolila v posledních letech sloužit odpoledne mši svatou zkrátila hodiny postu před sv. přijímáním, přenesla dny postu a zdrženlivosti na dny, kdy je jejich zachovávání snažnější, snížila počet těchto dnů. Přece ale koncil nebude moci zrušit úplně tyto způsoby modlitby a pokání, které Církev moudře už po staletí označuje za vhodné prostředky k očištění a posvěcení duše. Chce-li koncil podtnout význam duchovního prvku v naší době, kdy se šíří materialismus a hedonismus, pak vyzbedne též na nutnost těchto církevních přikázání, i když jistě je přizpůsobí nynějším požadavkům. Mění se doby a požadavky, ale lidská duše se nemění a musí jít týmiž cestami, chce-li dojít spásy.

Polští biskupové jak se teprve nyní dovídáme, uveřejnili k svátku Zjevení Pána společný pastýřský list. Píší tam, že pojednou na 2. vatikánském sněm a na něm že budou usilovat především o znění týkající se církevního právu, v liturgii a církvi jazyku. Koncil bude znamenat nový milník na cestě k jednotě a sjednocení všech křesťanských církví. Na rozdíl od 20 předcházejících sněmů, které byly ve znamení obranných opatření proti rozlišným bludům, II. vat. sněm má za cíl obnovení vnitřních sil kat. Církve. Církev hledá nové přiměřené prostředky a cesty pro svou činnost, aby poklady spásy učinila přístupnými všem lidem. Koncil je v první řadě shromážděním biskupů, ale ve skutečnosti je to příležitost k zamýšlení pro celou Církev. Každý věřící by si toho měl být vědom a přemýšlet soukromě podle svých okolností, jak on osobně by mohl přispět k daře koncilu. Má tak činit modlitbou a ochotnou vůlí přjmout ta z rozhodnutí která se bude ho týkat.

Moskevská Komsomolskaja pravda uveřejnila znvu ostrý protináboženský článek Donedávna vyzvánely v městě Vladimíru zvony od rána do věčera, nyní prý kostelní rámus se koná dvanáctkrát za rok. V uplynulém roce prý bylo pokřtěno v více dětí než v r. 1960, a přitom většina rodičů, kteří nesli své děti do kostelů byli mladí lidé, nekteří z nich dokonce členové Komsomolu. Podobně více manželských párů než v r. 1960 se dalo církevně oddat. - Jiný časopis Literaturnaja Gazeta, orgán Svazu sovětských spisovatelů, píše, že v některých krajích 50 až 60% dětí je pokřtěno. Pisatel článku, odpadlý pravoslavný kněz Osi pov; píše, že musí být vykonáno daleko více vůči ji proti náboženství, protože to prý se nevzdá samo. Právě naopak prý přechází k útoku. Jak vidět, ani po 45 letech komunismu náboženství v SS nevymizelo, a nevymizí, protože i v srdečích

všech lidí je skrytá touha po Bohu a po věčném štěstí, které komunismus nedovede ukojit.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sobotní L' Oss. Romano uveřejňuje ap. konstituci o studiu a užívání latiny; tuto ap. konstituci sv. Otec ohlásil a poděpsal při štvrté audienci kněžím města Říma v bazilice sv. Petra.

Ap. konstituci lze rozdělit na dvě části: v první se mluví o významu latiny pro katolickou Církev a v druhé se dává několik pokynů, jak latinu pěstovat v praktickém životě kněží.

*v remissu
suevit*

Sv. Otec nějdříve připomíná význam a zásluhy latiny: po mnoho staletí sjednocovala tolik národů pod autoritou římského císařství; pak se stala jazykem vlastním Apoštolské stolici a později generacím, úzkým svazkem jednoty spojovala navzájem křesťanské národy Evropy. Vlastnosti latiny zvláště odpovídají podstatě a poslání Církve; v latině nachází výrazy pro svou nebeskou nauku a pro své svaté zákony. Je to světová řeč, hodí se k tomu, aby byla nástrojem styků mezi Svatou stolicí a ostatními místními církvemi; je nezměnitelná, hodí se proto k vyjadření a k opatrování nezměnitelných pravd Církve; kdyby tyto pravdy byly svěřeny některým nebo mnohým z těch měnlivých moderních řečí, z nichž by žádná nebyla dokonalejší než druhá, pak by nebylo zřejmé s dostatečnou jasností a přesnosti smysl těchto pravd. Proto latina se stala Církvi pokladem nesmírně významným, branou, která nás vede do styku s křesťanskými pravdami odevzdánými tradicí, a s projevy učitelského úřadu Církve. Latina, končí sv. Otec dává bystrost myсли a jasný úsudek, učí myslit a mluvit s velkou přesností, přeje si proto aby studium latiny se věnovala ta největší možná péče. - V druhé části sv. Otec podává Několik pokynů, jakým způsobem se to má dít v seminářích a u kněží: Církevní představení mají rídit předpisy sv. Stolice a poslušnat se poslušnými jejichho přání. Nikdo z jejich podřízených nemá psát proti užívání latiny ani při vyučování posvátným vědám ani při bohoslužbě, ani veden předsudky nemá umenšovat sílu a dosah těchto předpisů sv. Stolice. Humanistická studia se mají konat se vší možnou pečlivostí.

To platí i pro ty, kdo se rozhodnou pro kněžský stav už v pokročilejším věku: nikdo nemá začít filosofické nebo teologické studia dříve, než se mu dostalo patřičného cviku v tomto jazyku. V zemích, kde je siu přiliš omezena humanistická studia, na seminářích se jim má vrátit jejich původní tradiční místo, i kdyby snad bylo nutné prodloužit studia nebo změnit hodiny věnované jiným předmětům. - Posvátné vědy se mají přednášet latinsky a z latinských psaných příruček. Latina je živý jazyk Církve, píše dál sv. Otec; proto se má přizpůsobit potřebám naší doby; proto tedy se má bojovat o nová slova.

hr. Du

pověřuje ~~u~~ kongregaci seminářů, aby založila Akademický ústav pro latinu; úkolem tohoto ústavu bude řídit rozvoj latiny, organizovat zvláštní školy latiny, ve kterých by se vzdělávali budoucí profesori latiny na seminářích.

Kongregace seminářů ~~má dát~~ Kongregace seminářů ~~má dát~~ připravit program studia latiny, který musí být zachováván, tak aby studentům bohoslovečům se jím dostalo patřičné znalosti latiny. V humanistických studiích na seminářích vedle latiny má mít své místo též řečtina. - Sv. Otec ~~XVIII~~ nakonec praví, že místní ordináři sice mohou podat své návrhy v této věci, ale nesmí umenšit nebo změnit podstatu a cíl tohoto nařízení; a jejich opatření nesmějí být vedena ve skutek pokud nebyl schválena kongregací seminářů. - Provedením ap. konstituce je pověřena kongregace pro semináře a university.

Ústřední komise pověřená přípravou II. vat. sněmu konala ve čtvrtek i v pátek dopoledne svá zasedání. Předsedal kard. Evžen Tissernat, děkan Posv. kolégia.

V pátek kard. Valeri, předseda komise pro řeholníky referoval o prvních dvou schématech, která připravila tato komise. Schémata jednala o laických řeholních společnostech a dr. hé o povolání k řeholnímu životu. Laické řeh. společnosti jsou řeholní ~~jejichž~~ většina členů nepřijala kněžství, ale žijí společným životem a bez slavných slibů. Vznikly v 18. a 19. století; vzaly si za cíl kromě péče o osobní dokonalost charitativní činnost ve prospěch bližního a zvl. činnost ~~u~~ školách. V schématu, o kterém se jednalo, byl z podtržen jejich význam; jak pravil Pius XII., zříkajíc se kněžství a ~~se~~ ~~seradostí~~ s ním spojených, aby se zcela zasvětili vyučování, a to ne tak profánních předmětů, jako spíše katechismu. Svatá stolice dosud schválila 27 takových laických řeh. společností.

Kromě nich existují v Církvi tzv. sekulární instituty: jejich členové nenosí zvláštní ~~účhanní~~ šat rozdílný od laiků, neskládají ani tzv. veřejné sliby a i po svém zasvěcení Bohu zachovávají sociální postavení jako dříve, se vše mi praktickými i právními ~~důsledky~~ v min. století; oficiálně byly schváleny ap. konstitucí "Provida Mater Ecclesia" z 2. února 1947. Liší se od řádů i řeholních kongregací, třebas i jejich členové usilují o život podle ³ evangelia dokonalosti, chudoby, čistoty a poslušnosti; jejich cíl odpovídá požadavkům moderního apoštolátu. - V schématu o povolání k řeholnímu životu bylo diskutováno především, jakým způsobem získat řádům a všem společnostem, které si vzaly za cíl život podle evangeličních rad, nové členy, tak aby řeholní stav splnil svůj úkol i v dnešní době. Řeholníci vždy v minulosti přispěli k obnově Církve, a přispějí i dnes.

L' Oss. Romano přináší dnes výnos kongregace obřadů, kterým se povoluje biskupům a představeným seminářů datovat sloužit dvě mše svaté je cti sv. Tomáše Aquinského v kostelích a kaplích, ve kterých tento světec je uctíván jako nebeský ochránce kat. škol. Biskupové mohou libolně stanovit tento den a mše mají liturgický stupeň votivních mší svatých II. třídy.

Ve čtvrtek sv. Otec otevřel novou sekci vat. knihovny, nazývanou indexy křesťanské ikonografie. Sekce mj. obsahuje index křesťanského umění americké university princetonské o 550 000 listcích a 150 000 fotografiích křesťanského umění až k 15. století; dále Vatikánský index křesťanských miniatur, jimiž jsou ozdobeny manuskripty z vat. knihovny i jiných knihoven až do r. 1400, a okonečně sbírka 1500 barevných diapositivů: "Umění ve Spoj. státech". Tato sbírka je dar kard. Spellmana z N. Yorku sv. Otci.

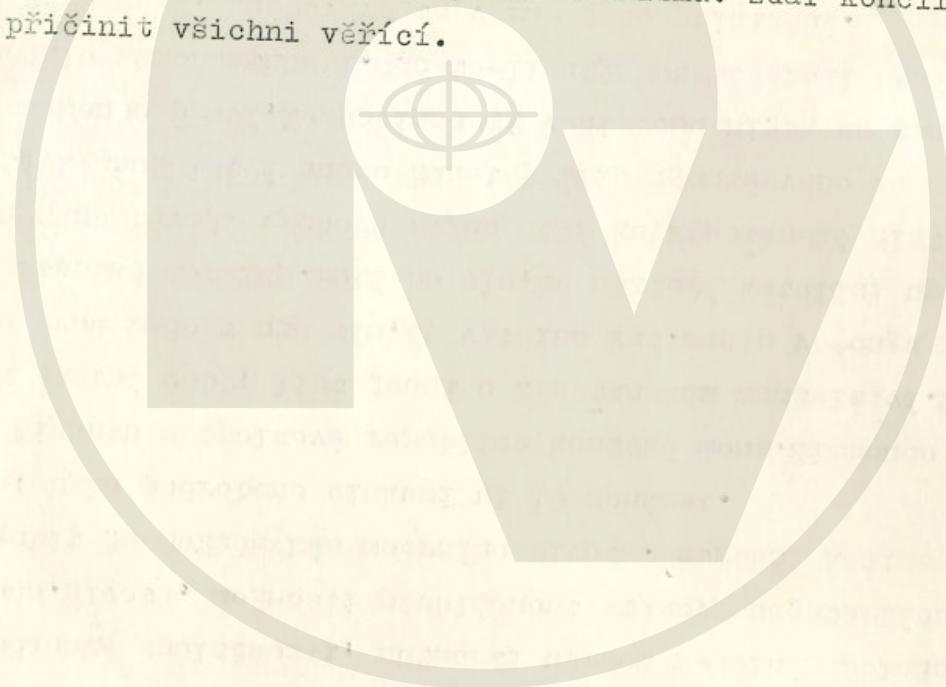
Ústřední komise pověřená přípravou II. vat. sněmu konala v sobotu dopoledne své další zasedání. Kard. Vařeri, předseda komise pro řeholníky referoval o dalších dvou schématech týkajících se řeholního života: Jeho významu v Církvi a v občanské společnosti, nutnosti udržet řeholní společnosti na vysokém stupni duch. života, možnosti přehlédnout stanovy nejstarších řeh. společností a přizpůsobit je požadavkům modrního života. Ústřední komise zasedala denně od úterka: bylo podrobeno diskusi už 10 schémat.

Biskup z Kisantu v Spolkové republice konžské mons. Kimbondo vydal pastýřský list k postní době; list jedná o křesťanském manželství. Mons. Kimbondo vyslovuje svou radost nad tím, že většina kat. rodin v Kongu žije podle příkazů křesťanské morálky. Bolí ho ale, že někteří katolíci upadají do mnoha ženství a zanedbávají výchovu svých dětí ke křesťanské čistotě. Rodiče nesmí nutit děti k manželství anebo žádat příliš vysoké véno za své dcery. Mons. Kimbondo nakonec praví, že povinnosti vůči Bohu nijak se nezměnily, protože Congo dosáhlo samostatnosti. Chcete-li aby Bůh požehnal naši zemi a jí uchoval klid a porádek, zachovávejte věrně jeho přikázání.

Kard. Feltin, arc. z paříže věnuje svůj letošní postní pastýřský list úctě k lidské osobě. Za žádných okolností není dovoleno užít násilí k potlačení terorismu nebo k dosažení přiznání nebo informací. Z úcty k lidské osobě takové násilí třeba odsoudit. Kard. Feltin též varuje pred nebezpečím, které vznikají lidské osobě od přílišného jednostranného rozvoje techniky.

Nový arc. z Malines a Bruselu v Belgii kard. Suenens ve svém past. listě jedná o hledaném koncilu. Koncil není nějaký mezinárodní sjezd, který

jedná o náboženských otázkách. Je světová, ale toto slovo u ní znamená něco zcela jiného než mezinárodní nebo revoluční. Mýlíme se, jestli bychom čekali od Církve revoluční změny. Církev neporuší jednotu své nauky na poli víry a mravů. Církev se bude zabývat svými vnitřními z ležitostmi, ale už tím přispěje k upevnění pokoje. Koncil přímo nebo nepřímo pomůže dát konstruktivní a pozitivní odpověď výzvě komunismu.¹⁰ Zdar koncilu máximálně se mají přičinit všichni věřící.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

*Dnes vás - když
Dok. M. uveříme vám*

Věda a víra.

49/1/A

Sovjetský časopis Nauka i religija se stále a stále s velkou oblibou vraci v různých obměnách k jednomu a témuž námětu: neslučitelnost vědeckého názoru na svět a náboženského přesvědčení. Každé číslo se hemží ukázkami, více nebo méně přitaženými za vlasy, které mají dokázat, jak moderní nauka popírá všechno to, co náboženská vyznání předkládají k věření. I když jednotlivé články jsou směšné a nestojí ani za vážné povšimnutí, přece jen se i věřícímu katolíku sama vnučuje otázka: jak je tomu vlastně s vírou a vědou? Jsou to opravdu dvě naprosto odlišné oblasti myšlení, nebo mají něco společného? Tato otázka je ovšem vážná a zaslouží si, ab si jei každý věřící člověk dobré promyslel.

Poměr mezi vědou a vírou, tak jak si jej klademe my, je z velké části výsledkem dnešní laické společnosti a specialisací ve školách. Dítě chodí do školy.

V jedné hodině se učí dějepis, v druhé hodině počty, třetí hodinu je na řadě náboženství. Nemůžeme to prakticky zařídit jinak, ale už všichni vážní pedagogové upozorňovali na nebezpečí ~~zákonizace~~ tohoto rozdrobeného vyučování. ~~zákonizace~~ Každý předmět je sám pro sebe, maldá duše není schopna je spojit v jeden celek a někdy se o to ani nesnaží. Tím spíš, že učitelé jednotlivých předmětů si někdy i protiřečí. I komunisté si jsou vědomi tohoto tříštění pozornosti a výchovy. ~~Nemůžete~~ Nesou tedy velmi těžko, že děti ještě stále navštěvují katechismus. Vyloučují ze škol učitele, kteří věří v Boha, i když učí jen matematiku nebo latinu. Jedenomu z nich bylo u nás nedávno řečeno, že mu nikdo jeho náboženské přesvědčení nebene, že v Československu je naprostá svoboda vyznání, ale že musí on sám pochopit, že výchova musí být jednotná. A proto, že škola je u nás marxistická, musí on, věřící katolík, buď z Církve vystoupit, nebo nechat školního vyučování. To není omezování svobody, to je z důvodů pedagogických, aby prý vyučování bylo naprosto jednotné.

Já Docházíme tedy k zajímavému poznatku. I Církve katolická i marx-leninistická tendence ~~zákoní~~ vycházejí z jednoho společného předpokladu, že totiž pravda může být jen jedna, a že není rádno tříštit názory mladé vyvíjející se duše dítěte. Aby se toho dosáhlo, nemá komunismus po ruce jiného prostředku,

než vyloučit ze školy a prohlásit za nevědecké všecko poznání, které se s teorií marxleninistickou nesrovnává. Je to ten *je* nejjednoduší způsob, jak dosáhnout jednoty poznání: umlčet prostě ty, kteří mají názor jiný.

Myslím, že to je fakt, o kterém je řádno se zamyslet. Marxistická věda má strach z náboženství, protože právě *jí* odporuje. Čím to však je, že katolické náboženství nikdy nemělo strach z vědy? Právě proto, že mezi opravdovou vědou a pravým náboženstvím je ideální soulad. Oba druhy poznání se doplňují navzájem.

Podle nevěřících lidí jsou dvě odlišné věci: věda a zjevení. Už v prvních dobách křesťanských se Otcové zabývali tímto problémem. Křesťanství se rozšířilo v řeckořímské společnosti, kde se ve školách učila věda čistě pohanská. Křesťané si tedy nevěděli hned rady, mají-li tuto pohnaskou vzdělanost přijímat, čili mají-li se raději obrátit zády ke všemu vzdělání, které je snad v rozporu s Písmem svatým a s naukou zjevenou v Ježíši Kristu. Ale už ve třetím století sv. Basil, jeden ze zakladatelů mnišského života, píše první humanistický spisek o tom, jak je zapotřebí s vědám prospěchem používat vědeckých výzkumů i literárních výtvarů pohanských, protože pravá věda není nic jiného než příprava na evangelium. Co totiž je podle křesťanské nauky svět? Je to první zjevení Boží. Boh, který jej svým slovem stvořil, projevil se navenek. Krása hor i malebnost moře není ve skutečnosti nic jiného než slovo Boží, pronesené k člověku. Příroda je knihou, ve které bytost lidská, nadaná rozumem a smysly čte jako v nějakém dopise posланém s nebe velikost a nádheru **Božího** Tvůrce. Nebesa vypravují slávu Boží a dílo rukou jeho zvěstuje obloha. Není to vůbec náhodou, že velcí přírodovědci bývali obyčejně lidé velmi zbožní. Leonardo da Vinci, na příklad, kdykoli uvažoval o přírodních zákonech, povzdychoval si: Podivná je tvá moc, o první hybná síla! Victor Hugo si dal jednou vysvětlouvat pohyby hvězd a nakonec řekl: Prosím vás, odvedte mne pryč, nechcete-li, abych se vám tu začal modlit!.

Než i na to dnešní materialisté nacházejí odpověď. Říkají, že hvězdné nebe, blesky, oběžnice atd. to vše, že dělalo dojem na lidi kdysi. Dokud člověk seděl na svém kousku poíčka a nevyšel ani za humna, mohl si snadno předstvit, že veliký svět stvořil Pán Bůh. Dnes však už jsem dále. Dnes je to člověk, který tvoří umělý měsíc, který začne brzy létat do vesmíru. To co se dříve připisovalo sile Boží, dnes děláme sami. Co na to říci? Nic jiného než to, co na to odpovídá křesťanská nauka už dávno a dávno. První zjevení Boží je v přírodě kolem nás. Ale druhé zjevení Boží je v nás samých, v lidské síle a ~~ja~~ v schopnostech. Jsme totiž stvořeni k obrazu a podobenství Božímu. Není tedy divu, že dobýváme vesmír, že si podmaňujeme živly, že stavíme města, stroje, že si zařizujeme život pohodlný a blanobytný. To všechno není nic jiného než zjevení

Boží moci v nás, a proto je věda a technika zase jen přípravou k evangeliu. Ale přichází další námítka materialismu: Kdysi byly naše vnitřní sily člověku záhadou, proto si vybájil teorii o duši stvořené Bohem, na kterou pásobí nadpřirozené vlivy. Dnešní psychologie odkryla, že i duševní činnost má svou zákonitost a že i duše se dá vědecky pozorovat a hodnotit její reakce! Co tomu řekneme? Celkem totéž, co jsme řekli už dříve. Není nic krásnějšího než reakce lidské duše, její zákony, odlesky zákonů věčných. Právě pozorování lidské duše je cestou k evangeliu, protože v ní mluví hals Boží způsobem nesrozumitelnější. Máme vnitřní zákonitost, která se jmenuje hlas svědomí, která je chudému i bohatému, učenému i neučenému, s podivuhodnou přesností vnuka, že krást je špatné, že dát něco je dobré, že zabít někoho je zlé, že zachránit někoho, kdo hýme je dobré. Tento hals svědomí, je jedno ze základních zjevení Božích, které je dáno každému člověku, aby mohl žít v míru a pokoji se svým bližním a aby uspořádal svůj život podle přirozených zákonů. Bohužel člověk hříchem, to jest svou vinou opustil a opouští často co je dobré. Hlas svědomí se utlumil, zatemnil. Na pomoc tomuto člověku přichází tedy to, čemu říkáme zjevený zákon Boží v Písmě svatém. Všichni známe Desatero. Všichni víme, že je tam psáno: ~~Napokud~~ Nezabiješ, nesesmilníš, nepokradeš? Člověku s čistým svědomím jsou tato věci jasné. Slyší-li je nebo čte -li je v Písmě svatém, učí-li se je v náboženství, nikdy je nechápe jako něco protichůdného svému přirozenému poznání, něco, co by se protivilo vědeckému názoru na svět. Vždyť vidí a věří, že tu mluví zřetelněji jen ten hlas Boží, který už je hlasem celé přírody, hensem lidské přirozenosti a hensem lidského svědomí. Vítá tedy zjevení Boží jako doplnění a vrchol vědy a poznání.

Ptali se jednoho velkého vědce, je -li věda a náboženství v nesouladu. Odpověděl, ačkoli byl katolík, dost podivně. Rekl totiž: velmi často! A když ho prosili o vysvětlení, dodal velmi pěkně. Věda a náboženství se ocitají často v nesouladu u těch, kteří ~~ne~~ pěstují ~~čistou~~ vědu, nebo nemají čisté svědomí. Kde je věda čistá a svědomí čisté, tam jde jen jakoby o dvojí frakci jednoho slunečního paprsku pravdy v dvojlomém krystalu našeho poznání.

*Leopold Šimola
1948*

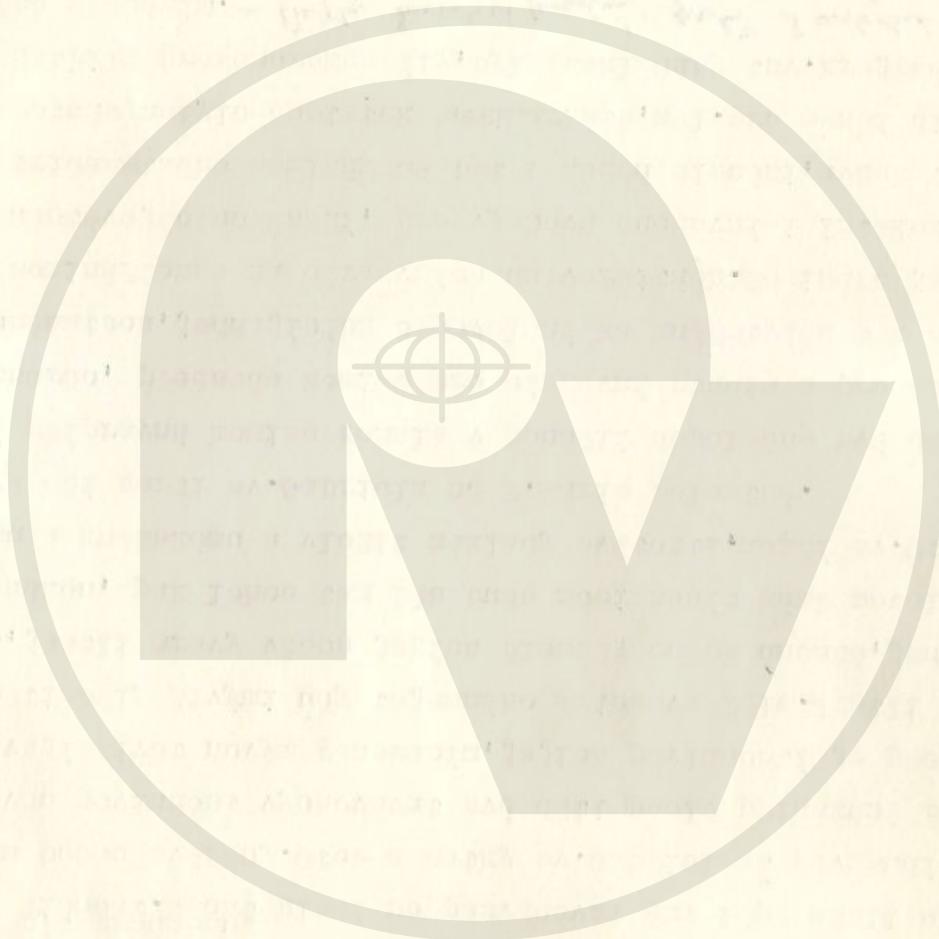
VM. V neděli v poledne sv.Ote Jan 23. udělil obvyklé požehnání věřícím a turistům shromážděným na náměstí sv.Petra.Vedle sv.Otce stanul v okně jeho soukromé pracovny též polský primas kard.Wyszinski,který přávě dlel u sv.Otce.~~KK~~

Sv.Otec zaslal list gen.představenému řeh.společnosti pasionistů P.Malcomovi La Velle.List vzpomíná 100. výročí smrti sv.gabriela od P.Marie Bolestrné,(člena kongregace, které připadá na úterý 27.února.Sv.Otec nejdříve krátce podává život tohoto světce a pak poukazuje na ctnosti, jimiž sv.Gabriel vynikal: láskou k pokání, k ctnosti čistoty a úctou k ^{reverendu} Marii.Dává ho za vzor řeholníkům pasionistům ale též mládeži vůbec;mladí obyčejně nemají rádi kázeň, jsou nakloněni hledat radovánky,zanedbávat věci nadpřirozené. Sv.Gabriel též dával přednost radovánkám,ale ty ho neodloučily od Boha. Po jeho příkladu něcht mladí se učí sloužit Bohu s radostí,řídit náklonnosti srdce a život podle příkazů čistoty a mírnosti.Kněze sv.Gabriel učí napomíná,že v první řadě třeba hledat duchovní život,z něho má pramenit a jím má být prodchnut ~~z věnejsi cinnost~~.Něchť hledí se posvěcovat aby lépe mohli sloužit duším, které jim budou svěřeny.Otce a matky sv.Gabriel ať povzbudí,aby pečlivě konali svou povinnost vychovávat své děti podle přikázání Božích.Rodiče nejen dávají život novým generacím,jejich povinností je především postarat se,aby děti byly živými údy tajemného Kristova Těla.Jestli v rodinách kvet zbožnost,jestli mravy všech jejích členů jsou bezúhonné,ještli tam vládne Kristův zákon, pak lehce tam Bůh bude moci zasít sémě povolání k životu řeholnímu a kněžskému a vložit základy svatosti,končí sv.Otec svůj list k 100. výročí smrti sv.Gabriela od P.Marie Bolestrné.

Ústřední přípravná komise konala v pondělí dopoledne své další zasedání.

Kard.Pizzardo, předseda komise pro církevní studia a pro semináře referoval o schématech,jednajících o povolání ke kněžství a pak o studijním programu v seminářích a na církevních universitách.Semináře jsou ústavy pro výchovu nastávajících kněží, pro výchovu duchovní i intelektuální.Podle koncilu tridenstského seminář má být v každé diecézi,avšak v poslední době jednak protože nebylo dostatek seminaristů,zvl.pro menší diecéze, jednak aby se ušetřily profesorské síly,byly zakládány tzv.krajské semináře,společné více diecézím.- ~~Právě dnes byl jmenován první kněz v Brně.~~ ~~Naše doby.~~
~~Stále všem~~,že k neustálému rozvoji církve musí být na řadě větších a lepších
~~opravitele.~~ ~~Vlastně~~ jen v první čtvrtině na 1200 ročně - v. l. m. ~~z 1000 na 1200~~
~~a nás~~ ~~1000~~ ~~celkem paké větších kraj. seminářů mohou být 228. na konci!~~

Býlo z povolání v roce 1939 mimořádný, až C. musela vykonat předchůdce sv. ^{míru}
Vrchního kněze a mlt. psv. jde o všechno obecného sv. papežov.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

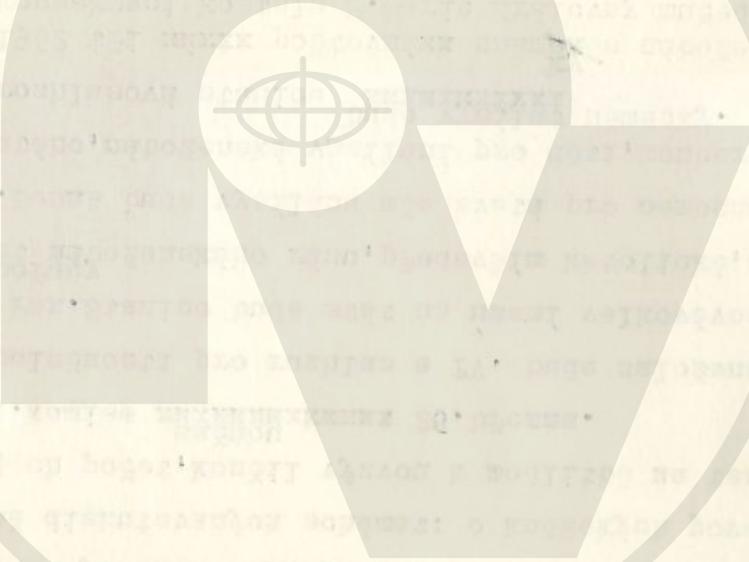
Ústřední přípravná komise pro II.vat.sněm zakončila v úterý dopoledne 4. října svých zasedání. Nejdříve referoval o schématu o katolických universitách kard. Pizzardo, předseda přípravné komise pro círk.studia a semináře, a pak kard. Hamlét Cicognani, předseda komise pro vých.církve o církevních přikázáních pro východních obřadů. - Je známo, že první university založila a řídila Církev; byly to mnohdy jen rozšířené existující církevní skoly. Papežové dovolovali založení nových universit ve středověku. Za humanismu a reformy university ztratily svůj náboženský ráz; nejednou university vyloučily fakultu bohosloví, a začaly se tam přednášet věci, které odporovaly duchu víry. Církev však i nadále přála universitám a zakládala nové, v nově objevených světadílech. Při 27 ^{státních} universitách jedenácti evropských zemí existují fakulty bohoslovecké - několik z nich bohužel bylo zrušeno komunisty. - ~~a v řadě zemí, kde existuje svoboda zakládat školy, C. založila i university s mnoha fakultami, které se těší velké oblibě u obyvatelstva.~~ - V diskusi o druhém schématu bylo potvrzeno, že věřící všech obřadů jsou vázáni zachovávat církevní přikázání; třebaže místní ordináři jistě mají právo podat bližší vysvětlení všeobecného zákona. - Zasedání Ústř.komise pověřené přípravou II. vat. sněmu zakončil svým latinským projevem sám sv.Otec. Věnoval pozornost jednomu z posledně diskutovaných schémat: o kněžských povolání a o péči Církve z jít jejich počet, končil výzvou k modlitbě na tento úmysl. Příští zasedání ústř.při.komise ~~začnou~~ ^{26. března.}

Péčí mezin.kat.společnosti pro rozhlas a TV. bude založena rozhlasová stanice nazvaná Radio Pax. Stanice bude stát na území velkovévodství lichtenšteinského. Bude vysílat ^{pořady} náboženského rázu, především katolické, ale též jiných evangelických církví. Denně bude vysílána mše svatá pro nemocná a starší osoby, čtení z Písma svatého, náboženské vysílání pro děti, koncerty círk.hudby atd. Nová náboženská rozhlasová stanice ^{bude vysílat německy.}

NSR vydá v roce 1962 tři ~~xix~~ poštovníky známek s náboženskými motívy: jednu známku ke konsekraci kostela P. Marie Královny mučedníků, postaveného na památku všech mučedníků nacistického režimu v Plötzensee, druhou k 150. výročí založení würtenberského biblického ústavu a třetí na heslo ^{pro svět.} Chleb. Ve dnech od 16. do 18. března se bude konat v Mnichově Mezinárodní sjezd vojáků ze světových válek. Očekává se účast na 70 000 býv.vojáků z 15 zemí. Nad sjezdem přijal záštitu franc. president gen.de Gaulle a pres. NSR Lübkem. Sjezd bude zahájen náboženskou slavností v býv.konc.táboře v Dachově. Dřívejší sjezdy býv.vojáků se konaly v Lurdech a v Montecassino v Itálii.

Dnes cestují 37 čet. učeb., kteří mají 118.000 studentů: v Římě
mezi C. 1 místy, v Lopatové, 86.000. 1. 1957; 1 v římském, 1 v římském
v Mentoně mezi 70.000; 280.000 čet. učeb. v římském a římském,

a 13 v Evropě - jinde ne. Když můžete v římském Římě, ještě v římském
jde o char.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Svatý Otec Jan 23. udělil ve středu v poledne obvyklou generální audienci jíž bylo přítomno několik tisíc poutníků a turistů z Itálie i ciziny. V příležitostném italském proslovu o ochranu přítomným, aby v měsíci březnu, za svěceném sv.Josefovi, prosili tohoto světce, patrona svaté Církve a nebeského ochránce II.vat.sněmu, na který se připravujeme. Kéž vyprosí koncilu klidný a šťastný průběh a hojně ovoce k dobru celé lidské společnosti. Ke cti sv.Josefa sv.Otec obětuje ve čtvrtek, 1.března, votivní mši svatou.

Podkomise ~~ústřední komise~~ pro opravy schémat ^{jak byly zádny na zas. ústř. komise} zasedala v úterý dopoledne. Na základě diskuse ~~ústřední komise~~ ^{4. série} vakonala několik úprav znění schémat. Tisková kance lář ústř.komise vydala přehlednou zprávu o zasedání ústř.komise, která skončila v úterý dopoledne latinským proslovem sv.Otce. Bylo konáno celkem 7 zasedání; zasedání začala o den později, protože první plánovaný den byl pohřeb kard.Müncha. ^{Po prvé byl přítomen} ~~ústřední komise~~ zařízením polský primas kard.Wyšinski; během zasedání členové a poradci ústř.komise se zúčastnili slavnostní ^{kterou} audience v bazilice sv.Petra udělil římskému klérku sv.Otec. Ústřední komise diskutovala a hlasovala celkem o 30 schématech: 4 řepravila komise teologická, 9 komise pro kázeň kněží a věřícího lidu, 5 komise pro vých.církev, 4 komise pro biskupy a řízení diecézí, 3 komise pro svátosti, rovněž 3 komise pro církevní studia a semináře a jedno komise pro řeholníky. Komise pro liturgii, pro misie, pro apoštola laiků, pro ceremonie a sekretariátu ^{Jestě se nejednalo o žádnu ze sch} ^{která připravily} pro tisk, rozhlas a TV. a pro jednotu křesťanů. 5. série zasedání ústř.komise začne ^{začne} ~~26. března~~.

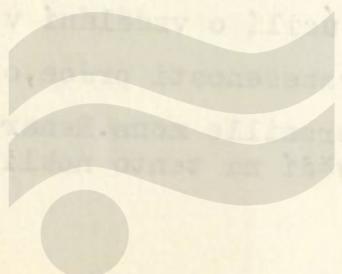
Francie. Řada francouzských biskupů jedná ve svých postních pastýřských listech o 2.vat.sněmu, jako např.kard.Lienart z Lille, mons.Marty z ^{emeše} biskupové ze Sens, Clermontu. Podávají věřícím důvody, pro které sv.Otec svolal koncil, ~~z cíl~~ II.vat.sněmu, úsilí přispět k sjednocení křesťanů a vyzývají věřící, aby často obětovali Bohu své modlitby a dobré skutky za zdar koncilu. Kard.Lefebvre podtrhuje ve svém past.listě primat duchovního: když se má dívat na svět a na události ve světle vlastní víry a rozlišovat stupni hodnot, které ho obklopují. Kard.Richaud, arc.z Bordeaux připomíná věřícím, že postní doba je doba modlitby, úsilí o vzdělání v pravdách víry, doba pokání. Mons.Flynn z Neversu jedná o vznešenosti práce, o ústě k lidské osobě, o spravedlnosti a lásce. Biskup z Versaille mons.Renard ve svém past.listě píše o neklidu dnešního světa; odpovídá na tento neklid je křesťanské naděje, vedoucí k spásě.

NSR.Biskupové NSR vydali společný postní pastýřský list. Oznamují věřícím, že i tento rok se bude konat sbírka ve prospěch Díla Misereor, na boj proti hladu a nemocem ve světě. Sbírka se bude konat na Smrtelnou neděli, která letos připadá na 8.duben. Biskupové děkují věřícím za štědrost, se kterou přispěli n Fond boje proti hladu a nemocem ve světě v minulých 3 letech,kdy se vybralo celkem na 127 miliónů marek,tj.přes 30 milónů am.dolarů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

572

Vat. deník L'Os.Roamno jedná v jednom svém článku o biskupovi mons.

Bohumilu Matulionisu. Mons. Matulionis byl u příl. 33. výročí své biskupské konsekrace povýšen na arcibiskupa.

Je to projev uznání ze strany sv. Otce pro tohoto stařičkého téměř 90letého biskupa, jehož život byl a je svědectvím věrnosti Bohu, Církvi a Kristovu náměstku na zemi. Mons. Matulionis byl vysvěcen na kněze 1900. Po 10 letech byl poslán za faráře ke kostelu Božského srdce Páně do Petrohradu. R. 1922 byl po prvé zatčen sovětskou policií, protože odmítl vydat bohoslužebné předměty. Následujícího roku byl pohnán před soud spolu s mons. Cieplakem, biskupem z Mohilevu, jeho gen. vikářem mons. Budkiewičem a jinými kněžími. Mons. Cieplak a Budkiewič byli odsouzeni k smrti; kdežto mons. Budkiewič byl opravdu zastřelen na Bílou sobotu 1923, mons. Cieplak byl vyměněn za polské komunistické vězně. Dp. Matulionis po odpykání trestu ve vězení se vrátil do své farnosti teď už v Leningradu a zůstal tam až do svého druhého zatčení r. 1929. Tehdy už byl světícím biskupem pro mohelské biskupství, třebaže toto jmenování nebylo zveřejněno. Po 11 měsících výslechů byl odsouzen na 10 let nucených pracích na smutně proslulých Solověckých ostrovech. R. 1933 byl vyměněn spolu s dalšími kněžími za litévské komunisty. Teprve na litévských hranicích mu byly odevzdány odznaky jeho biskupské hodnosti. R. 1943 mons. Matulionis jako biskup z Kaiserdórsu musel hájit práva Církve proti nacistickým okupantům; nacistickému komisaři, který mu vyhrožoval, kličně odpověděl: Nenahánějte mi strach, jsem zvyklý na vězení. Zůstal se svými věřícími, i když se valila sovětská vojska. Dva roky mohl kličně pracovat. R. 1946 byl zase zatčen sověty - bylo mu už 73 let - a odsouzen na 10 let žaláře a nucené práce. R. 1956, když odpykal svůj trest, se směl vrátit do vlasti, ale ne do své diecéze, je internován blízko litévského poutního místa v Siluvě. Dnes je mu skoro 90 let: 25 z nich prožil v sovětských věznicích. Jeho utrpení a utrpení všeho ostatních hrdinů umlčené Církve za železnou oponou je příkladem celé Církvi: žákani věřící, kteří mohou svobodně vyznávat svou víru, nezapomínají na své trpící bratry: pomáhají jim modlitbou, účastenstvím tajemného Kristova těla.

NSR. Německá katolická tisková kancelář KNA přináší zprávu, že předseda spolku německých katolických studentů Engelbert Nelle byl zatčen za své návštěvy ve východním oblasti města. Dívody zatčení nejsou známy; nebyly sděleny ani rodiče.